

วิจัยบรรณนิทัศน์

2544

RESEARCH ANNOTATION

กองวิจัยทางการศึกษา
กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

วิจัยบรรณนิทัศน์

2544

กองวิจัยทางการศึกษา
กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

วิจัยบรรณทัศน์ ปี 2544

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2545

จำนวนพิมพ์ 1,500 เล่ม

ISBN 974-269-1827

เอกสารรายงานวิจัยทางการศึกษา อันดับที่ 285/2545

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การศึกษาได้เจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความต้องการพัฒนาคุณภาพประชาชน การวิจัยทางการศึกษานับว่าเป็นยุทธวิธีสำคัญที่นำมาซึ่งหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนนโยบาย วิธีการแก้ไขปัญหา และการพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี ดังเห็นได้จากการที่ศึกษานิเทศก์ ครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา นิสิตนักศึกษา และหน่วยงานต่างๆ ได้ทำการศึกษาวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาออกเผยแพร่กันเป็นจำนวนมาก ทั้งในลักษณะของการวิจัยเป็นรายบุคคลและการวิจัยเป็นหมู่คณะ กรมวิชาการได้ตระหนักถึงความสำคัญของผลงานวิจัยดังกล่าว จึงได้ทำการรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์เอกสารรายงานวิจัยที่ส่งเข้ามาเผยแพร่ในศูนย์เอกสารการวิจัยของกองวิจัยทางการศึกษา เพื่อสังเคราะห์ จัดหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบของ “วิจัยบรรณนิทัศน์” ซึ่งช่วยให้ผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา สามารถศึกษาค้นคว้า และนำไปใช้ประโยชน์ได้สะดวกยิ่งขึ้น

กรมวิชาการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิจัยบรรณนิทัศน์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู อาจารย์ และนักวิชาการ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโอกาสต่อไป

(นายประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์)

อธิบดีกรมวิชาการ

สารบัญ

หน้า

คำนำ

หลักสูตร การบริหารจัดการศึกษา	1
การจัดการเรียนรู้	
- กระบวนการจัดการเรียนรู้	39
- คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์	53
- สังคมศึกษา ศาสนา สิ่งแวดล้อม	67
- ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ	75
- ศิลปะศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ การงานอาชีพ	89
- สุขศึกษา พลศึกษา กิจกรรม	93
สื่อ นวัตกรรมการเรียนรู้	99
การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล	109
การวิจัยอื่น ๆ	121

หลักสูตร การบริหารจัดการศึกษา

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. การสำรวจความคิดเห็นครูเกี่ยวกับหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544. 40 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นครูต่อสาระของหลักสูตร และการนำหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่าง
เป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เทศบาล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน กรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษา จำนวน 10,261 คน, 10,082 คน และ 4,871 คน
ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 25,214 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดเก็บรวบรวมข้อมูล
โดยคณะนักวิจัยของกรมวิชาการและของจังหวัด วิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายจังหวัดรวม 39 จังหวัด
และวิเคราะห์ภาพรวมทั่วประเทศ รายงานฉบับนี้นำเสนอเฉพาะภาพรวมทั่วประเทศ ซึ่งกรมวิชาการ
วิเคราะห์ภาพรวม และสรุปผลการสำรวจดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นครูต่อสาระของหลักสูตร

ผลการสำรวจพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) มีความเห็นดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1.1 หลักสูตรแกนกลาง ควรประกอบด้วย 8 กลุ่มวิชา/วิชา ได้แก่ ภาษาไทย
คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ
และจริยศึกษา และการทำงานและอาชีพ

1.2 หลักสูตรท้องถิ่น เป็นการให้สถานศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำเนื้อหาสาระ
เพิ่มเติมใน 4 กลุ่มวิชาของหลักสูตรแกนกลาง คือ ภาษาอังกฤษ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะและ
จริยศึกษา และการทำงานและอาชีพ

2. ผู้จัดทำหลักสูตร ส่วนกลางกำหนดสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้
ของทั้ง 8 กลุ่มวิชาในหลักสูตรแกนกลาง และจัดทำเนื้อหาสาระใน 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์
ภาษาไทย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสังคมศึกษา ส่วนเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งประกอบด้วย
ผู้ที่มีส่วนร่วมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เป็นผู้เพิ่มเติมเนื้อหาสาระ 4 กลุ่มวิชา ของหลักสูตรท้องถิ่น
ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น

3. ระยะเวลาการจบหลักสูตร หลักสูตรควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เวลาในการศึกษา 12 ปี
แต่ผู้เรียนอาจใช้เวลามากกว่าหรือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน

ความคิดเห็นครูต่อการนำหลักสูตรไปใช้

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) มีความเห็นว่า การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ให้ได้ผลนั้น ควรมีการพัฒนาใน 4 ด้านหลัก คือ การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการศึกษาให้เข้มแข็ง ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้และปรับปรุงระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ พร้อมทั้งเสนอกลยุทธ์การพัฒนาในแต่ละด้านไว้ด้วย นอกจากนี้ ควรมีผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในระหว่างการดำเนินงานการนำหลักสูตรไปใช้และควรมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนใช้จริงอย่างน้อย 1 ปี

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. การสังเคราะห์ผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 71 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบสภาพการดำเนินงานและปัญหาการใช้หลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยการสังเคราะห์ผลงานวิจัยด้านสุขศึกษาและพลานามัย ด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ ด้านสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านภาษาไทย ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการงานและอาชีพ และด้านภาษาต่างประเทศ รวม 8 ด้าน เป็นการสังเคราะห์ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า ด้านสุขศึกษาและพลานามัย การจัดการเรียนการสอน มีปัญหาในระดับมาก ด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนไม่ควรเน้นเฉพาะเนื้อหา และผลการเรียน แต่ควรคำนึงถึงกระบวนการหรือวิธีการ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด ด้านสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนได้มีการพัฒนาวิธีการสอน และเห็นว่าจุดประสงค์มีความเหมาะสมชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ แต่มีข้อความมากและกว้างเกินไปทำให้ยากแก่การตีความ ด้านภาษาไทย การเรียนการสอนพบปัญหามากในทุกด้าน (การฟัง พูด อ่าน และเขียน) เช่น ปัญหาการใช้หลักสูตร คือ ครูขาดความเข้าใจในการปรับหลักสูตร เป็นต้น ด้านคณิตศาสตร์ พบปัญหาในการใช้หลักสูตร ได้แก่ ครูขาดความรู้และทักษะในการวางแผนและวิเคราะห์หลักสูตร ขาดเอกสารแหล่งวิทยาการที่จะศึกษาค้นคว้า สื่อการเรียนการสอนและห้องเรียนไม่เพียงพอ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอน ครูควรดำเนินการฝึกให้ผู้เรียนใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

มากที่สุด เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการปฏิบัติ และทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล ด้านการงานและอาชีพ การจัดการเรียนการสอนโรงเรียนมีการวางแผนเพื่อการใช้หลักสูตร ส่งเสริมให้ครูทำแผนการสอน เน้นทักษะกระบวนการทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ขาดเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ด้านภาษาต่างประเทศ ครูและผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการปฏิบัติในระดับมากทุกเรื่อง

นิกุล ประทีปพิชัย และสุนันทา มูลจันทร์. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.

กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 75 หน้า.

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2543 จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบเดียว (One Way Analysis Of Variance) การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ปกครองชายและหญิง มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านเอกสารประกอบหลักสูตรและสิ่งแวดล้อมการสอน ด้านดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก 2) ผู้ปกครองที่มีอายุอยู่ในระหว่างต่ำกว่า 30 ปี ถึง 60 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นด้านเอกสารประกอบหลักสูตรและสิ่งแวดล้อมการสอน ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก 3) ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ถึงระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านเอกสารประกอบหลักสูตรและสิ่งแวดล้อมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาชั้นประถมศึกษา ถึงระดับปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง และผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก 4) ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ถึง

9,001 บาทขึ้นไป มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นด้านเอกสารประกอบหลักสูตร และสิ่งแวดล้อมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 บาท ถึง 6,000 บาทขึ้นไป มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมากและผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 6,001-9,001 บาทขึ้นไป มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง 5) ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย เกษตรกร ทำงานรัฐวิสาหกิจ ข้าราชการ และอาชีพอื่นๆ มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านเอกสารประกอบหลักสูตรและสิ่งแวดล้อมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย เกษตรกร ทำงานรัฐวิสาหกิจ และข้าราชการมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่นๆ มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการดำเนินการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ค้าขาย เกษตรกร ข้าราชการ และอาชีพอื่นๆ มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพทำงานรัฐวิสาหกิจ มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง โดยรวมผู้ปกครองชายและหญิงที่มีอายุต่างกัน มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีรายได้และอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

พานิ จิตต์ภักดี. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ. เชียงใหม่ : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่, 2543. 139 หน้า.

การประเมินครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยอาศัยรูปแบบซิปปี ทำการศึกษาในด้านสภาวะแวดล้อมปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการใช้หลักสูตร และผลผลิตของหลักสูตร โดยศึกษาจากประชากรของวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 แล้วใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ช่วงเชื่อมั่น 99% ของดาร์วิน เฮนเดล เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์จำนวน 352 คน นักศึกษาปัจจุบัน 688 คน และผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร 433 คน รวมทั้งหมด 1,241 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจ และแบบสอบถาม นำมาคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นด้วยค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเมื่อพบความแตกต่างทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการประเมินพบว่า 1) ผลการประเมินสภาวะแวดล้อมของหลักสูตร จุดหมายของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ทั้งสาขาวิชากีฬาและสุขภาพ และสาขาวิชา พาณิชย์การเป็นบางข้อ และมีข้อที่ไม่สอดคล้องกันเลย คือ จุดหมายของหลักสูตรข้อ 8 เพื่อให้มีความสำนึกและภูมิใจในความเป็นไทย สามารถปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ตามบทบาทหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขที่ไม่มีข้อใดของหลักสูตรกล่าวถึง 2) ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น พบว่า โครงสร้างของหลักสูตรโดยรวมแต่ละหมวดวิชา และแต่ละกลุ่มวิชา มีจำนวนหน่วยกิตที่พอติดตามความคิดเห็นของอาจารย์ มากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไป ส่วนเนื้อหาสาระของหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง แต่นักศึกษาปัจจุบัน และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าเหมาะสมในระดับมาก ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่านักศึกษาที่เข้าเรียนส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนที่มีการสอนปกติ ถึงร้อยละ 98.14 มีเพียงร้อยละ 1.86 เท่านั้น ที่สำเร็จจากการศึกษานอกโรงเรียน ด้านอาจารย์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ร้อยละ 44.80 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52.04 มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 33.03 และมีตำแหน่งเป็น อาจารย์ 2 ร้อยละ 70.59 ด้านปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรนั้น อาจารย์ เห็นว่ามีความพอเพียงอยู่ในระดับน้อย แต่คุณภาพและความสะดวกในการให้บริการอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนนักศึกษาปัจจุบันและผู้สำเร็จการศึกษาเห็นตรงกันว่า ทั้งด้านความพอเพียง คุณภาพ และความสะดวกในการบริการอยู่ในระดับปานกลาง 3) ผลการประเมินกระบวนการ พบว่าทั้ง อาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่าด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการบริหารหลักสูตรนั้น ตามความคิดเห็นของอาจารย์ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยอาจารย์ชายและหญิงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน 4) ผลการประเมินผลผลิต พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาในทั้ง 2 รุ่น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี รองลงมาคือ พอใช้ น้อย และดีมาก แต่มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 2 รุ่น เพียงร้อยละ 50.92 เท่านั้น ส่วนในด้านคุณลักษณะทางวิชาชีพและคุณลักษณะทั่วไปของผู้สำเร็จ การศึกษาอยู่ในระดับมากตามความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา โดยผู้สำเร็จการศึกษาสาขาวิชา และสุขภาพกับพาณิชย์การมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมประสงค์ วิทย์เกียรติ และคณะ. ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา
และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 92 หน้า.

การวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจสภาพปัจจุบันของการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการจัดการศึกษา และรวบรวมความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัด
การศึกษาและประชาชน เพื่อใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการจัดการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประชาชน จำนวน
1,100 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูล
ด้วยการหาค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ และ
การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันประชาชนมีความสนใจในเรื่องการศึกษาเป็นอย่างมาก โดย
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาบ้างในรูปของการเป็นกรรมการการศึกษา ซึ่งประชาชน
ก็ยังไม่สามารถให้เวลาได้มากนัก เนื่องจากติดภารกิจส่วนตัวกันมาก การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการจัดการศึกษาควรมีการส่งเสริมพื้นฐานการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้นด้วยการ
ฝึกอบรม ประชุมสัมมนา มีการกำหนดนโยบายที่แน่ชัดและมีระเบียบกฎหมายรองรับเหมาะสม
กับชุมชนหรือท้องถิ่นมากที่สุด

จำลอง กิตติศรี. สภาพความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการมีส่วนร่วม
ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัย
การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544.
50 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และเปรียบเทียบสภาพความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี กลุ่มตัวอย่าง คือ
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น
แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการมีส่วนร่วมในการจัด
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียม

ความพร้อมของโรงเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบสภาพความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามอาชีพพบว่า ในด้านการเตรียมความพร้อมแตกต่างจากบุคลากรที่มีอาชีพเกษตรกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการบริหารหลักสูตรและด้านการจัดการเรียนการสอน บุคลากรที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีสภาพความพร้อมไม่แตกต่างกัน ปัญหา/อุปสรรคของ อบต. ได้แก่ สมาชิกบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาขาดงบประมาณ ขาดการประสานงานที่ดี ขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ทูลธรรม วรรณคำ. การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน เขตการศึกษา 12. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 172 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเสนอแนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน โดยยึดองค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคารสถานที่ ด้านกิจการนักเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้บริหาร กรรมการโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ประชาชนชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น รวม 694 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ได้แก่ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ด้านกิจการนักเรียน และด้านวิชาการ ตามลำดับ ส่วนแนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืนนั้น ควรเป็นการบริหารและพัฒนาโดยการบูรณาการและให้เกิดพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู และชุมชน ตามองค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหกด้าน

เจริญศรี พงษ์สิงห์. แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ของท้องถิ่นเพื่อรองรับการกระจายอำนาจทางการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 255 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ของท้องถิ่น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจทางการศึกษาของผู้บริหารและกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่อยู่แต่ละเขตการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาระบบประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและประธานกรรมการผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 จำนวน 1,118 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบเลือกตอบ มาตราส่วนประมาณค่าและแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง เมื่อพบความแตกต่างทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของนิวแมน คูลส์ และทดสอบเฉพาะผลย่อยในกรณีที่มีปฏิสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ของท้องถิ่น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามตำแหน่งและเขตการศึกษา 9 10 และ 11 โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยทุกด้าน ด้านที่มีความคิดเห็นอันดับแรก คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ส่วนด้านการบริหารงานงบประมาณเป็นอันดับสุดท้าย 2) แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ของผู้บริหารเพื่อรองรับการกระจายอำนาจในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยภาพรวมและรายด้านด้านการบริหารงานงบประมาณด้านการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ด้านพัฒนาระบบประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามีความคิดเห็นมากกว่ากรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามเขตการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผล ทองชาติ. การศึกษาสภาพความพร้อมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส. ยะลา : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2, 2544. 86 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความพร้อมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส เปรียบเทียบความเห็นระดับความพร้อมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) ระหว่างประธานกรรมการบริหาร อบต. สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง และพนักงานสำนักปลัด อบต. และศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค กลุ่มตัวอย่างคือ ประธานกรรมการบริหาร อบต. สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง และพนักงานสำนักปลัด อบต. จำนวน 309 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบตรวจสอบรายการ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพความพร้อมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.) จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส โดยภาพรวมเห็นว่าสภาพความพร้อมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความเห็นสภาพความพร้อมระหว่าง ประธานกรรมการบริหาร อบต. สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง และพนักงานสำนักปลัด อบต. ในภาพรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความแตกต่างกัน ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับสภาพความพร้อมการจัดการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาในแต่ละด้าน คือ 1) ด้านงบประมาณน้อยไม่เพียงพอ 2) ด้านบุคลากรมีจำนวนจำกัด ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ในการบริหารงาน และการจัดการศึกษาของท้องถิ่น 3) การควบคุมพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อบต. ขาดบุคลากร งบประมาณ และยังไม่มีแผนงาน/โครงการ และ 4) ด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ยังไม่พร้อม ไม่มีแผนงานปรับปรุงหรือขยายเป็นที่ทำการด้านการศึกษา มีข้อจำกัดเกี่ยวกับที่ดิน เนื่องจากส่วนใหญ่เป็น อบต. ขนาดเล็ก

พิชญ์ ก่อเกียรติยากุล. รูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในเขตการศึกษา 2. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2, 2543. 113 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในเขตการศึกษา 2 ในด้านการบริหารและการจัดการ

ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้นำกลุ่มบุคคลในชุมชนในเขตการศึกษา 2 จำนวน 2 กลุ่ม คือ ผู้นำกลุ่มบุคคลในองค์กรทางการศึกษา จำนวน 339 คน ซึ่งได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเปรียบเทียบของ เครจซี และมอร์แกน และทำการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามแบบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 48 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 1.00 และมีคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ ค่าไค-สแควร์ ค่าเอฟ และค่าที ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้นำกลุ่มบุคคลในองค์กรทางการศึกษาและผู้นำกลุ่มบุคคลในองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในเขตการศึกษา 2 ส่วนใหญ่เห็นด้วย กับรูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในเขตการศึกษา 2 แยกเป็นรายด้านดังนี้ ด้านการบริหารและการจัดการ เห็นด้วยกับการที่จะให้กระทรวงศึกษามีอำนาจน้อยลง แต่จะมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาให้กับสถานศึกษาในสังกัด รวมทั้งสังกัดกระทรวงมหาดไทยด้วย ด้านหลักสูตร เห็นด้วยกับการให้สถานศึกษามีหน้าที่ต้องจัดทำสาระของหลักสูตรให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางโดยให้ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตร และจัดทำแผนการเรียนที่หลากหลาย สอดคล้องกับสภาพความพร้อม และความต้องการของผู้เรียนและชุมชน ด้านกระบวนการเรียนการสอน เห็นด้วยที่จะให้จัดกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดทำสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและความต้องการของผู้เรียนและชุมชน จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบอื่นให้เหมาะกับการเรียนรู้ รวมทั้งให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา เห็นด้วยกับการให้มีการพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายรวมทั้งประชาชนให้เป็นทีมงานที่มีคุณภาพในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาการศึกษา พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อนำไปสู่การเป็นมืออาชีพ มีความรู้ความเข้าใจการจัดทำหลักสูตร และการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ผู้นำกลุ่มบุคคลในองค์กรทางการศึกษาและผู้นำกลุ่มบุคคลในองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ในเขตการศึกษา 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวม และรายด้านทั้ง 6 ด้าน คือด้านการบริหารและการจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ลาลี เก่งทอง. การศึกษาความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตการศึกษา 5 ต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 5, 2543. 163 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตการศึกษา 5 และเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตการศึกษา 5 ต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง กลุ่มอายุ และวุฒิการศึกษา ของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตการศึกษา 5 ต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตการศึกษา 5 จำนวน 315 คน จากองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 105 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบลๆ ละ 7 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ และวิธีการของ LSD

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษามากที่สุด 3) การเปรียบเทียบความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา จำแนกตามกลุ่มอายุผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป มีความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษามากที่สุด 4) การเปรียบเทียบความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพร้อมต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษามากที่สุด 5) ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา ได้แก่ งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลมีไม่เพียงพอ ไม่มีบุคลากรที่จะดำเนินงานด้านการศึกษา ไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการศึกษาที่ชัดเจนขาดการประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับโรงเรียน

สมหวัง คันธรส. การศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการให้องค์การท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่, 2543. 77 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในท้องถิ่น การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ 10 คน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ดูแลจัดการศึกษาระดับอำเภอ เจ้าหน้าที่ และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนในโรงเรียน ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ที่สุ่มเลือกมาศึกษา 3 แห่ง จำนวน 62 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและนำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญต่างให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาในท้องถิ่น ที่กำหนดในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 การเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการศึกษากับโรงเรียนในท้องถิ่น ในรูปแบบต่างๆ เป็นภารกิจเป้าหมายสำคัญประการหนึ่ง ตั้งแต่มีสิทธิหน้าที่ในการจัดการศึกษา ในระดับใดระดับหนึ่งได้โดยตรงเมื่อมีความพร้อม มีส่วนร่วมดำเนินการกับโรงเรียน องค์การท้องถิ่น ในการพัฒนาเยาวชนประชาชน ให้เป็นไปตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ การศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่ของทุกกลุ่ม คือ กลุ่มของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับอำเภอ กลุ่มของเจ้าหน้าที่และสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล และกลุ่มของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ต่างเห็นด้วยที่จะให้องค์การบริหารส่วนตำบล เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในโรงเรียนใน 4 ด้าน คือ ด้านกำหนดนโยบาย การจัดการศึกษาในท้องถิ่น การสนับสนุนงบประมาณจัดการศึกษา การเป็นที่ปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียน และด้านการติดตาม ตรวจสอบมาตรฐาน การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีความสอดคล้องกันระหว่างความเห็นของผู้เชี่ยวชาญกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีบทบาท ภารกิจ โดยตรงในการควบคุม ดูแลหรือ จัดการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลจะมีส่วนร่วมได้โดยการไปช่วยเหลือ ด้านงบประมาณ จัดการศึกษาสำหรับโรงเรียน การเข้าไปร่วมกำหนด หรือให้ข้อคิดเห็นในการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนในท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ. การศึกษากระบวนการบริหารโครงการเสริมสร้างวินัยนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนภาคใต้ ประเทศไทย. นครศรีธรรมราช : คณะเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2543. 104 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับ เปรียบเทียบ และทราบข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการบริหารโครงการเสริมสร้างวินัยศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนภาคใต้ ตามทัศนะของผู้บริหาร และคณาจารย์ ตามตัวแปร ประสิทธิภาพ ขนาดสถาบัน และสภาพสถาบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถาบัน 28 คน คณาจารย์จำนวน 207 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่าจำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและคณาจารย์ มีทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการบริหารโครงการเสริมสร้างวินัยนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ส่วนภาคใต้ ในภาพรวมและรายขั้นตอนอยู่ในระดับน้อย และภาพรวมขั้นตอนการจัดสรรทรัพยากร ขั้นตอนการประเมินผลงาน และขั้นตอนการวางแผนการกระตุ้นการทำงานไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่าผู้บริหารสถาบันที่มีประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน ผู้บริหารสถาบันที่มีขนาดต่างกัน และผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในสถาบันที่มีสภาพต่างกัน มีทัศนะต่อกระบวนการบริหารโครงการเสริมสร้างวินัยนักศึกษาแตกต่างกัน และคณาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันที่มีขนาดต่างกัน ปฏิบัติงานในสภาพสถาบันต่างกัน มีทัศนะต่อกระบวนการบริหารโครงการเสริมสร้างวินัยนักศึกษาแตกต่างกัน ส่วนคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกันมีทัศนะต่อกระบวนการบริหารโครงการนี้ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นขั้นตอนการประเมินผลงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จกมล ชมพันธ์. กระบวนการบริหารสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดที่ได้รับรางวัลที่ 1 ของประเทศ : ศึกษาเฉพาะกรณี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรี. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดฉะเชิงเทรา, 2543. 266 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการบริหารงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรี และเพื่อศึกษากลยุทธ์ในการบริหารที่ทำให้ได้รับรางวัลสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดดีเด่น อันดับที่ 1 ของประเทศ โดยศึกษาจากกลุ่มประชากร ซึ่งได้แก่ บุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง

แบบสังเกต และแบบสอบถาม การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และหาค่าร้อยละ รวมทั้งเรียบเรียงความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ และเรียบเรียงจากบันทึกการสังเกต ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานด้านองค์การบริหารว่ามีลักษณะโครงสร้างตามที่กระทรวงกำหนด มีการจัดสายบังคับบัญชา มีการมอบอำนาจตามลำดับชั้น ลดขั้นตอนการเสนองานโดยยึดประสิทธิภาพของงาน ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหารงาน มีกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานตามภารกิจของฝ่ายต่างๆ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อผู้มาขอรับบริการเป็นหลัก และศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และบุคลากรในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรี มีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก เป็นส่วนมาก ส่วนศึกษาธิการจังหวัดปราจีนบุรี บริหารงานโดยใช้กลยุทธ์และทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งนำประสบการณ์ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของงานและผู้ปฏิบัติงาน โดยศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้สนับสนุนในด้านทรัพยากร เทคนิควิธีการพร้อมทั้งเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในสำนักงานทุกคน

วิรุย์ วังตาล และลำเตื่อน นามเทพ. การบริหารงานของโรงเรียนเอกชนในภาคเหนือที่สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 108 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่จำเป็นในการบริหารงาน ศึกษาผลกระทบของนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ที่มีต่อการบริหารงาน และศึกษาแนวทางในการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนในภาคเหนือ ที่สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน กรรมการโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 7 และ 8 จำนวน 1,259 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสำรวจรายการ แบบสอบถามและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่จำเป็นในการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ (1) นักเรียน (2) งบประมาณและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา (3) ครูผู้สอน (4) ผู้บริหารโรงเรียน (5) การบริหารและการจัดการ (6) วิธีสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา (7) อาคารสถานที่ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ (8) วัสดุอุปกรณ์

และสื่อการเรียนการสอน (9) เทคโนโลยีทางการศึกษา และ (10) ผู้ปกครองนักเรียน 2) จำนวนปัจจัยที่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษามีหรือใช้ในปัจจุบัน แต่ละโรงมีจำนวนและค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน ในด้านจำนวนนักเรียน จำนวนครู จำนวนเงินและงบประมาณที่โรงเรียนได้รับ จำนวนห้องเรียน และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน ตามขนาดโรงเรียน โดยโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยจำนวนสูงสุด รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ

3) โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาร้อยละ 68.3 มีความต้องการจำนวนปัจจัยในการบริหารงานโดยรวมเพิ่มขึ้น โรงเรียนร้อยละ 100 มีความต้องการค่าใช้จ่ายในการจัดทำบำรุงรักษาและพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การสอน และค่าใช้จ่ายในการจัดการและพัฒนากระบวนการวัดผลและประเมินผล การเรียน โรงเรียนร้อยละ 97.4 มีความต้องการเพิ่มเงินเดือนและค่าตอบแทนครูและบุคลากร ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาครูบุคลากรและกระบวนการเรียนการสอนและโรงเรียนร้อยละ 21.9 ต้องการลดเงินค่าเล่าเรียนที่เก็บจากผู้เรียนลง ส่วนโรงเรียนร้อยละ 88.6 ไม่ต้องการห้องธุรการเพิ่ม

4) นโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี มีผลกระทบต่อการบริหารงานของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในระดับสูงทุกด้านทั้งวิชาการบุคลากร กิจกรรมนักเรียน ธุรการ การเงิน อาคารสถานที่และบริการ และความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานทางการศึกษา 5) ในระยะเริ่มแรกโรงเรียนที่ยังไม่มีความพร้อมควรเปิดสอนระดับอนุบาลศึกษาและการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี โดยจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนไม่ควรเกิน 20 คน 25 คน และ 30 คน สำหรับระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตามลำดับควรมีการกำหนดวิธีการรับเด็กเข้าเรียนที่ชัดเจนและเป็นระบบ ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพ มีศักยภาพ ควรจัดให้มีครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี นาฏศิลป์และดุริยางค์ศิลป์เพิ่มขึ้น ส่วนผู้บริหารโรงเรียนควรเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรู้ความสามารถด้านวิชาการ เฉพาะครูใหญ่ควรมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยปริญญาโททางการศึกษา สำหรับผู้ปกครองนักเรียนควรให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมให้บุตรหลานได้เรียนตามความถนัดของตนเอง และร่วมมือกับครูในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของโรงเรียน 6) โรงเรียนต้องการให้รัฐสนับสนุนด้านเงินกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อการลงทุนทางการศึกษา โดยไม่กำหนดเงื่อนไขในการกู้ยืมที่ย่งยากต้องการให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าสื่อการเรียนการสอน และหนังสือเรียน ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และกำหนดมาตรการในการลดหย่อนค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยเฉพาะค่ากระแสไฟฟ้า 7) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการกับวิธีสอนแบบอื่นๆ ที่หลากหลาย เน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างจริงจัง และให้เด็กได้เรียนรู้หลายๆ วิชา ควบคู่กันไปอย่างเป็นระบบในขณะที่ยังวัดและประเมินผลการเรียนนั้นควรใช้วิธีการที่หลากหลายเช่น

เดียวกัน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และ 8) โรงเรียนควรจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีการศึกษาที่มีคุณภาพ ทันสมัย และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาไว้อย่างครบถ้วนและเพียงพอกับจำนวนนักเรียนในขณะที่บริเวณอาคาร สถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการต่างๆ ก็ต้องจัดให้ได้มาตรฐาน เอื้อต่อการเรียนการสอนและเพียงพอกับจำนวนนักเรียนเช่นเดียวกัน

ประณต วิภาคย์พจนกิจ.

การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชน
เขตการศึกษา 4. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 4
ภูเก็ต, 2543. 100 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิด หลักการในสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดแนวทางการปรับระบบของโรงเรียนและร่วมมือการวางแผนพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชน ในเขตการศึกษา 4 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา ทุกโรงเรียน ในเขตการศึกษา 4 จำนวน 68 โรงเรียน โดยได้จัดส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ได้รับคืน 43 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 63 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 4 ระดับ (มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด) ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของการพัฒนาโรงเรียน ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน ข้อมูลการปฏิบัติงานของโรงเรียน และคำถามปลายเปิด (open-ended question) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน เขตการศึกษา 4 อยู่ระดับปานกลาง การแสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันมากนัก 2) การจำแนกความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารในโรงเรียน ปรากฏว่าผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนจะต้องยกระดับคุณภาพให้ได้ 100% เพื่อคุณภาพของโรงเรียนได้มาตรฐานพึ่งตนเองได้ 3) การศึกษาปัญหาอุปสรรค ในเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ในภาพรวมพบว่า มีปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง การแสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกันไม่แตกต่างกันมากนัก

สุภาพร มากแจ้ง และสมปอง มากแจ้ง.

การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของ
คณะสงฆ์. กรมการศาสนา, 2542. 388 หน้า.

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างการบริหารการศึกษาและสภาพของสงฆ์ที่อยู่ในระบบการศึกษา ตลอดจนความต้องการและแนวทางพัฒนาการศึกษาของคณะสงฆ์

การวิจัยใช้วิธีศึกษาวิเคราะห์เอกสารร่วมวิธีการทางสถิติจากการใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ความต้องการกลุ่มประชากรผู้อยู่ในระบบการศึกษาของคณะสงฆ์ทุกประเภทได้แก่ การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา แผนกธรรม และแผนกบาลี รวมทั้งใช้เทคนิคเดลฟายในการหาฉันทมติจากผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาของคณะสงฆ์

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารการศึกษาของคณะสงฆ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แยกส่วนออกจากระบบการบริหารการศึกษาของชาติ ทำให้เกิดปัญหาทั้งด้านการจัดการ งบประมาณ การบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล คุณภาพการศึกษา คุณภาพของบุคลากรทางการศึกษาทั้งผู้บริหารและครูสอน ตลอดจนสวัสดิการและความมั่นคงในอาชีพ หลักการศึกษาไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ต้องการขยายโอกาสทางการศึกษา ผู้ประสงค์จะเป็นศาสนทายาทและผู้บวชตามประเพณี

อนุชา เทวราชสมบุรณ์. การศึกษาศักยภาพการพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในเขตการศึกษา 7. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 113 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาศักยภาพการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมในเขตการศึกษา 7 ที่เป็นจริงในปัจจุบันและที่คาดหวังในอนาคต และศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ศึกษาธิการจังหวัด ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้ากลุ่มงานและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จำนวน 348 คน เครื่องมือวิจัยใช้แบบเก็บข้อมูล แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเองและติดต่อขอสัมภาษณ์ รวมทั้งสำรวจและรวบรวมเอกสารและรายงานที่เกี่ยวข้องนำมาประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่

ผลของการวิจัย พบว่า ในศึกษาศักยภาพการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ในเขตการศึกษา 7 ทั้งในด้านการพัฒนาศักยภาพขององค์กร และด้านศักยภาพการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่เป็นจริงในปัจจุบัน พบว่า อยู่ในระดับมากและปานกลาง ส่วนที่ศักยภาพที่คาดหวังในอนาคตอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดและมากทั้งสองด้าน สำหรับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ควรมีการจัดประชุม อบรม และสัมมนา ให้มีความเข้าใจ ความคิดและการปฏิบัติงานแก่บุคลากร

พิทยาภรณ์ มานะจุติ.

กระบวนการทัศน์ในการปฏิรูปการเรียนรู้ของครูต้นแบบ ปี

พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 210. หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการทัศน์ในการปฏิรูปการเรียนรู้ ปัจจัยเกื้อหนุนความสำเร็จและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูต้นแบบ ปี พ.ศ. 2542 ประชากรในการวิจัยได้แก่ ครูต้นแบบ ปี พ.ศ. 2542 ในเขต 1 ภาคเหนือตอนบน จำนวน 14 คน ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ น่าน ลำพูน และลำปาง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตและแบบบันทึกการเก็บข้อมูล ข้อมูลที่ได้รับนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการทัศน์ในการปฏิรูปการเรียนรู้ของครูต้นแบบ ด้านตัวผู้เรียนคือครูต้นแบบเห็นด้วยในระดับมากที่สุดว่า ผู้เรียนต้องมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ต้องมีการใช้กระบวนการคิด มีส่วนในการประเมินผล มีโอกาสเรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม เป็นตัวของตัวเองมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาการเรียนรู้ได้และพึ่งตนเอง สำหรับกระบวนการทัศน์ด้านคุณลักษณะของครูแนวใหม่ ครูต้นแบบเห็นด้วยในระดับมากที่สุดว่าครูต้องมีทักษะในการใช้ปัญญา มีทักษะทางสังคม สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญได้ มีทักษะการใช้ภาษาไทยและคันคว่า โดยใช้ระบบสารสนเทศได้ ภายหลังการได้รับรางวัลแล้ว ครูต้นแบบมีการขยายเครือข่ายการเรียนรู้ผ่านการเป็นวิทยากร การพัฒนาครูแกนนำ และทำการสาธิตการสอน ด้านปัจจัยเกื้อหนุน ความสำเร็จของครูต้นแบบ พบว่า ครูต้นแบบมีความเชื่อในระดับมากที่สุดว่า ความสำเร็จในการทำงานมาจากตนเอง รองลงไปคือมาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องและองค์กร ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าครูต้นแบบส่วนใหญ่ร้อยละ 71.43 เชื่อในทฤษฎีการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ร้อยละ 92.86 กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาวิธีการเรียน ให้คำปรึกษา ชักถามผู้เรียน และสร้างบรรยากาศสนใจแก่ผู้เรียน ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ปรากฏแก่ผู้เรียนส่วนใหญ่ผู้เรียนร้อยละ 92.86 รับผิดชอบต่อการคิดและการกระทำของตน ร้อยละ 85.71 รู้จักคิดเพื่อตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อความคิดได้ เป็นผู้นำตนเองในการเรียนรู้ ฟังอย่างวิเคราะห์และเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และในด้านผลสำเร็จของการปฏิรูปการเรียนรู้ขอครูต้นแบบ ผู้เรียนร้อยละ 100 มีพฤติกรรมแสดงออกถึงการเป็นคนดีใน 3 ประการคือ เคารพสิทธิ เคารพกติกาและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีพฤติกรรมแสดงถึงการเป็นคนเก่งใน 2 ประการคือ ใช้ภาษาสื่อความคิดและเข้าใจผู้อื่น ผู้เรียนร้อยละ 85.71 แสดงว่าเป็นผู้มีความสุข โดยตอบสนองตนเอง พอใจ เต็มใจ ภาคภูมิใจในตนเอง สนุกในการทำงาน รักครู รักเพื่อนและรักโรงเรียน

อลิศรา ชูชาติ. การประเมินและนำเสนอแนวทางในการพัฒนาครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความต้องการกำลังคนด้านครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2) ศึกษาลักษณะของครูวิทยาศาสตร์ที่พึงประสงค์ 3) ลักษณะของครูวิทยาศาสตร์ตามสถานการณ์จริง และ 4) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาครูวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือครูวิทยาศาสตร์ที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ความต้องการการอัตราากำลังครูวิทยาศาสตร์ และการวิเคราะห์เอกสารและวิธีการวิจัยภาคสนามเพื่อศึกษาสภาพการณ์จริงของการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ และประชุมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้ข้อสรุป

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการครูวิทยาศาสตร์ยังคงมีอยู่และเพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2544 มีความต้องการกำลังครูวิทยาศาสตร์ 7,843 คน จากนั้นความต้องการจะเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 200 คน 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ความเป็นนักวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และคุณธรรมและจริยธรรม 3) ลักษณะของครูวิทยาศาสตร์ตามสภาพการณ์จริง พบว่า ครูมีภาระงานสอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 18-22 คาบ รายวิชาที่สอนเฉลี่ย 4-6 รายวิชาต่อภาค ซึ่งมีลักษณะวิชาแตกต่างกัน ครูไม่มีความถนัด อีกทั้งไม่เคยได้รับการเตรียมการเพื่อสอนวิชาเหล่านี้ นอกจากภาระงานสอน ครูยังมีการงานอื่นของโรงเรียนซึ่งต้องใช้เวลาในงานเหล่านั้นไม่น้อยกว่างานสอน ส่งผลทำให้ครูไม่มีเวลาในการวางแผนการสอน หรือการเตรียมการสอน เพราะครูต้องการเวลาในการตรวจงานและอื่นๆ อีก ส่วนสภาพการเรียนการสอนยังคงเป็นลักษณะการถ่ายทอดความรู้โดยมีครูเป็นศูนย์กลางไม่มีการสอนการทดลอง และการส่งเสริมพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะการคิดแก้ปัญหา และ 4) แนวทางในการพัฒนาครูวิทยาศาสตร์มีดังนี้คือ การพัฒนาครูก่อนประจำการมีข้อเสนอให้เพิ่มระยะเวลาของหลักสูตรจาก 4 ปี เป็น 5 ปี โดยปีสุดท้ายเป็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรได้รับการเตรียมให้สามารถสอนได้มากกว่า 1 รายวิชา ควรเพิ่มและเน้น

รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอน การจัดการเรียนการสอน และมุ่งให้สามารถปฏิบัติได้จริง การพัฒนา ครู ประจําการ ความจําเป็นเร่งด่วนคือเพิ่มเติมความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ วิธีการสอน วิทยาศาสตร์ การสอนการทดลอง การพัฒนากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และการคิดแก้ปัญหา ทั้งนี้ ควรมีแผนการดำเนินงานพัฒนาครูที่ชัดเจนให้มีความต่อเนื่อง โดยเฉพาะการฝึกอบรมครู ให้มีการลงมือปฏิบัติจริง รวมทั้งควรมีการติดตามประเมินผลเป็นระยะ

วรรณวิภา จัตุชัย และคณะ. การศึกษาความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และ แนวโน้มการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในชุมชนระบบเมือง ช่วงปี 2545-2549. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2544.155 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุมชน ระบบเมือง 2) ศึกษาแนวโน้มการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในชุมชนระบบเมือง และ 3) นำเสนอรูปแบบการให้บริการทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของชุมชนระบบ เมืองในอนาคต กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรและผู้ทรงคุณวุฒิ 5 กลุ่ม คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สถาบันราชภัฏ ทบวงมหาวิทยาลัย และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 797 คน บุคลากรในสถานประกอบการ/หน่วยงานในเขต กรุงเทพมหานครที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน 277 คน บุคคลทั่วไปในเขต กรุงเทพมหานคร 721 คน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาและธุรกิจ 3 คน และผู้บริหารสถาบัน อุดมศึกษาและผู้บริหารองค์กรของภาครัฐและเอกชน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ “แนวโน้มการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาใน ชุมชนระบบเมือง ช่วงปี 2545-2549” แบบสอบถามความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แบบสอบถามความต้องการบุคลากรและพัฒนาบุคลากร และแบบสอบถามความต้องการฝึกอบรม และศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ เป็นนักเรียน บุคลากรในสถานประกอบการ/หน่วยงานและบุคคลทั่วไป จัดอภิปรายเชิงวิชาการโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานและเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC และวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานประกอบการ/หน่วยงานส่วนใหญ่มีบุคลากรเพียงพอแล้ว ส่วนบุคลากรที่ต้องการเพิ่มเติม 5 ลำดับแรก ได้แก่ บุคลากรด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ ช่างเครื่อง ช่างก่อสร้าง ประชาสัมพันธ์ และฝ่ายขาย การสรรหาบุคลากรใช้การประกาศรับสมัครที่

สถานประกอบการ/หน่วยงาน และรับสมัครเป็นการภายใน 2) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกือบทั้งหมดต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สถาบันที่ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาที่ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 คือ วิศวกรรมศาสตร์ ในส่วนของสถาบันราชภัฏ โปรแกรมหาวิชาในสาขาวิชาการศึกษา ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 คือ คอมพิวเตอร์ศึกษา ภาษาอังกฤษ และวิทยาการคอมพิวเตอร์ ตามลำดับ 3) บุคคลอื่นๆ ต้องการ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามระบบ รองลงมาคือ การฝึกอบรม และต้องการศึกษาต่อในระดับ ปริญญาตรี และปริญญาโท ทั้งนี้เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และ เพิ่มฐานะทางสังคม และต้องการศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากที่สุด สาขาที่ต้องการสมัคร เข้าศึกษาต่อเป็นอันดับ 1 ได้แก่ บริหารธุรกิจ ในการฝึกอบรมต้องการฝึกอบรมเรื่อง คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ การบริหาร การจัดการ และเทคโนโลยี ตามลำดับโดยใช้เวลาอบรมประมาณ 1 เดือน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมากที่สุด 4) แนวทางและทิศทางในการบริการการศึกษาในอนาคต สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องออกนอกกรอบ จัดการศึกษาตามกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายโดย จัดการศึกษาทั้งในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ที่มีความยืดหยุ่นสนองตอบต่อความเปลี่ยนแปลง และความต้องการของสังคม หลักสูตรต้องปรับให้ทันต่อสภาพแวดล้อมและสังคมเมือง เปิดโอกาส ให้บุคคลในชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น เปิดหลักสูตรใหม่ให้เป็นหลักสูตร นานาชาติ ในด้านคุณภาพการจัดการศึกษาต้องอยู่ในระดับสากล สำหรับการให้บริการทางการศึกษา ต้องพิจารณาพื้นฐานของสถาบัน การให้บริการทางการศึกษาในอนาคตควรมีลักษณะที่หลากหลาย และกว้างขวาง เน้นในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศและภาษา จัดให้มีหลักสูตรสำหรับบุคคล ที่จบการศึกษาไปแล้ว สถาบันอุดมศึกษาต้องเป็นศูนย์รวมความรู้เพื่อให้ทุกคนในชุมชนมาเรียนรู้ 5) สาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศคอมพิวเตอร์ (ชั้นสูง) ภาษาต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ (เคมี-เปโตรเคมีคอล) วิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ชีวภาพ วิศวกรรมเกษตรอุตสาหกรรม วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ กฎหมายมหาชน ระหว่างประเทศ (ด้านสิทธิประโยชน์) การพัฒนาองค์กรหรือการจัดสรรทรัพยากรมนุษย์ การจัดการ และบริหารธุรกิจขนาดย่อม แมคคาทรอนิกส์ ศิลปศาสตร์ และการฝึกอบรมในเชิงวิชาชีพ 6) ลักษณะ และรูปแบบการให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการของชุมชนเมือง สถาบันอุดม- ศึกษาในระบบชุมชนเมืองควรจัดการศึกษาโดยคำนึงถึงวิวัฒนาการของสังคมในรูปแบบโลกาภิวัตน์ ควรมีรูปแบบการให้บริการทางการศึกษาโดยจัดให้มีการฝึกอบรมหลักสูตรเฉพาะด้านที่ตรงกับ ความต้องการของตลาดมีสาขาให้เลือกเรียนหลากหลาย ลดค่าใช้จ่ายในการศึกษาให้ถูกลงแต่มี คุณภาพ เปลี่ยนสภาพการสอนตามตำราและหลักสูตรให้เป็นตลาดวิชา สร้างผลงานวิจัยเพื่อ ประโยชน์ทางการศึกษาเป็นหลัก เปิดโอกาสให้องค์กรส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหารจัดการ โดยเฉพาะ

การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษาควรให้บริการทางการศึกษาเชิงบูรณาการ มีหลักสูตร ภาษาอังกฤษทุกระดับการศึกษา มีระบบการศึกษาทางไกล มีการให้ทุนการศึกษา การเรียนการสอน มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และมีลักษณะและรูปแบบการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น (7) รูปแบบการให้บริการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับชุมชน ระบบเมืองในอนาคต ต้องเป็นนิติบุคคล เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ มีความเป็นอิสระ ในระบบการบริหารสถานศึกษา มีการกระจายอำนาจในการบริหารงานและการจัดการภายในองค์กร การจัดการศึกษามุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่นตอบสนองความต้องการของชุมชนระบบเมือง มีหลักสูตร การเรียนการสอน ที่หลากหลาย จัดเก็บค่าเล่าเรียนที่เหมาะสม มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งในระบบบริหาร องค์กรและระบบการเรียนการสอน มีหน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษาของสถาบัน เช่น สำนัก วิจัย ห้องสมุด ศูนย์ภาษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ มีเครื่องมือในการคัดเลือกนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นผู้นำสังคม กล้าคิด กล้าทำ ใฝ่รู้ มีคุณธรรม และมีมนุษยธรรม มีการจัดสรรทุนการศึกษาในหลายรูปแบบ ทั้งประเภททุนกู้ยืม และทุนให้เปล่า รายได้ของสถาบันควรมีทั้งการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการจัดหารายได้จากทรัพยากร ที่มีอยู่ของสถาบัน

ทำนอง รังสีปัญญา. การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์ และคุณภาพของนักเรียนโรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ปี การศึกษา 2542. ขอนแก่น : โรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น, 2542. 203 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูอาจารย์ และคุณภาพของนักเรียนโรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น 2) นำผลจากการศึกษา ไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์และ คุณภาพของนักเรียนโรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น 3) ศึกษาผลการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูอาจารย์และคุณภาพนักเรียนโรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ครู อาจารย์โรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น จำนวน 65 คน นักเรียนโรงเรียนมิ่งเมืองขอนแก่น จำนวน 260 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 126 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 134 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างนักเรียนโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (1973) ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิ และเลือกโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ ใช้แบบสอบถาม 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเพื่อประเมิน ค

คุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์ มี 7 ฉบับ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพด้านจิตพิสัยของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ด้านความเข้าใจหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ด้านสมรรถภาพการสอนและหลักการสอน ด้านระบบการสอนและการจัดทำแผนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนและนวัตกรรมการศึกษา ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียน และด้านการสอนซ่อมเสริมก่อนพัฒนาพบว่าครูอาจารย์มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง หลักพัฒนามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก 2) คุณภาพของนักเรียน 2.1) ด้านจิตพิสัย จิตพิสัยของนักเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนพัฒนาคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง หลังพัฒนามีคุณภาพอยู่ระดับปานกลาง รายการที่พัฒนาแล้วมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนเป็นคนตรงต่อเวลาและนักเรียนมีความสนใจในการเรียน 2.2) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนพัฒนามีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ย 3 ปีการศึกษา (2539-2541) อยู่ระดับปานกลาง คือ หมวดวิชาสังคมศึกษา, พละนาถัย ศิลปะและการงานอาชีพอยู่ระดับปานกลาง หลังพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปี 2542 อยู่ระดับปานกลาง หมวดวิชาคณิตศาสตร์อยู่ระดับต่ำ หมวดวิชานอกนั้นอยู่ระดับปานกลาง หลังพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนพัฒนาทุกหมวดวิชา

ทศนีย สัทธวงศ. การพัฒนาการเรียนการสอนโดยวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านแท่นวิทยา อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ. นครราชสีมา : กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 2543. 220 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนทุกหมวดวิชาในโรงเรียนบ้านแท่นวิทยา อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ และศึกษาการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเสนอแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนทุกคนของโรงเรียนบ้านแท่นวิทยา อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ ที่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเมื่อปีการศึกษา 2541 และได้ดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนโดยการวิจัยในชั้นเรียนในปีการศึกษา 2542 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาวิเคราะห์ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านกระบวนการวิจัย พบว่า แหล่งปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนที่ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน มาจากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง และจากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งที่ครูผู้สอนคำนึงถึงในระดับมากในการเลือกหรือกำหนดปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียนคือ เป็นปัญหาที่ครูผู้สอนจะใช้วิธีการศึกษาที่ครูผู้สอนมีความถนัด และวางแผนการวิจัยโดยได้รับความรู้และข้อมูลเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ การศึกษาค้นคว้า เพื่อการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาวิธีสอน และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก ขั้นตอนที่ใช้เวลาในระดับมากในการวางแผนและดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนคือ การขอคำปรึกษาและรับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ เครื่องมือในการประเมินที่ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากคือ แบบทดสอบประเภทปรนัย (เลือกตอบ) วิธีการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาสร้างเองโดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา บุคคลที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากคือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการและนักวิชาการศึกษา เขตการศึกษา 11 วิธีการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาปฏิบัติในระดับมาก คือ การจัดนิทรรศการที่โรงเรียน ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาประเมินผลการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนทั้งระหว่างดำเนินโครงการและเมื่อสิ้นสุดโครงการทุกหมวดวิชา ด้านการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ พบว่า ครูผู้สอนทุกหมวดวิชานำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปพัฒนาการเรียนการสอนโดยการพัฒนาวิธีสอน พัฒนาสื่อการเรียนการสอน พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาการเรียน ด้านปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนทุกหมวดวิชาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง คือปัญหาด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาด้านการสรุปและรายงานการวิจัย ได้แก่ การเขียนสรุปผลการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัย และปัญหาด้านการติดตามและประเมินผล ได้แก่ การประเมินระหว่างดำเนินการวิจัย

โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ. ปัจจัยด้านความถนัดทางการเรียนที่ส่งผลต่อระดับผลการเรียนเฉลี่ย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2543. สมุทรปราการ : งานสารสนเทศและวิจัยพัฒนา โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ, 2543. 111 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียนกับระดับผลการเรียนเฉลี่ย และหาความสัมพันธ์เชิงส่วน ด้านความสามารถทางภาษา ความสามารถทาง

คิดคำนวณ และความสามารถเชิงวิเคราะห์กับระดับผลการเรียนเฉลี่ย รวมทั้งพยากรณ์ปัจจัยความถนัดทางการเรียน ด้านความสามารถทางภาษา ความสามารถทางคิดคำนวณ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่ส่งผลต่อระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2543 ที่สอบความถนัดทางการเรียน 461 คน แผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ 200 คน แผนการเรียนศิลป์-คณิตศาสตร์ 69 คน แผนการเรียนศิลป์-ภาษา 133 คน แผนการเรียนศิลป์-ทั่วไป 59 คน สถิติที่ใช้ในงานวิจัยโปรแกรม SPSS โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ และการสร้างสมการถดถอย

ผลการวิจัยพบว่า ความถนัดทางการเรียน ด้านความสามารถทางภาษา ความสามารถทางคิดคำนวณ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ส่งผลต่อระดับผลการเรียนเฉลี่ยนั้น ในกลุ่มตัวอย่างทุกแผนการเรียน แผนการเรียนคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ แผนการเรียนศิลป์-คำนวณ ความสามารถทางคิดคำนวณ ส่งผลต่อระดับผลการเรียนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงไปคือความสามารถทางภาษาเป็นปริมาณร้อยละ 33.10 42.90 และ 15.70 ส่วนความสามารถเชิงวิเคราะห์ส่งผลน้อยมาก แผนการเรียนศิลป์-ภาษา ความสามารถทางภาษา ส่งผลต่อระดับผลการเรียนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงไปคือความสามารถทางคิดคำนวณ ส่งผลเป็นปริมาณร้อยละ 34.20 แผนการเรียนศิลป์-ทั่วไป ความสามารถทางภาษา และความสามารถเชิงวิเคราะห์ ส่งผลต่อระดับผลการเรียนเฉลี่ยเป็นปริมาณร้อยละ 29.10 ของระดับผลการเรียน ส่วนความสามารถด้านคิดคำนวณ ส่งผลน้อยมาก และปริมาณระดับผลการเรียนที่เหลือเป็นผลจากตัวแปรอื่น

จริยา บุญยะโตพันธุ์. การพัฒนาชุดฝึกการเขียนแผนการสอนแบบบูรณาการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2543. 240 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกการเขียนแผนการสอนแบบบูรณาการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อชุดฝึกการเขียนแผนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาอำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 21 คน โดยสร้างชุดฝึกการเขียนแผนการสอนแบบบูรณาการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทดสอบประสิทธิภาพใช้เกณฑ์ 80/80

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ (1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของครูก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก การเขียนแผนการสอน (2) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อชุดฝึกการเขียนแผนการสอน แบบบูรณาการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น (3) แบบประเมินคุณภาพแผนการสอน (4) แบบประเมิน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบค่าที

การวิจัยพบว่า ชุดฝึกการเขียนแผนการสอนแบบบูรณาการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 และครูมีความคิดเห็นว่าชุดฝึกการเขียนแผนการสอนมีคุณภาพในระดับดี

ประเสริฐ จรรยาสุภาพ. การพัฒนารูปแบบการกำหนดขนาดโรงเรียนที่เหมาะสม
เชิงเศรษฐกิจของโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ค.ด.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2543. 190 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา (2) วิเคราะห์ต้นทุนทางการศึกษาและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนดำเนินการของโรงเรียนมัธยมศึกษา (3) สร้างและพัฒนารูปแบบสำหรับวิเคราะห์หาขนาดโรงเรียนที่เหมาะสมที่ทำให้ได้ต้นทุน ดำเนินการของโรงเรียนต่ำที่สุดตามลักษณะแตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน และ (4) เปรียบเทียบ ขนาดที่เหมาะสมของโรงเรียนลักษณะต่างๆ จากรูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับขนาดของโรงเรียนที่เป็นจริง กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 1,069 โรงเรียน สถิติ- วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) รวมทั้ง การวิเคราะห์โปรแกรมเชิงเส้นตรง (Linear Programming) และการวิเคราะห์ความไว (Sensitivity Analysis) ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel

ผลการวิจัยพบว่า (1) อายุครู เงินเดือนครู ขนาดห้องเรียน และระยะเวลาเปิดดำเนินการ ของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับขนาดของโรงเรียน ขณะที่อัตราส่วนนักเรียนต่อครูคาบ การสอนครูต่อสัปดาห์ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับขนาดโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีอายุครู เงินเดือน ครู ขนาดห้องเรียน ระยะเวลาเปิดดำเนินการของโรงเรียนมากที่สุด และคาบการสอนครูต่อสัปดาห์ น้อยที่สุดคือ โรงเรียนในเขตการศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนโรงเรียนในเขตการศึกษาที่ 11 มีขนาด ตัวแปรตรงกันข้าม (2) ต้นทุนดำเนินการและต้นทุนรวมของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ขนาดและความเป็นเมืองของโรงเรียนโดยเงินเดือนและค่าจ้างประจำเป็นต้นทุนที่มีความสำคัญ สูงสุด รองลงไปคือ ค่าใช้สอย ครุภัณฑ์ วัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ซึ่ง 4 รายการหลังได้รับการจัดสรร

จากรัฐไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายจริง ดังเช่นเงินบำรุงการศึกษาที่ใช้ไปเพื่อค่าใช้จ่ายเหล่านี้ ส่วนโรงเรียนที่มีต้นทุนต่อหัวต่ำที่สุด ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง (3) อายุครู เงินเดือนครู จำนวนนักเรียน จำนวนครู จำนวนห้องเรียน ความเป็นเมืองและระยะเวลาเปิดดำเนินการของโรงเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับต้นทุนดำเนินการของโรงเรียนขณะที่อัตราส่วนนักเรียนต่อครู ขนาดห้องเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับต้นทุนดำเนินการของโรงเรียน ยกเว้น ความเป็นเมือง ขนาดห้องเรียน และระยะเวลาเปิดดำเนินการของโรงเรียนขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษไม่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนดำเนินการอย่างมีนัยสำคัญ และ (4) เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามสภาพที่เป็นอยู่จริง ขนาดโรงเรียนที่เหมาะสมเชิงเศรษฐกิจของโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนขนาดกลาง เพราะมีต้นทุนต่อหัวต่ำที่สุดเพียง 8,801.32 บาท หากใช้แบบจำลองที่ได้จากงานวิจัย โดยกำหนดอัตราส่วนนักเรียนต่อครูเป็น 25 ขนาดห้องเรียน 40 คน คาบการสอนของครูต่อสัปดาห์เป็น 25 คาบ โรงเรียนขนาดเล็กจะมีต้นทุนต่อหัวต่ำที่สุดเพียง 7,796.76 บาท

นงลักษณ์ ยุทธสุทธิพงศ์. ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้นำของประธานกลุ่มกับขวัญกำลังใจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. เขตการศึกษา 11, 2543. 113 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทผู้นำของประธานกลุ่ม ขวัญกำลังใจของผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทผู้นำของประธานกลุ่มกับขวัญกำลังใจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2543 ซึ่งเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทผู้นำของประธานกลุ่มโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยรวม มีการปฏิบัติในระดับมาก 2) ขวัญกำลังใจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การบริหาร และขนาดของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ขวัญกำลังใจของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทผู้นำของประธานกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พลสุข “ศรียรรยงค์” สังข์รุ่ง. ปัจจัยในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรใน
องค์การ. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2544. 60 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรในองค์การ และเปรียบเทียบปัจจัยในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ในองค์การระหว่างบุคคลที่มีสภาพและอยู่ในหน่วยงานที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นพนักงานในหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน ที่มีอายุต่างกัน ประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน และอยู่ในตำแหน่งผู้ปฏิบัติงาน 50% และอยู่ในตำแหน่งผู้บริหาร 50% รวมทั้งหมด 122 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามโดยสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจผู้อื่น ด้านการให้ผู้อื่น ด้านการจูงใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการทำงาน และด้านบุคลิกภาพและมารยาท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่าบุคลากรทุกกลุ่มเห็นว่าปัจจัยทั้ง 7 ด้าน ในการก่อให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ มีความสำคัญสูงสุดทุกปัจจัย และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทุกกลุ่มแล้ว เห็นความสำคัญของปัจจัยทั้ง 7 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามจัดเรียงลำดับสิ่งสำคัญที่สามารถจูงใจให้ทำงานด้วยความเต็มใจ ผลที่ได้เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ 1) การได้รับการยกย่องชมเชย 2) การได้ทำงานที่มีความก้าวหน้า 3) การให้อำนาจหน้าที่พอเพียงในการทำงาน และการได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากผู้บริหารและองค์การ 4) การได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนสูง 5) การมีเพื่อนร่วมงานที่ดี 6) งานที่ทำน่าสนใจ และตรงความสนใจของพนักงาน

กิติ เกียรติกนก. สภาพปัญหา และความต้องการช่วยเหลือของโรงเรียนเอกชน
ประเภทสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม เขตการศึกษา 12, 2542. 129 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการการช่วยเหลือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และเปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน ระหว่างโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุนและโรงเรียนที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนจำนวน 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า 1) โรงเรียนเอกชนที่ได้รับเงินอุดหนุนมีการดำเนินงานด้านบุคลากรมากที่สุดและด้านวิชาการน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนเอกชนที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนมีการดำเนินงานด้านธุรการและการเงินมากที่สุด ด้านอาคารสถานที่น้อยที่สุด 2) โรงเรียนเอกชนที่ได้รับเงินอุดหนุนมีปัญหาในการดำเนินงานด้านอาคารสถานที่มากที่สุดและด้านความสัมพันธ์กับชุมชนน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนเอกชนที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนมีการดำเนินงานด้านธุรการและการเงินมากที่สุด ด้านความสัมพันธ์กับชุมชนน้อยที่สุด 3) โรงเรียนเอกชนที่ได้รับเงินอุดหนุนและไม่ได้รับเงินอุดหนุนมีการดำเนินงานตามภารกิจของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน 4) โรงเรียนเอกชนที่ได้รับเงินอุดหนุนและไม่ได้รับเงินอุดหนุน มีปัญหาในการดำเนินงานตามภารกิจของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน 5) โรงเรียนเอกชนที่ได้รับเงินอุดหนุนและไม่ได้รับเงินอุดหนุนมีความต้องการช่วยเหลือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนลำดับมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียน ด้านบุคลากร ด้านธุรการและการเงิน ด้านอาคารสถานที่ และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

เรื่องเดช เจริญศาสตร์ และจิราภรณ์ แสนทวีสุข สภาพการดำเนินงานตามรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในสถานศึกษา เขตการศึกษา 10. สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 10, 2544. 87 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยศึกษาระดับความเป็นแบบอย่างในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในโรงเรียน และศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในโรงเรียนที่เหมาะสมในการเป็นแบบอย่างสำหรับสถานศึกษาอื่น ประชากรที่ใช้เป็นสถานศึกษานำร่องระดับมัธยมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนนักศึกษาของเขตการศึกษา 10 ในปี พ.ศ. 2542 จำนวน 13 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบ T-test F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความเป็นแบบอย่างในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในโรงเรียนมีความเป็นแบบอย่างได้ในระดับปานกลาง 3) แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา มีผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยสูงกว่าโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลมีผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวิถีชีวิตประชาธิปไตยในโรงเรียน

สูงกว่าโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนผู้เกี่ยวข้องที่มีตำแหน่ง/สายงานหรือสถานภาพที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อระดับความเป็นแบบอย่างการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา มีระดับความเป็นแบบอย่างในการจัดกิจกรรมสูงกว่าโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชัยยศ เดชสุระ. การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในสถาบันการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาภาคเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า, 2542. 159 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในสถาบันการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาภาคเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 แห่ง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือ ครู-อาจารย์ผู้สอนจำนวน 35 คน และนักศึกษาที่เรียนคอมพิวเตอร์จำนวน 514 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี และไม่ได้สำเร็จการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง มีประสบการณ์การสอนน้อย มีคาบสอนต่อสัปดาห์มาก และมีภารกิจงานสอนในวิชาอื่นอีก ตลอดจนหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่สอนแบบสาธิตและให้ปฏิบัติกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ส่วนปัญหาที่สำคัญคือ วิชาเรียนไม่เพียงพอและยังไม่สอดคล้องกับสมัยปัจจุบัน มีปัญหาเรื่องการเตรียมการสอนที่ดี ขาดเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ การสร้างข้อสอบให้มีประสิทธิภาพ คู่มือตำราเรียนสื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัยไม่น่าสนใจ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประกอบการใช้งานมีไม่เพียงพอ ซอฟต์แวร์ไม่เหมาะสมและการติดตั้งไม่พร้อมใช้งาน ผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐานที่จำเป็นซึ่งประเด็นปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ต่อไป

หนูม้วน ร่มแก้ว และคณะ. บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทางเทคโนโลยีทางการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา. เชียงใหม่ : วิทยาลัยพลศึกษา, 2542. 181 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความต้องการของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ต่อบทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทางเทคโนโลยีทางการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 80 คน และอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง จำนวน 340 คน รวม 420 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (T-Test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษา โดยภาพรวมมีความต้องการให้บุคลากรมีบทบาทและหน้าที่ทางเทคโนโลยีทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก
2. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต่อบทบาทหน้าที่ของบุคลากรทางเทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา ใน 5 งาน คือ งานด้านการผลิต งานด้านการออกแบบและพัฒนา งานด้านการเลือกและใช้สื่อการสอน งานด้านบริการและด้านการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างในทุกงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีระดับความต้องการแตกต่างกัน โดยผู้บริหารจะมีความต้องการให้บุคลากรด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามีบทบาทและหน้าที่คาดหวังให้ปฏิบัติงานในระดับที่มากกว่าความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในทุก ๆ งาน

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. รายงานการประเมินผลการประกวดโครงงานนักเรียน นักศึกษา มหกรรมการศึกษา ปี 2000. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544. 119 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการประกวดโครงงานของนักเรียน นักศึกษา พร้อมทั้งความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานในงานมหกรรมการศึกษา ปี 2000 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน นักศึกษา ผู้จัดทำโครงงานจำนวน 862 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาที่มาดูแลนักเรียน นักศึกษา ในการประกวด จำนวน 83 คน เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงาน ได้แก่ แบบประเมินโครงงานของคณะกรรมการตัดสินการประกวดโครงงานและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงาน

ผลการดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

1. ผู้จัดทำโครงการส่งเข้าประกวด เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 59.75 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 24.13 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 16.12

2. จังหวัดที่ส่งโครงการเข้าประกวดมากที่สุด คือ จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 46.77 ภาคที่มีโครงการเข้าประกวดมากที่สุดคือ ภาคกลาง ร้อยละ 46.43 รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 21.42 ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออก ร้อยละ 10.71

3. สาขาวิชาที่นักเรียนส่งโครงการเข้าประกวดมากที่สุด คือ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีเนื้อหาเป็นวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 41.91 สาขาวิชาที่มีผู้ส่งโครงการเข้าประกวดน้อยที่สุดคือ ภาษาต่างประเทศ ร้อยละ 3.59

4. ผลการประกวดโครงการแยกตามสาขาวิชาเป็นดังนี้

ทัศนศิลป์/ส.ล.น. รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนโคกเจริญวิทยา จังหวัดลพบุรี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ โรงเรียนโคกเจริญวิทยา จังหวัดลพบุรี

ภาษาไทย รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนวัดเขียนเขต จังหวัดปทุมธานี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนไผทอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีโรงเรียนใดได้รับรางวัล

ภาษาอังกฤษ รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนไผทอุดมศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนวัดเขียนเขต จังหวัดปทุมธานี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีโรงเรียนใดได้รับรางวัล

คณิตศาสตร์ รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนราชินีบน กรุงเทพมหานคร และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีโรงเรียนใดได้รับรางวัล

วิทยาศาสตร์ รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนวัดหงส์ปทุมवास จังหวัดปทุมธานี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 2 จังหวัดฉะเชิงเทรา และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 3 จังหวัดฉะเชิงเทรา

สังคมศึกษา/สิ่งแวดล้อม รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนชุมชนวัดใหญ่โพหัก จังหวัดราชบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนวัดไชโย (เพิ่มเกษมสุวรรณ) จังหวัดอ่างทอง และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีโรงเรียนใดได้รับรางวัล

การงานและพื้นฐานอาชีพ รางวัลที่ 1 ระดับประถมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนบ้านกระเบา จังหวัดศรีสะเกษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จังหวัดลำปาง

นักเรียนที่จัดทำโครงการส่งเข้าประกวดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำโครงการเข้าประกวดว่าการจัดทำโครงการช่วยให้มีความรู้ในวิชานั้นๆ เพิ่มขึ้นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) และสามารถนำผลที่ได้จากโครงการไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มาก ($\bar{X} = 4.37$)

5. อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานของนักเรียนที่ส่งโครงการเข้าประกวดมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดทำโครงการที่ส่งเข้าประกวดอยู่ในระดับมากที่สุด ในเรื่องการจัดทำโครงการ ช่วยให้นักเรียนเกิดแนวคิดในการทำโครงการอื่นๆ เพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.77$) โครงการในวิชาที่ทำเป็นตัวอย่างที่ดีในการจัดทำโครงการในสาขาวิชาอื่นๆ ($\bar{X} = 4.67$) นักเรียนสามารถคิดและดำเนินโครงการได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.66$) เป็นโครงการที่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่สอนอยู่และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ($\bar{X} = 4.63$)

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. การพัฒนาหลักเกณฑ์การประเมินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544. 74 หน้า.

เอกสารฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักเกณฑ์การประเมินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ 3 ฉบับ ซึ่งมี 4 หลักเกณฑ์ ประกอบด้วย 1) หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เค้าโครงการวิจัยประจำปีของกระทรวงศึกษาธิการ 2) หลักเกณฑ์การประเมินประกอบการพิจารณาเค้าโครงการวิจัยที่เสนอขอรับทุนอุดหนุนการวิจัย 3) หลักเกณฑ์การประเมินประกอบการตรวจรายงานผลการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย และ 4) หลักเกณฑ์การคัดเลือกผลการวิจัยดีมีคุณภาพของกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่เอกสารที่เกี่ยวข้องจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการวิจัยของหน่วยงานดังกล่าว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการวิจัย แบบสำรวจข้อมูลจากเอกสาร และแบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุปเป็นกรอบความคิดเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินแต่ละฉบับ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการพัฒนาหลักเกณฑ์การประเมิน มีสาระสำคัญดังนี้

1. หลักเกณฑ์การวิเคราะห์เค้าโครงการวิจัยประจำปีของกระทรวงศึกษาธิการ มีลักษณะเป็นการจัดอันดับ (Rating Scale) ระดับคุณภาพ 3 ระดับ ซึ่งเป็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้

1.1 คุณค่าเค้าโครงการวิจัยในเชิงนโยบาย พิจารณาจากความสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาทางการศึกษาของรัฐบาล สภาพปัญหาและการพัฒนาตามสถานการณ์ทางการศึกษา ตลอดจนความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา และพิจารณาจากความซ้ำซ้อนหรือความคล้ายกันของโครงการวิจัยที่ดำเนินการมาแล้ว

1.2 คุณค่าของเค้าโครงการวิจัยด้านระเบียบวิธีวิจัย พิจารณาจากความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับปัญหาที่ทำการวิจัย ความเหมาะสมของหลักการและเหตุผล และความเหมาะสมของขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1.3 ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย พิจารณาจากการนำไปกำหนดนโยบายหรือนำไปวางแผนทางการศึกษา การนำไปใช้ในการปฏิบัติจริง และคุณค่าทางวิชาการเกี่ยวกับการหาข้อสรุปใหม่ทางการศึกษา

2. หลักเกณฑ์การพิจารณาเค้าโครงการวิจัยและตรวจรายงานผลการวิจัยในการให้ทุนอุดหนุนการวิจัย

2.1 หลักเกณฑ์การประเมินประกอบการพิจารณาเค้าโครงการวิจัยที่เสนอขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ มีลักษณะเป็นการจัดอันดับ (Rating Scale) ระดับคุณภาพ 4 ระดับ ซึ่งเป็นคุณค่าของการเขียนโครงการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้

1) ชื่อโครงการมีความกะทัดรัด ครบคลุม ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสาขาวิชา ความสำคัญและที่มาของปัญหา สามารถชี้ประเด็นได้ชัดเจน วิเคราะห์ได้สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎี มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับปัญหาและตอบคำถามได้

2) เลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยได้เหมาะสมกับการแก้ปัญหา กำหนดแบบแผนการวิจัยได้สอดคล้องกับการแก้ปัญหา ขั้นตอนการวิจัยชัดเจน เครื่องมือมีความน่าเชื่อถือ และสถิติที่ใช้เหมาะสมกับแบบแผนการวิจัย

3) ผลที่ได้รับสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้สอดคล้องกับการแก้ปัญหา และเกิดคุณค่าทางวิชาการ

4) การอ้างอิงเขียนได้ถูกต้องตามหลักสากลที่ยอมรับได้และครบถ้วน

5) แผนการดำเนินงานและงบประมาณเหมาะสมกับการดำเนินงานและความพร้อมของผู้วิจัย เอื้อต่อการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จได้

2.2 หลักเกณฑ์การประเมินประกอบการตรวจรายงานการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ใช้เกณฑ์การผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิในคุณค่าของรายงานในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

1) ความสำคัญและขอบเขตของเรื่องที่วิจัย ซึ่งให้เห็นความสำคัญได้ชัดเจนสมเหตุสมผล การอ้างอิงและกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยได้เหมาะสมกับเรื่องที่วิจัย

2) วิธีดำเนินการวิจัยและแบบแผนการวิจัยกำหนดได้สอดคล้องกับการแก้ปัญหาการวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติได้เหมาะสมที่จะตอบคำถามได้ และแปรผลได้ถูกต้อง ตลอดจนสรุปและอภิปรายผลได้น่าสนใจและเชื่อถือได้

3) การอ้างอิงดำเนินการได้ถูกต้องตามหลักสากลที่ยอมรับได้ การใช้ภาษาโดยทั่วไปได้เหมาะสมกะทัดรัด มีความต่อเนื่องของการเขียนรายงาน และเชื่อมโยงกันได้ทุกตอน

3. หลักเกณฑ์การคัดเลือกผลการวิจัยที่มีคุณภาพ มีลักษณะเป็นการจัดอันดับ (Rating Scale) ระดับคุณภาพ 4 ระดับ ซึ่งเป็นคุณค่าของการเขียนรายงานการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้

3.1 ชื่อรายงานวิจัยมีความชัดเจน กะทัดรัด เข้าใจง่าย ครอบคลุมเนื้อหาวัตถุประสงค์จำเพาะเจาะจง สามารถตอบคำถามได้ ความสำคัญและที่มาของปัญหามีความชัดเจนและกล่าวถึงกันมาก จำเป็นต้องทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางแก้ไข

3.2 มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีได้ครอบคลุมกับปัญหาของการวิจัย เสนอกรอบความคิดได้ชัดเจน ออกแบบการวิจัยได้เหมาะสมกับการแก้ปัญหา มีวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เชื่อถือได้ เครื่องมือเหมาะสม เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง

3.3 เสนอผลการวิจัยได้ครอบคลุม สรุปได้สมเหตุสมผลกับทฤษฎี ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ผลที่เกิดขึ้นนำไปแก้ปัญหาและประยุกต์ใช้ในหน่วยงานได้ ตลอดจนเกิดคุณค่าทางวิชาการ

การจัดการเรียนรู้
กระบวนการจัดการเรียนรู้

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. การสังเคราะห์วิธีการสอนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544. 196 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับวิธีการสอนระดับประถมศึกษา ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับวิธีการสอนที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2520-2543 รวม 50 เล่ม แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เอกสารประเภทตำราและเอกสารทาง วิชาการ จำนวน 24 เล่ม 2) เอกสารงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ จำนวน 26 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสำรวจวิธีการสอน/รูปแบบการสอน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในเดือนเมษายน-พฤษภาคม 2543 โดยเริ่มจากการกำหนดสถานที่ที่จะไปเก็บข้อมูล คัดเลือก เอกสารและงานวิจัยที่มีคุณภาพดี แล้วทำการบันทึกข้อมูลตามหัวข้อในแบบสำรวจ การวิเคราะห์ ข้อมูลในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) หรือการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. วิธีสอนจากทฤษฎีและแนวคิด พบวิธีสอน 62 วิธี แยกเป็นวิชาทั่วไป 30 วิธี ซึ่งครู สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาและกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาได้ และวิธีสอนที่เน้นเฉพาะวิชาในระดับประถมศึกษา 32 วิธี ได้แก่ วิธีสอนวิชาภาษาไทย 10 วิธี วิชาภาษาอังกฤษ 11 วิธี วิชาคณิตศาสตร์ 6 วิธี และวิชาวิทยาศาสตร์ 5 วิธี
2. วิธีสอนจากการทดลองสอนในงานวิจัยและวิทยานิพนธ์พบวิธีสอน 81 วิธี แยกเป็นวิธีสอน วิชาภาษาไทย 21 วิธี วิชาภาษาอังกฤษ 8 วิธี วิชาคณิตศาสตร์ 49 วิธี และวิชาวิทยาศาสตร์ 3 วิธี
3. วิธีสอนจากการปฏิบัติจริงของครูต้นแบบและครูสอนดี พบวิธีสอน 49 วิธี แยกเป็นวิธีสอน วิชาภาษาไทย 13 วิธี วิชาภาษาอังกฤษ 5 วิธี วิชาคณิตศาสตร์ 18 วิธี และวิชาวิทยาศาสตร์ 13 วิธี
4. การสังเคราะห์วิธีสอนที่พิจารณาจากบทบาทของครูและนักเรียน พบวิธีสอนที่สามารถ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสิ้น 87 วิธี เมื่อเปรียบเทียบการนำวิธีสอนไปใช้ในการ จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยเรียงลำดับการนำ ไปใช้ จำแนกตามบทบาทของครูและนักเรียน สรุปได้ดังนี้

4.1 วิธีสอนที่เน้นนักเรียนมีบทบาทสำคัญ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์สูงสุด (ร้อยละ 77.78) รองลงมาวิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย และวิชา คณิตศาสตร์ (ร้อยละ 40.00, 33.00 และ 24.49 ตามลำดับ)

4.2 วิธีสอนที่ครูและนักเรียนมีบทบาทร่วมกัน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์สูงสุด (ร้อยละ 71.43) รองลงมาวิชาภาษาไทย วิชาภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 63.64, 55.00 และ 22.22 ตามลำดับ)

4.3 วิธีสอนที่เน้นครูมีบทบาทสำคัญ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในวิชาต่าง ๆ มีปริมาณน้อย ใกล้เคียงกัน คือ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาไทย (ร้อยละ 5.00, 4.08 และ 3.03 ตามลำดับ) ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์ไม่พบวิธีสอนใดที่เน้นครูมีบทบาทสำคัญ

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา, 2544. 203 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาแนวการจัดกระบวนการเรียนรู้และตรวจสอบแนวทางที่พัฒนาให้เป็นแบบอย่างที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ดำเนินการตามวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การตรวจสอบนำไปทดลองใช้เขียนแผนการจัดกิจกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา 10 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย นักเรียน จำนวน 1,105 คน ผู้ปกครองนักเรียน 1,040 คน ครูผู้สอน 167 คน และผู้บริหารโรงเรียน 8 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าเฉลี่ยทางสถิติ (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปผลได้ดังนี้

1. แนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง และมีสุข ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ การวิเคราะห์ประเด็นการเรียนรู้ การกำหนดสาระสำคัญ การกำหนดศักยภาพที่ต้องการพัฒนา การวางแผนการจัดกิจกรรมโดยบูรณาการกับวิชาอื่นและตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) การระบุสื่อ การกำหนดการประเมินผล และการสรุปผลการเรียนการสอน

2. ผลการตรวจสอบแนวการจัดกระบวนการเรียนรู้

2.1 แนวการจัดกระบวนการเรียนรู้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ทุกวิชาและทุกชั้น แผนที่ครูผู้สอนจัดทำมีสาระครบทุกชั้นตอนตามที่กำหนดทุกแผน และมีคุณภาพมาก (ค่าเฉลี่ย 2.58 - 2.74) ในเรื่องความสอดคล้องของแต่ละหัวข้อความเหมาะสมของวัยของผู้เรียน และมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ส่วนความชัดเจนมีคุณภาพปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.43)

2.2 ในการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความเห็นว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้มากทุกเรื่อง (ค่าเฉลี่ย 2.84 - 3.20) กล่าวคือ แสดงออกได้อย่างอิสระ ชัดเจน มีเหตุผล ได้คิดอย่างหลากหลาย สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติได้ มีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สรุปความรู้ด้วยตนเองได้ และจากการสังเกตพบว่า นักเรียนทำกิจกรรมอย่างมีความสุขมากที่สุด

2.3 คุณลักษณะของนักเรียนด้านการเป็นคนดี คนเก่ง และมีสุข ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านคนดี นักเรียนพัฒนาขึ้นชัดเจนเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นความรับผิดชอบ การสนใจใฝ่รู้ ความเชื่อมั่นในตนเอง ชยัน และความเป็นผู้นำ ที่การพัฒนาไม่ชัดเจน ด้านคนเก่ง นักเรียนพัฒนาขึ้นชัดเจน 1 ใน 8 (2 เรื่อง) คือ การเข้าใจผู้อื่น และความสามารถในการปฏิบัติงาน นอกนั้นพัฒนาขึ้นแต่ไม่ชัดเจน ด้านเป็นคนมีสุข นักเรียนพัฒนาขึ้นชัดเจนทุกเรื่อง

2.4 ผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การวาดภาพประกอบนิทาน สิ่งประดิษฐ์ในจินตนาการ หนังสือเล่มเล็ก การทำจิกซอร์ การทำแผนที่ความคิด และการทำวงล้อปริศนา ส่วนผลการเรียนนักเรียนทั้ง 3 ชั้น ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28.30 - 57.14) มีผลการเรียน 7 รายวิชา อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง-ดีมาก ยกเว้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 30.61) มีผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ (เกรด 1)

2.5 ความพึงพอใจ ผู้บริหารพอใจมากทั้ง 3 เรื่อง คือ การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ความสามารถของครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะของนักเรียน ครูผู้สอนพอใจมากเรื่องการจัดสภาพแวดล้อม ความร่วมมือของเพื่อนครู การวางแผนการสอน ผลงานของนักเรียน และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนพอใจมากที่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้ปกครองพอใจมากกับพฤติกรรมของนักเรียน เช่น ความร่าเริงแจ่มใส ความซื่อสัตย์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น

2.6 ปัญหา อุปสรรค ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันคือ ครูผู้สอนมีภาระงานนอกเหนือจากการสอนมาก และต้องสอนหลายคาบ หลายชั้น ทำให้ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าและวางแผนกิจกรรมให้มีความหลากหลาย นอกจากนั้น บริหารเห็นว่า ครูผู้สอนบางคน แต่เป็นส่วนน้อยที่ไม่กระตือรือร้นจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน

อัญชลี มัตถนุ, มหิธร ชุมแสง และศุภพร ภูธินันท์. การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 10. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 94 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในเขตการศึกษา 10 และศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาในเขตการศึกษา 10 รวมทั้งสิ้น 144 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS for Windows เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาความรู้ความเข้าใจและปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปัญหานั้นอันดับแรก คือ การเตรียมการสอน ปัญหาการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับแรก คือ การวัดและประเมินผล ปัญหาความรู้ความเข้าใจและปัญหาการปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน โดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พรทิพย์ เถาว์สุวรรณ. การประเมินกระบวนการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ภูมิภาคศึกษาครูประถมศึกษาจังหวัดยะลา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัย การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 141 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา จังหวัดยะลา ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาจังหวัดยะลา และศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูประถมศึกษาในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 25 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนาควบคู่กับบริบท

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 47 ปี ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7 มีรายได้ต่อเดือน 10,000-19,000 บาท สถานภาพสมรสมีอายุราชการ 20-29 ปี ส่วนใหญ่สอนในระดับ ป.5-6 จำนวนนักเรียน 50 คนขึ้นไป ดำรงตำแหน่งในโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญได้รับการยกย่องชมเชย การศรัทธาเชื่อถือในหน่วยงาน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ปัจจัยที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนด้านการประเมินผลได้แจ้งให้นักเรียนทราบถึงเกณฑ์การวัดผล มีการเตรียมการสอนทบทวนทำความเข้าใจเนื้อหาก่อนสอน มีการสอนเชื่อมโยงสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน สื่ออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนคือ สื่อของจริง แผ่นภาพ แหล่งความรู้ในชุมชน บัตรคำ เทป และอื่นๆ เทคนิคการสอนนักเรียนมีส่วนร่วมจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ปัญหาและอุปสรรค มีปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ไม่ค่อยทันสมัย การมีส่วนร่วม ผู้บริหารและครูขาดความทุ่มเทเสียสละในการปฏิบัติงาน ขาดความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ แนวทางแก้ไขปัญหาคือ จัดให้มีการปฏิรูปโรงเรียนทั้งระบบ (Whole School Approach) สำหรับข้อเสนอแนะ จัดการเรียนการสอนแบบการมีส่วนร่วม คือ ครู นักเรียน ผู้ปกครองและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องร่วมมือกันอย่างเข้มแข็งยอมรับการเปลี่ยนแปลง ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ มุ่งสู่เกณฑ์มาตรฐาน ด้านการจัดการเรียนการสอน

วิชัย สุปิงคลัด. โครงการการสอนและฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, มมป. 217 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นผลของการพัฒนาคุณภาพของคนทั้งครูและนักเรียนในการนำคู่มือครูรูปแบบการสอนและฝึกทักษะการทำงาน กลุ่มชุดกิจกรรมการเสริมสร้างมโนภาพแห่งตนเพื่อการทำงานกลุ่ม ชุดกิจกรรมการสอนและฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มชุดกิจกรรมการสอนและฝึกทักษะการแก้ปัญหา ไปใช้สอนจริงแล้วมีผลเป็นอย่างไร ประชากรที่ใช้เป็นครูผู้สอนจำนวน 32 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) เมื่อนำชุดกิจกรรมการสอนและฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนและฝึกแล้ว ปรากฏว่าครูประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนเด็กได้เปลี่ยนพฤติกรรมในด้านการคิด เด็กมีความสนุกสนานในการเรียน เด็กมีความสามัคคี มีความรับผิดชอบให้เกียรติซึ่งกันและกัน 2) การจัดกิจกรรมการสอนและฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มเมื่อ

นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนอยากเรียนกระบวนการกลุ่ม เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมทำ รู้จักวิเคราะห์ความคิด และช่วยกันสรุปความคิด ได้แสดงออกจากบทบาทสมมติ และกล้าถามมากขึ้น 3) การนำชุดกิจกรรมการสอนและฝึกทักษะการทำงานกลุ่มไปใช้ได้ประโยชน์ ได้ความคิด คือผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองให้เพื่อนได้รับรู้ และสามารถพูดสื่อความให้ผู้อื่นเข้าใจ เด็กรู้จักตนเองและเพื่อนร่วมงานมากขึ้น ได้ความคิดใหม่ว่าเด็กเมื่อเขาได้ทำงานตามความถนัด และได้แสดงออกในสิ่งที่ดี 4) การจัดกิจกรรมการสอนและฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติตามกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้ร่วมคิดในการแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบงานร่วมกัน สรุปการทำงานแต่ละครั้งเด็กจะช่วยกันแสดงความคิดเห็นและนำเสนอต่อเพื่อนในชั้นเรียนได้อย่างมีเหตุผล

รัชนิพร สายแวว. การศึกษาและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ ชั้นอนุบาลปีที่ 1. โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี, 2542. 60 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ ชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลเมืองอุทัยธานี จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนแบบโครงการ แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะเริ่มต้นโครงการ ระยะพัฒนาโครงการ และระยะสรุปโครงการ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนหลังสอน และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาและการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ นักเรียนส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน เพราะเป็นการเรียนจากความสนใจของนักเรียน และนักเรียนเป็นผู้เลือกทำกิจกรรมตั้งคำถามขึ้นเอง ค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน เช่น หาแหล่งความรู้เตรียมไว้ให้นักเรียน และช่วยเหลือในบางเรื่องที่เกินความสามารถของเด็กวัยนี้ ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 79.17 และยังมีความเห็นว่าลูกของตนเองได้รับความสุขในการเรียนแบบนี้ พฤติกรรมผู้เรียนที่แสดงอยู่ในระดับมากได้แก่ ด้านความเป็นประชาธิปไตย การเล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟัง การทำงานร่วมกับผู้อื่น การค้นหาคำตอบด้วยตนเอง การเล่นและร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน และนักเรียนมีความภาคภูมิใจ ส่วนพฤติกรรมที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนในด้านความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับมาก ได้แก่ ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการทุกภาคเรียน ผู้ปกครองเห็นว่าลูกได้รับความสุขในการเรียนสามารถหาคำตอบด้วยตนเองได้

จิรกรณ์ มั่นเศรษฐวิทย์. การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างพหุปัญญาให้กับเด็กวัยอนุบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม.
ยะลา : สถาบันราชภัฏยะลา, 2544. 289 หน้า.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพหุปัญญา 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านภาษา 2) ด้านเหตุผล และคณิตศาสตร์ 3) ด้านมิติสัมพันธ์ 4) ด้านร่างกาย และการเคลื่อนไหว 5) ด้านดนตรี 6) ด้านการเข้าใจผู้อื่น 7) ด้านการเข้าใจตนเอง และ 8) ด้านการเข้าใจธรรมชาติ ให้กับเด็กวัยอนุบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) ตามแนวคิดพหุวัฒนธรรม ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ เด็กวัยอนุบาลที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี ที่อยู่ร่วมกันเป็นลักษณะพหุวัฒนธรรม ระหว่างเด็กไทยนับถือศาสนาพุทธ และเด็กไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอนแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือตอนที่ 1 การศึกษาสำรวจข้อมูลพื้นฐานและการพัฒนารูปแบบการสอน ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนฯ โดยการทดลองใช้ ตอนที่ 3 การประเมินคุณภาพและการปรับปรุงรูปแบบการสอนฯ ตอนที่ 4 การนำเสนอและการเผยแพร่รูปแบบการสอนฯ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย เครื่องมือวัด และประเมินพหุปัญญา แฟ้มพหุปัญญา และสารนิทัศน์โครงการ และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ

ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ กลุ่มทดลองมีคะแนนพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน สูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนพหุปัญญา ทั้ง 8 ด้าน สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโอกาสในการพัฒนาพหุปัญญาจากการทดลองใช้รูปแบบการสอนฯ พบว่า รูปแบบการสอนฯ เอื้อต่อการพัฒนาพหุปัญญาทั้ง 8 ด้าน ของเด็กวัยอนุบาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนฯ มีระดับความเหมาะสมในด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และด้านการนำไปใช้และประยุกต์ใช้อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ยุพิน โกณ ำ และคณะ. การพัฒนาคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 72 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนและเจตคติต่อคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว ระหว่างก่อนและหลังการได้รับพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้น ม.1 - ม.3 จำนวนทั้งสิ้น 121 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยชุดกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมสร้างเจตคติ กิจกรรมปฏิบัติ และกิจกรรมฝึกทักษะ แบบประเมินคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนและเจตคติต่อคุณลักษณะ นิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว หลังการได้รับพัฒนา โดยใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พลศักดิ์ ฉายศรีศิริ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนการวาดเส้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นครปฐม : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม, 2544. 99 หน้า.

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการวาดเส้นและเจตคติต่อการเรียนการวาดเส้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพระประโทณเจติย์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีปกติ จำนวน 30 คน และกลุ่มทดลองสอนโดยวิธีเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอน ใ้รงงาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบตรวจ ผลงานภาคปฏิบัติ และแบบวัดเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า t (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการวาดเส้นก่อนเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่แตกต่างกัน 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสูงขึ้นกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 3) นักเรียนที่เรียนการวาดเส้นโดยวิธีสอนปกติกับวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการวาดเส้นไม่แตกต่างกัน 4) นักเรียนที่เรียนการวาดเส้นโดยวิธีสอนปกติ กับวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีเจตคติต่อการเรียนการวาดเส้นไม่แตกต่างกัน

สุรภี หนูเรียงสาย. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มและโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเพชรฆาตวิทยา จังหวัดระยอง. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 103 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มและโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเพชรฆาตวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2543 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน ได้มาโดยคัดเลือกผู้ที่ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ที่ 35 ลงมา แล้วสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบประเมินโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม และโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำตัวแปรภายในกลุ่มหนึ่งตัวแปรและตัวแปรระหว่างกลุ่มหนึ่งตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มมีความฉลาดทางอารมณ์ในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์มีความฉลาดทางอารมณ์ในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการฝึกกิจกรรมกลุ่มและนักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการฝึกความฉลาดทางอารมณ์มีความฉลาดทางอารมณ์ในระยะหลังทดลองและติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิทรา มาควิวัฒน์. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 3 H สามารถศักยภาพของผู้เรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ตรัง : โรงเรียนย่านตาขาว-รัฐชนูปถัมภ์, 2544. 25 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยศึกษาวิธีการสอนหรือกระบวนการถ่ายทอดความรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 3 H ; Heart Head and Hand on Activity. หรือร่วมใจร่วมคิด และร่วมทำ เป็นกระบวนการที่สร้างพื้นฐานของความรัก ความเข้าใจ ความผูกพันต่อผู้สอน และเพื่อนร่วมเรียน ให้เกิดขึ้นก่อนเรียน โดยยึดทฤษฎีจากการทำกิจกรรมกับเยาวชนว่ารักเป็นแรงผลักดัน คิดเป็นพลังสร้างสรรค์ และทำเพื่อยืนยันความสำเร็จ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับสติปัญญาที่แตกต่างกันตั้งแต่ระดับสติปัญญาต่ำถึงผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาดี ชั้น ม.4/1 ถึง ชั้น ม.4/3 ด้วยวิธีการสุ่มตามความสมัครใจ แต่จำกัดจำนวน และใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 3 H ซึ่งมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ทั้งบรรยาย เกม กลุ่มสัมพันธ์ และการเรียนรู้แบบร่วมมือตามหลัก CIPPA model นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเปรียบเทียบกับการสอนโดยวิธีทั่วไปที่ใช้อยู่ในห้องเรียน

ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 3 H ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 และวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 3 H มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีการสอนที่ใช้ทั่วไป ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนพัฒนาการทางด้านความเฉลียวฉลาดทางด้านอารมณ์ (E.Q.) นักเรียนมีความสุขกับการเรียนที่มีวิธีการเรียน และการใช้สื่ออย่างหลากหลาย ความรู้สึกรักและผูกพันต่อผู้สอน และเพื่อนร่วมเรียน ในระดับมากที่สุด และทำให้ได้มีโอกาสแสดงออกร่วมกันคิด การแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาการทางด้านคุณธรรมจริยธรรม (M.Q.) การทำงานเป็นกลุ่ม ได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ในระดับที่มาก แต่ความกล้าแสดงออกยังต้องเพิ่มโอกาสให้มากกว่านี้

ศิริวิมล ใจงาม. การพัฒนารูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบเรียนร่วมนักศึกษาตาบอดในสถาบันราชภัฏ. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลย์สงคราม, 2543. 182 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎีว่าด้วยการจัดการชั้นเรียน การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม การศึกษาสำหรับคนตาบอด และศึกษาความเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนแบบเรียนร่วมนักศึกษาตาบอด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ

เชิงสำรวจ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบเรียนร่วมนักศึกษาตาบอดในสถาบันราชภัฏ ขั้นตอนสุดท้ายคือการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนร่วมเป็นแนวคิดที่ดีสำหรับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษครูที่มีความเข้าใจ ให้โอกาส และมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียน จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ รูปแบบการจัดการชั้นเรียนที่สำคัญ 4 ด้าน คือ ด้านบุคลิกลักษณะของนักศึกษาในชั้นเรียนร่วม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านกฎระเบียบ/ข้อตกลงในชั้นเรียน และด้านกระบวนการในการจัดการชั้นเรียนแบบเรียนร่วม ส่วนรูปแบบที่พัฒนา ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ 2 ครั้ง มีตัวประกอบ 4 ตัว คือ 1) การจัดการเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการพิเศษของคนตาบอด 2) คุณลักษณะและทัศนคติของนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนร่วม 3) ประเด็นหลักที่ต้องปรับเปลี่ยนในการเรียนการสอน 4) ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับกฎระเบียบและสิทธิผลการตรวจสอบรูปแบบพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิในที่ประชุมเห็นด้วยและพอใจกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมากกว่าร้อยละ 80 มีการเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขบ้างเล็กน้อย

คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

อาภาภรณ์ นันทชัยพรพงศ์ และคณะ. ผลการใช้แบบฝึกทักษะการคิดคำนวณตามแนวเทคนิค เรื่อง การบวกและการลบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 360 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดคำนวณตามแนวเทคนิค เรื่อง การบวกและการลบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการคิดคำนวณตามแนวเทคนิคเรื่องการบวกและการลบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนบ้านโป่งแดงน้ำจำสามัคคี สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอขามทะเลสอ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 32 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการสอนแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการคิดคำนวณตามแนวเทคนิคที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.64/80.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สุริยะ แสงสุทธิ. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ด้วยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านทุ่งลุยลาย (กฟผ. อุบลรัตน์) สปอ.คอนสาร สปจ.ชัยภูมิ. ชัยภูมิ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2543. 153 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การคูณ การหาร วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบ้านทุ่งลุยลาย (กฟผ.อุบลรัตน์) สปอ.คอนสาร สปจ.ชัยภูมิ จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนแบบสังเกตการสอน แบบบันทึกสนทนา แบบสัมภาษณ์ ใบงานแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้แก่ การมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าเสนอความคิดเห็น มีทักษะการทำงานกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เรื่อง การคูณ การหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนร้อยละ 81.25 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ตั้งแต่ร้อยละ 65 ขึ้นไป

แสงเวียน ผ่องสามสวน. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหา โดยใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. ชัยภูมิ : โรงเรียนบ้านโจดโนนขา, 2542. 265 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้โจทย์ปัญหาด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณการหาร และโจทย์ปัญหาวก ลบ คูณ หารระคน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนบ้านโจดโนนขา อำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่ แผนการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้โจทย์ปัญหาด้วยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้จำนวน 14 แผนการสอน (2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกประสบการณ์ขณะทำการสอนของครู แบบบันทึกประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบย่อย (3) เครื่องมือที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้ข้อสรุปว่าการวิจัยในครั้งนี้ได้พัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้โจทย์ปัญหาด้วยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ผู้วิจัยจะแจ้งจุดประสงค์ทางการเรียน ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้ เกม เพลง ขั้นสอน ใช้เครื่องฉายข้ามศีรษะประกอบแผ่นใสที่มีภาพและสื่ออย่างหลากหลาย ช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาที่ละขั้นตอนบนแผ่นใส ใช้คำถามนำ และใช้สื่ออย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดและเข้าใจในเนื้อหา ขั้นสรุป ผู้วิจัยร่วมกันกับนักเรียนสรุปความคิดรวบยอดของเนื้อหาที่เรียน ขั้นศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนร่วมกันศึกษาจากบัตรงาน ประกอบด้วย บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม รายงานกิจกรรมผลงานกลุ่ม โดยมีครูคอยให้คำปรึกษา

และให้สิ่งเสริมแรงอย่างใกล้ชิด ชั้นฝึกทักษะย่อย ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะของเนื้อหาที่เรียนในชั่วโมงโดยให้ผู้เรียนปรึกษากันได้ ปัญหาที่พบในชั้นตอนนี้ครูจะช่วยเป็นที่ปรึกษา เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 74.23 และเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม

คำนิ้ง ขวัญประเสริฐ. การพัฒนาการสอนการแก้โจทย์ปัญหา วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนโนนเสลาประสาทวิทย อำเภอกุฉีชุมภู จังหวัดชัยภูมิ. โรงเรียนโนนเสลาประสาทวิทย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุฉีชุมภู จังหวัดชัยภูมิ, 2543. 23 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการสอนการแก้โจทย์ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนเสลาประสาทวิทย ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ โดยได้สร้างแผนการสอนขึ้น 4 แผน พร้อมแบบฝึกและแบบทดสอบย่อยของแต่ละแผนการสอน โดยได้ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนโนนเสลาประสาทวิทย จำนวนนักเรียน 33 คน หลังการใช้ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนด แสดงว่านักเรียนมีความเข้าใจในการแก้โจทย์ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ดียิ่งขึ้น

พิศพร ธนะสมบัติ. การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพนัสพิทยาลัย อำเภอนนทบุรี จังหวัดชลบุรี ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงแบบเว้นระยะ. สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอนนทบุรี, 2542. 167 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพนัสพิทยาลัย อำเภอนนทบุรี จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2541 ระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงต่อเนื่องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงแบบเว้นระยะ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและความสามารถทางการคิดคำนวณขั้นพื้นฐาน แต่มีความสามารถในการแก้ปัญหาทาง

คณิตศาสตร์ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแผนการสอน การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่ใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงทั้งสองแบบ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ดีขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ดีขึ้นหลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงแบบเว้นระยะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและแบบเว้นระยะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมคิด พรหมจรรย์ และคณะ.

การศึกษาสภาพปัญหาและความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2543. 73 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (2) พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และ (3) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ทั่วไป ครูคณิตศาสตร์ที่มีผลงานดีเด่น และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พร้อมทั้งได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูคณิตศาสตร์ทั่วไป รวมกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 5,001 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test) ไคสแควร์ (χ^2 - test) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า (1) ด้านสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนร้อยละ 86 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60 มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 11-25 ปี ร้อยละ 67 สอนตรงวิชาเอก ร้อยละ 22 ต้องสอนเพราะขาดแคลนครู ในด้านพฤติกรรมการสอนได้รับการประเมินคุณภาพพฤติกรรมโดยได้คะแนนในระดับมากเกือบทุกรายการ (2) ด้านพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนพบว่า นักเรียนร้อยละ 40 มีพี่หรือบิดามารดาคอยให้การช่วยเหลือ

ด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่บ้าน ร้อยละ 16 มีการเรียนพิเศษนอกเหนือจากการเรียนในชั้นปกติ น้อยกว่าร้อยละ 30 สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่โรงเรียนจัดขึ้น นักเรียนมีพฤติกรรมความสนใจการเรียนขณะอยู่ในชั้นเรียนในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความมุ่งมั่นทุ่มเทเพื่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับปานกลาง และ (3) ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ในด้านครูผู้สอน ระดับวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน การมีโอกาสสอนตรงตามวิชาเอก การได้รับการอบรมเพิ่มเติม การวางแผนการสอน การจัดทำเอกสารประกอบการสอนใช้เอง ความสามารถในการใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน ในด้านผู้เรียน การได้รับการสอนเสริมจากบิดา การเรียนพิเศษนอกเหนือจากในชั้นเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการเรียน เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนคณิตศาสตร์

ปรุงจันทร์ วงศ์พิเศษ. โครงการเปรียบเทียบศักยภาพการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับสากล. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2542. 179 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการนำแบบทดสอบทางคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาที่สร้างโดย Centre for Innovation in Mathematics Teaching (CIMT), School of Education, University of Exeter ประเทศอังกฤษ ซึ่งใช้ทดสอบกับเด็กนักเรียนอังกฤษเกรด 8 อายุ 13-14 ปี มาทดสอบกับเด็กนักเรียนไทย ม.2 ที่มีอายุ 13-14 ปี แบบทดสอบที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบศักยภาพทางคณิตศาสตร์ แบบทดสอบรายวิชาในหัวข้อหลัก 4 หัวข้อ คือ จำนวน พีชคณิตเรขาคณิต และกราฟ การจัดการข้อมูล ซึ่งทดสอบกับเด็กนักเรียนจำนวนประมาณ 1,130 คน จากโรงเรียนต่างๆ ในประเทศไทย 24 โรงเรียน โดยทำการทดสอบ 2 ปี กับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ในตัวเด็ก พัฒนาการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ และเพื่อยกระดับความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กไทยเข้าสู่ระดับสากล ผลการวิจัยในปีแรกจะพบว่า เด็กไทยเรียนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ระดับ ม.2 น้อยกว่าเด็กอังกฤษ แต่เมื่อเด็กได้เลื่อนชั้นขึ้น ม.3 และได้เรียนคณิตศาสตร์หัวข้อเหล่านั้นแล้ว เด็กจะทำข้อสอบได้คะแนนดีมาก แบบทดสอบศักยภาพทางคณิตศาสตร์เป็นตัวบ่งชี้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ของเด็กไทย คณิตศาสตร์บางหัวข้อที่สอนเด็กอังกฤษเกรด 8 แต่จะสอนเด็กไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรคณิตศาสตร์อังกฤษและเยอรมนีจะเป็นแบบสไปราล คือเรียนเรื่องเดียวกันซ้ำ เมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้นก็จะเรียนเรื่องเดียวกันนี้อีกแต่ละยากขึ้นไปอีก หลักสูตรคณิตศาสตร์ของไทยจะเรียนแบบ

ขาดตอน การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของต่างประเทศจะเน้นหลักการ การเข้าใจความหมาย การตีความและการนำไปใช้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน แต่ของไทยจะเน้นความสามารถในการคิดเลข

ปรเมษฐ์ บุญศรี. การพิสูจน์มิติเวลาเป็นปริมาณเวกเตอร์ด้วยคณิตศาสตร์.

กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2544. 86 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อค้นหากฎเกณฑ์ในการแบ่งมิติของรูปทรงสามมิติใดๆ และพิสูจน์ด้วยคณิตศาสตร์เวกเตอร์ว่าเวลาเป็นปริมาณเวกเตอร์ มิใช่เป็นปริมาณสเกลาร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ รูปภาพและทฤษฎีคณิตศาสตร์สาขา แคลคูลัสอินทิกรัล และเวกเตอร์ ข้อมูลที่ใช้คือ ตัวเลขจำนวนจริง (Real Number) บนเส้นจำนวน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการพิสูจน์สมมุติฐานที่ตั้งขึ้นด้วยกฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า เวลาเป็นปริมาณเวกเตอร์จริง โดยสามารถแบ่งการพิสูจน์เป็นสองขั้นคือ ขั้นแรก วิเคราะห์หาหลักเกณฑ์ที่ใช้แบ่งรูปทรงสามมิติ รูปทรงสามมิติจะมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ (1) แกนमुखสำคัญ X (2) แกนमुखสำคัญ Y (3) แกนमुखสำคัญ Z (4) เลขศูนย์ซึ่งมีค่าเป็นค่าสมบูรณ์ทำหน้าที่เป็นจุดแบ่งมิติ (5) เลขศูนย์ซึ่งมีค่าสัมพันธ์ทำหน้าที่เป็นเส้นแบ่งมิติ (6) พื้นที่แบ่งมิติ ซึ่งเกิดจากเส้นแบ่งมิติจำนวน n เส้น (7) ปริภูมิ หรืออวกาศ หรือช่องว่าง (Space) (8) มิติ (Dimension) องค์ประกอบสำคัญนี้นำไปสู่กฎเกณฑ์ในการแบ่งรูปทรงสามมิติออกได้เป็นแปดส่วน หรือแปดออกโตแดรน (Eight Octodrants) ขั้นที่สอง พิสูจน์ด้วยคณิตศาสตร์เวกเตอร์ และพบว่าในแต่ละส่วนมีทิศทางเวกเตอร์ของตัวเอง หรือทั้งแปดส่วนจะมีทิศทางเวกเตอร์รวมทั้งหมด แปดทิศทางลัพท์

ชาญชัย สุกใส. การศึกษาผลของการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ระดับ

อุดมศึกษา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ MAPLE V ประกอบการสอน.

อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2543. 28 หน้า.

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ MAPLE V ประกอบการเรียนการสอน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พืชคณิตเชิงเส้น และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ในปีการศึกษา 2543 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสังกัดโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์

ที่รายวิชา 4094302 พืชคณิตเชิงเส้น ในปีการศึกษา 2543 โดยสุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประกอบ และกลุ่มควบคุมที่เรียนปกติ สถิติที่ใช้หาค่าเฉลี่ย ทดสอบ t (t -test)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างภาค และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมระหว่างภาคและปลายภาค สูงกว่านักศึกษาที่เรียนปกติในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคเรียนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ในด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประกอบมีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปชัย ศรีสุวรรณ. การศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจัดกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์ (ว 102) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 109 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยชุดจัดกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์ ว 102 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ประชากรที่ใช้ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนศาลาพิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบสังเกต แบบฝึก แบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่า t (t -test)

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการสอนของชุดการสอนในด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์หลังใช้ชุดแผนจัดกิจกรรมโครงงานวิทยาศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนทดลอง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

พิสิทธิ์ ชำนาญไพร. การพัฒนาการเรียนการสอนซ่อมเสริมโดยใช้สื่อประสมวิชา วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการ วิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 366 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสื่อประสมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง พืช และสัตว์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน อนุบาลขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย สื่อประสม แผนการสอนซ่อมเสริม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้สื่อประสม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน มีความแตกต่างกัน คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการทดสอบหลังเรียน สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นิตยา อรรคชร. การพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (วิทยาศาสตร์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้โครงงานวิทยาศาสตร์ตาม สาระการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และ การวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 329 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (วิทยาศาสตร์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้โครงงานวิทยาศาสตร์ตามสาระการเรียนรู้เพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชา วิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสนามบิน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองขอนแก่น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 51 คน ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอน แบบบันทึก แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน แบบทดสอบย่อย เก็บรวบรวม ข้อมูลโดยบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สังเกตและสัมภาษณ์นักเรียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเฉลี่ยร้อยละ 80.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 'ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 'ความรอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 84.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 'ความรอบรู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 2) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เฉลี่ยร้อยละ 79.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 'ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 'ความรอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 82.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 'ความรอบรู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 3) เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาวิทยาศาสตร์เฉลี่ยร้อยละ 81.99 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 'ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 'ความรอบรู้ที่กำหนดร้อยละ 86.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 'ความรอบรู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

อรรถัย จันทรสุหรัย. รายงานการทดสอบชุดเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย, 2543. 248 หน้า.

การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี ระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน รวมทั้งศึกษาทัศนคติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย เอกสารเสริมความรู้ บทปฏิบัติการทดลอง แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences)

ผลการทดลองพบว่า ประสิทธิภาพของชุดเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 81.64/80.79 และ 80.09/81.49 นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และมีผลสัมฤทธิ์ทางกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.01 ส่วนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของความก้าวหน้าในการเรียนของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกห้องเรียน ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 พลังงานและสารเคมี หลังเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ดีมากขึ้นกว่าก่อนเรียน

จันทร์เพ็ญ ทองย่น. การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสนทนา วิทยาศาสตร์ (ว 203) โดยหลักการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 163 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการสอนที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสนทนาแบบชิปปาในวิชาวิทยาศาสตร์ ว 203 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อหาประสิทธิภาพแผนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดบางชัน อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 50 คน 1 ห้องเรียน และกลุ่มทดลอง 50 คน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบ แบบสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมตามหลักการสอนแบบชิปปามี คุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนที่จัด กิจกรรมการเรียนรู้การสนทนาตามหลักการสอนแบบชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ว 203 สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู สสวท. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแผนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ว 203 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้การสนทนาตามหลักการสอนแบบ ชิปปาที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.14/80.40 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

นิทรา มาศวิวัฒน์. รายงานผลการจัดกิจกรรมค่ายชีววิทยา “พฤติกรรมกับการเรียนรู้” โครงการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ด้วยกิจกรรมการเข้าค่ายเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. โรงเรียนย่านตาขาว รัฐสุราษฎร์ธานี, 2543. 41 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายกับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ของโรงเรียนย่านตาขาวรัฐสุราษฎร์ธานี ทั้งด้านการเรียน การร่วมมือกันในการ ทำงาน ความมีวินัย ความรับผิดชอบในตนเองและสังคม พร้อมทั้งปัญหาส่วนตัวที่มากมาย ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ วิธีการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้จึงได้จัดโครงการเข้าค่าย ชีววิทยา “พฤติกรรมกับการเรียนรู้” เพื่อนำกิจกรรมต่างๆ มาใช้ควบคู่กับการเรียนรู้เนื้อหาเพื่อ พัฒนาทักษะ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนทุกๆ ด้าน ให้มีความพร้อมทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพ

กายที่ดี ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้ เดินทางไกลเพื่อฝึกความอดทน เสียสละ เอื้ออาทร เกม
พฤติกรรมประทับใจเพื่อนำไปสู่ความสามัคคี เดินทางกลางป่าเพื่อการเรียนรู้ธรรมชาติที่สัมพันธ์กับ
สิ่งมีชีวิต การวางแผนปิดตาเพื่อให้รู้จักคิดและแก้ปัญหา กิจกรรมพิธีเทียนเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดี
การค้นหาคำรู้และนำเสนอโดยการบาทสมมุติ บทละคร เป็นต้น ผลการศึกษาพบว่าการสอน
โดยวิธีการจัดกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนสูง มีความสุขและสนุกสนานกับ
การเรียนรู้ มีความสุขกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง และมีความสามารถในการ
ปรับตัวได้ดี มีความอดทนและเสียสละ จึงก่อให้เกิดความสามัคคีภายในห้องได้เป็นอย่างดี
ส่งผลทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม

สังคมศึกษา
ศาสนา
สิ่งแวดล้อม

วีระวุฒิ วงศ์สันต์. การสร้างองค์ความรู้อย่างมีส่วนร่วม รายวิชา ส 071 ท้องถิ่นของเรา 1. อุดรดิตต์ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด, 2544. 102 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากระบวนการสร้างองค์ความรู้อย่างมีส่วนร่วมรายวิชา ส 071 ท้องถิ่นของเรา 1 โดยประยุกต์ใช้แนวความคิดวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างคือตัวแทนชุมชน/พระสงฆ์ คณะครูและนักเรียน และผู้บริหารโรงเรียนบ้านน้ำอ่าง ตำบลน้ำอ่าง อำเภอดรอน จังหวัดอุดรดิตต์ รวมทั้งสิ้น 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บันทึกการสังเกต บันทึกการประชุมปฏิบัติการ บันทึกการสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเป็นแบบผสมผสานทั้งด้วยตนเองและการมีส่วนร่วมของคณะครู/นักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการจะกระทำไปพร้อมกันในแต่ละขั้นตอน และนำเสนอผลการวิจัยโดยการบรรยาย และอธิบาย

จากการศึกษากระบวนการสร้างองค์ความรู้อย่างมีส่วนร่วม รายวิชา ส 071 ท้องถิ่นของเรา 1 ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญๆ คือ การประชุมปฏิบัติการ 1 และ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ การปรับปรุงข้อมูลองค์ความรู้ การนำเสนอองค์ความรู้และการจัดการเอกสารองค์ความรู้ พบว่า ทุกขั้นตอนสามารถดำเนินการได้อย่างประสบผลสำเร็จ มีความคลาดเคลื่อนเฉพาะด้านระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเท่านั้น โดยบังเกิดผลดีที่ปรากฏเป็นภาพรวม 3 ประการ คือ ประการแรก โรงเรียนและชุมชนมีความตระหนักและเห็นความสำคัญขององค์ความรู้บ้านน้ำอ่างเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา ประการที่สอง โรงเรียนและชุมชนเกิดความสัมพันธ์ที่ร่วมมือกันพัฒนาการศึกษาอย่างเข้มแข็งมากขึ้น และประการสุดท้าย โรงเรียนและชุมชนมีเอกสารองค์ความรู้บ้านน้ำอ่างเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า อ้างอิง รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

วีรัตน์ พิมพ์จันทร์. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน วิชาสังคมศึกษาทักษะการทำงานกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 “รูปแบบการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้” สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2543. 32 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งพระ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคอนสาร สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ โดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึก และเปรียบเทียบความก้าวหน้าของนักเรียน

ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนขึ้น 4 แผน พร้อมสร้างแบบฝึกและข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปด้วย ในการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านทุ่งพระ จำนวนนักเรียน 20 คน พร้อมกับการปรับและพัฒนาทุกครั้งหลังการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาดตามกระบวนการแล้วปรากฏว่า นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มมากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 46.25 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 74.42 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม จากรูปแบบการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นันทิยา คุมพล. การศึกษาผลการใช้กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และสื่อเทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอนวิชา ส 082 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดแทรกคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ, 2544.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อเทคโนโลยีประกอบการจัดการเรียนการสอน วิชา ส 082 และระหว่างผู้เรียนที่ใช้ และไม่ใช้ชุดกิจกรรมดังกล่าว เพื่อต้องการทราบพัฒนาการเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งทัศนคติของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ส 082 (ประชากรกับคุณภาพชีวิต) กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมือง จังหวัดตาก จำนวน 4 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้คือชุดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อเทคโนโลยีที่สอดแทรกคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS-X

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และสื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอน วิชา ส 082 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอดแทรกคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์เป็น 80.50/75.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 2) ผู้เรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนและสื่อเทคโนโลยี ที่สอดแทรกคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผู้เรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่จัดการเรียนการสอนตามปกติ ซึ่งไม่ได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งที่มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน และ

4) ผู้เรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนฯ มีความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมคุณธรรมที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นตามลำดับและเป็นไปอย่างต่อเนื่องรวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชา ส 082 (ประชากรกับคุณภาพชีวิต) ในระดับดีมาก

ลัดดา ศิลาน้อย และคณะ. การศึกษาแหล่งความรู้ในชุมชนวิชาสังคมศึกษา กรณีศึกษาอำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ 2543. 101 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมแหล่งความรู้ที่มีอยู่ในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จัดทำเป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่นสำหรับเป็นแนวทางในการใช้แหล่งความรู้ในอำเภอน้ำพอง ในการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในการนำแหล่งความรู้มาใช้ในการเรียนวิชาสังคมศึกษา กรณีศึกษาอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างคือแหล่งความรู้ในชุมชนประกอบด้วย บุคคล สถานที่ กิจกรรมของอำเภอน้ำพอง จำนวน 80 แหล่ง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา 70 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) แหล่งความรู้ในชุมชนของอำเภอน้ำพองที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา มี 4 ประเภท คือ แหล่งความรู้ในชุมชนประเภทบุคคล สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และกิจกรรมในชุมชน จำนวน 80 แหล่ง แบ่งเป็นแหล่งความรู้ประเภทบุคคล 21 แหล่ง แหล่งความรู้ประเภทสถานที่ 57 แหล่ง และแหล่งความรู้ประเภทวัสดุอุปกรณ์ 38 แหล่ง ส่วนการจัดทำคู่มือแหล่งความรู้สำหรับเป็นแนวทางนำมาใช้ในการเรียนการสอน มีรายละเอียดประกอบด้วย (1) ชื่อแหล่งความรู้ (2) ประเภทของแหล่งความรู้ (3) ความรู้ที่ได้รับจากแหล่งความรู้ (4) สถานที่ตั้งแหล่งความรู้ (5) ผู้รับผิดชอบแหล่งความรู้ (6) ระยะทาง จากอำเภอน้ำพองถึงแหล่งความรู้ (7) วิธีการติดต่อแหล่งความรู้ ได้แก่ ชื่อตำแหน่ง ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ ช่วงเวลาที่ให้บริการด้านการศึกษา วิธีการให้บริการ และวัสดุอุปกรณ์ของแหล่งความรู้ที่สามารถขอยืม (8) ความสัมพันธ์ของแหล่งความรู้ที่ได้จากชุมชนกับจุดประสงค์ในหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาแต่ละวิชาและ (9) ประโยชน์ที่นักเรียนและครูได้รับจากแหล่งความรู้

2) ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในการนำแหล่งความรู้ในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา กรณีศึกษาอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น พบว่า (1) วิธีการใช้

[illegible]

ปรีชา นันทสุข. ประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทย.

กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรม ของ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 516 หน้า

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และอิทธิพลของพุทธศาสนาในคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทย และคาดหวังว่าผลการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ได้ โดยหลักฐานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพุทธศาสนาทุกประเภทที่ค้นพบทั้งหมดในภาคใต้ของประเทศไทยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการรวบรวมข้อมูลได้ใช้วิธีการสำรวจทางโบราณคดี (ส่วน Archeological Survey) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการจำแนกหลักฐานที่ค้นพบออกเป็นประเภทต่างๆ และจำแนกอายุของหลักฐานเหล่านั้นสำหรับการเสนอผลผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการเสนอด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

การศึกษาวิจัยนี้ได้มีข้อค้นพบที่สำคัญประการหนึ่งคือ ในระยะที่ผ่านมามักจะมีการกล่าวกันว่า พุทธศาสนาได้ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกบนคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทยในระหว่างราวพุทธศตวรรษที่ 9-10 แต่จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้มีการค้นพบหลักฐานเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า พุทธศาสนาได้ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกบนคาบสมุทรแห่งนี้ในช่วงระยะเวลาที่ก่อนหน้านี้หลายศตวรรษ คือ พุทธศาสนาได้เริ่มปรากฏร่องรอยของการส่งอิทธิพลเข้ามาในชุมชนโบราณหลายแห่งบนคาบสมุทรแห่งนี้ตั้งแต่ราวกลางพุทธศตวรรษที่ 2 ถึงกลางพุทธศตวรรษที่ 3 แล้ว ตลอดระยะเวลาอันยาวนานที่พุทธศาสนาได้เบ่งบานขึ้นในชุมชนทุกหมู่เหล่าในคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทย

จนกลายเป็นศาสนาที่ยืนยาวที่สุดบนคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทยและส่งผลให้คาบสมุทรแห่งนี้กลายเป็นดินแดนที่พุทธศาสนาดั้งมั่นอย่างสืบเนื่องยาวนานที่สุดแห่งหนึ่งนั้น พุทธศาสนาได้แผ่อิทธิพลเข้าไปผสมคลุกเคล้าอย่างแนบสนิทอยู่ในกระแสธารทางวัฒนธรรมของคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทยหลายด้าน คือ ด้านระบบความเชื่อ ด้านประติมากรรม ด้านสถาปัตยกรรม ด้านจิตรกรรม และด้านพิธีกรรม ซึ่งเป็นกระแสธารสายหลักที่ดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมของคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทยสืบมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ดี การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าควรจะมีการเร่งรัดการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในคาบสมุทรภาคใต้ของประเทศไทยอีกหลายประเด็น ในขณะเดียวกันควรจะมีการเร่งรัดการอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานที่เนื่องในพุทธศาสนาในคาบสมุทรแห่งนี้ตามหลักวิชาอย่างจริงจังด้วย

คณินันต์ จันทบุตร. พระพุทธศาสนาในจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ. 2335-2453).
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2533. 43 หน้า.

การวิจัยเรื่องนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของพระพุทธศาสนาในจังหวัดอุบลราชธานีตั้งแต่อดีตจนถึงสมัยปฏิรูปการปกครองในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตลอดจนบทบาทของพระพุทธศาสนาที่มีต่อสังคมและการศึกษา การศึกษาใช้วิธีวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ โดยศึกษาจากเอกสารชั้นต้น ชั้นรอง ด้านพระพุทธศาสนาจากหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยต่างๆ รวมทั้งเอกสารท้องถิ่นในจังหวัด การสัมภาษณ์พระเถระและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอในรูปแบบของพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Research) ผลการวิจัยสรุปว่า พระพุทธศาสนาในจังหวัดอุบลราชธานี เริ่มมีมาตั้งแต่ก่อนตั้งเมือง ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12-16 ภายหลังเมื่อวัฒนธรรมเจนละแพร่หลายเข้ามาก็มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมทวารวดีและวัฒนธรรมเจนละ เมื่อวัฒนธรรมเจนละเสื่อม พระพุทธศาสนาลัทธิลังกาวงศ์ซึ่งมีคตินิยมและวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับศาสนาและวัฒนธรรมเดิม ชาวอีสานก็สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับกระแสของศาสนาและวัฒนธรรมใหม่ พระพุทธศาสนาในสมัยตั้งเมืองอุบลราชธานี แบ่งเป็น 3 ชนบ คือ 1. ในยุครับวัฒนธรรมล้านช้าง 2. ยุครับวัฒนธรรมกรุงเทพฯ และ 3. ยุครับวัฒนธรรมยุคิกนิกาย ในด้านการศึกษา พระสงฆ์ซึ่งมีบทบาทสำคัญด้านการศึกษาได้ทดลองตั้งโรงเรียนอุบลวิทยาคมที่วัดสุปฏิญาราม และโรงเรียนอุดมวิทยากรณ วัดพระเหลาเทพนิมิตร์ อำเภอนาเยีย ภายหลังทดลองตั้งได้ 1 ปี พบว่ามีนักเรียนมาศึกษาเล่าเรียนมิได้ขาด ผลการเล่าเรียนเป็นที่น่าพอใจ ส่วนการศึกษาในหัวเมืองมณฑล ลีसानไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่หวังมากนัก เนื่องจากบุคลากรน้อย ขอบเขตในการจัดการศึกษากว้างขวางจนควบคุมไม่ถึง ขาดแคลนงบประมาณ ในการดำเนินการ ครูส่วนมากไม่สามารถสอนตามแบบเรียนเร็วที่กำหนดให้เป็นแบบเรียนหลวงได้

ภาษาไทย
ภาษาต่างประเทศ

ศรวิไล ยลสุริยัน. ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบ ที่มีต่อความเข้าใจการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 238 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบ ที่มีต่อความเข้าใจการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียน บ้านรามัน จำนวน 84 คน ซึ่งได้รับมาจากการสุ่มแบบมีระบบ เข้ารับการทดลองแบบ 4 กลุ่ม ซีโอโลมอน ทุกกลุ่มมีนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่างกัน ในจำนวนที่เท่ากัน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบ และกลุ่มควบคุมได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยไม่มีภาพการ์ตูนประกอบ เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบ ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยไม่มีภาพการ์ตูนประกอบ แผนการสอนอ่านที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง 30 แผน กลุ่มควบคุม 30 แผน ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 30 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการฝึกทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดทักษะการอ่าน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบ แล้วนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ทั้ง 3 กลุ่มเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม 3) เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโดยมีภาพการ์ตูนประกอบแล้วนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ประยูร เทียมทะนง และคณะ. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเวียงใหญ่ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 241 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเวียงใหญ่ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 165 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบสัมภาษณ์นักเรียน และแบบฝึกหัด เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียน นักเรียนได้เรียนรู้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เฉลี่ยร้อยละ 82.24 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ความรอบรู้ที่กำหนด เฉลี่ยร้อยละ 84.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ยินดี รามทอง. การทดลองใช้แบบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ สอนอ่านและเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. พัทลุง : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีบรรพต, 2543. 238 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการทดลองการใช้รูปแบบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เปรียบเทียบความแตกต่างความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพก่อนการทดลอง

และหลังการทดลอง และเปรียบเทียบความแตกต่างความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพกับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนบ้านโหละเร็ด สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง จำนวน 31 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนบ้านสำนักปราง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีบรรพต จังหวัดพัทลุง จำนวน 31 คน เป็นกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการวิจัย ก่อนการทดลองเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจงจากนักเรียนโรงเรียนบ้านโหละเร็ด 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน และนักเรียนโรงเรียนบ้านสำนักปราง 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน เป็นกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการทดลองโดยการสร้างบทเรียนขึ้นมา 3 เล่ม ซึ่งมีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มประสบการณ์อื่นได้แก่ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ สร้างแบบวัดความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย นำแบบทดสอบหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นกลุ่มทดลองผู้วิจัยทำการสอนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมครูประจำกลุ่มประสบการณ์เป็นผู้สอน ใช้เวลาสอนทั้งหมด 17 สัปดาห์ 459 คาบ ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย สำหรับกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบความเข้าใจการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ แล้วบันทึกข้อมูลไว้ กลุ่มทดลองนั้นได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติโดยใช้แบบเรียนของกรมวิชาการ และเมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบเดิมอีกครั้ง แล้วนำผลการสอบทั้งก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพมีการพัฒนาขึ้น และมีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ 2) ค่าเฉลี่ยการเกิดเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาไทยหลังการใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาบูรณาการกับกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

จิตกวี เจริญพล. การพัฒนาการอ่านออกเสียง ร ล ว ควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านหนองตอ อำเภอนีนสง่า
จังหวัดชัยภูมิ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,
2543. 39 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกพัฒนาการอ่านออกเสียง ร ล ว ควบกล้ำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองตอตามเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 เพื่อ
วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกและเพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียง ร ล ว
ควบกล้ำของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนขึ้น 10 แผน
พร้อมสร้างแบบฝึกและข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปด้วย เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของ
แบบฝึก ได้ทำการทดลอง 3 ครั้ง โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียน
บ้านหนองตอ จำนวนนักเรียน 7 คน และได้พัฒนาแบบฝึกทุกครั้ง

ผลปรากฏว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียง ร ล ว ควบกล้ำ มีผลสัมฤทธิ์หลัง
เรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 39.76% และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 74.38%
แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ประนอม พิมพาคณ. การพัฒนาทักษะการอ่าน เขียนสะกดคำแม่กด ไม่ตรง
มาตราวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึก. ชัยภูมิ : สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2542. 133 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย และ
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านเขียนสะกดคำแม่กด ไม่ตรงมาตรา วิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2542 โรงเรียนบ้านคอนสาร อำเภอกอนสาร จังหวัดชัยภูมิ จำนวนนักเรียน 35 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติได้แก่ แผน
การสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกจำนวน 9 แผนการสอน (2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนการปฏิบัติ
ได้แก่ แบบบันทึกประสบการณ์ขณะทำการสอนของครู แบบบันทึกประสบการณ์ของนักเรียน
แบบสัมภาษณ์ของนักเรียน แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มเพื่อน มีความกระตือรือร้น และเรียนอย่างมีความสุข 2) การสอนโดยใช้แบบฝึกช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 85.95

สนใจ กงเดิม. การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 141 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนวัดหงส์ปทุมวาส จำนวน 256 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบฝึก แผนการสอน แบบทดสอบ และแบบประเมินผลการใช้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อประเมินความคิดเห็นในการใช้แบบฝึกในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตจากนักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์จำนวน 30 คน มีความเห็นว่าแบบฝึกมีความเหมาะสมปานกลางถึงเหมาะสมมาก

วินัย ปานไธ. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การใช้คำนาม วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ในอำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 119 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การใช้คำนาม วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์คะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) ศึกษาความคิดเห็น

ของผู้ใช้บทเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนป่าแดงและโรงเรียนวัดบ่อภาค อำเภอบางขัน จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำนามชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80.20/80.29 2) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับบทเรียนที่พัฒนาขึ้น

ทิพย์วรรณ สัมพันธ์รัตน์ และดำรัส สีหะวีรชาติ. โครงการการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและวิธีสอนปกติ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 242 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับการเรียนด้วยการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ และศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีพังงา อำเภอมือง จังหวัดพังงา โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต โรงเรียนสามัคคีศึกษา อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง จำนวน 225 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 110 คน และกลุ่มควบคุม 115 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดเจตคติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยทดสอบค่าสถิติ (t-test) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สำหรับพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหลังการทดลองกับก่อนการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

วิมล กระต่ายทอง. การเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543. 118 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย และเปรียบเทียบความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2543 จำนวน 597 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามการใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย และแบบสอบวัดความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลวิธีการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ 4 กลวิธีเรียงลำดับมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ กลวิธีการพิจารณาบริบทแวดล้อม กลวิธีการเลือกข้อสรุปจากทางเลือกที่หลากหลาย กลวิธีการเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์และกลวิธีการตั้งคำถาม ตามลำดับ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กลวิธีการสรุปองค์ความรู้แตกต่างกัน มีความสามารถในการสรุปองค์ความรู้ในการอ่านภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544. 47 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านในระดับจังหวัด จำนวน 71 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านเกือบทั้งหมดอยู่ระหว่างดำเนินการ โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จะแจ้งรายละเอียดการดำเนินงานโครงการให้จังหวัดทราบ รวมทั้งมีการจัดประชุมวางแผนร่วมกันในส่วนภูมิภาค ซึ่งไม่มีปัญหาในด้านการประสานงานกับ ศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามการจัดสรรโอนเงินงบประมาณไปให้ จังหวัดส่วนใหญ่ยังล่าช้า 2) ในส่วนการดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ส่วนใหญ่ พบว่าเป็นไปตามเป้าหมาย วิธีการดำเนินงานที่กรมวิชาการกำหนดสำหรับศูนย์พัฒนา กิจกรรมส่งเสริมการอ่านก็เหมาะสมดีแล้ว ระยะเวลาการดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ก็มีความเหมาะสม การดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นมาก และเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นมาก และพบว่าการดำเนินงานของศูนย์พัฒนา กิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาเหมือนกัน 3) ศูนย์พัฒนา กิจกรรมส่งเสริมการอ่านได้รับงบประมาณจัดสรรจากกรมวิชาการไม่เพียงพอ ศูนย์พัฒนา กิจกรรมส่งเสริมการอ่านจึงขอรับการสนับสนุนไปยังแหล่งความช่วยเหลือต่างๆ โดยได้รับความช่วยเหลือ จากรายบุคคลในรูปการบริจาคมากที่สุด รองลงมาได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยราชการด้วยกัน สิ่งที่ได้รับความช่วยเหลือได้แก่ เงิน เอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร และความร่วมมือต่างๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านต้องการให้กรมวิชาการสนับสนุนด้านเอกสาร ทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนวิทยากร/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา 4) ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่านพบว่า นักเรียน/ นิสิต/นักศึกษา ได้รับประโยชน์มากที่สุด นอกนั้นเป็นครู-อาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียน และ ประชาชนทั่วไป 5) สำหรับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ได้แก่ การขาดกำลังคนในการดำเนินงาน และไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่าง เพียงพอ

อสนี พ่วงสะอาด. การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อใกล้ตัว. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และ การวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 100 หน้า.

งานวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้สื่อใกล้ตัวกับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดนันทามาราม สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปลาย พระยา จังหวัดกระบี่ จำนวน 38 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย แผนการสอน แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แบบฝึกหัด และแบบทดสอบและทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทดลอง 1 ภาคเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้ค่าที (T-test) ในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการสอนโดยวิธีปกติมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.11 คิดเป็นร้อยละ 47.03 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.26 คิดเป็นร้อยละ 57.53 อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ ขั้นต่ำ และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการสอนโดยใช้สื่อใกล้ตัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.58 คิดเป็นร้อยละ 48.60 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.21 คิดเป็นร้อยละ 67.37 อยู่ระดับปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิธีสอนปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิธีสอนโดยใช้สื่อใกล้ตัว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้สื่อใกล้ตัวสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนระหว่างวิธีสอนโดยใช้สื่อใกล้ตัวกับวิธีสอนปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุปราณี ไกรวัฒน์สุสรณ์ และคณาพร คมสัน. การศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีพุทฺพปัญญาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 148 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนตามทฤษฎีพุทฺพปัญญาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทฺพปัญญา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบวัดความสามารถทางพุทฺพปัญญา และแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีพุทฺพปัญญา วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียนกลุ่มสูงปานกลาง และต่ำ สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความสามารถทางพุทธิปัญญาโดยรวม และรายด้านสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนส่วนใหญ่พอใจและได้รับประโยชน์จากการเรียนด้วยวิธีสอนตามทฤษฎีพุทธิปัญญาและมีความประทับใจในการทำงานกลุ่ม การสร้างสรรค์ชิ้นงานและการได้แสดงออกทางความคิด

อุบล พวงสุวรรณ. รายงานการวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 210 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการศึกษา โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 200 คน ในโรงเรียนที่เป็นที่ตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ERIC) สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบวัดเจตคติ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และใช้ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นสภาพจริงทั้ง 10 ชุด สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 3) เจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

กันยารัตน์ ไวกำ. การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 86 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นข้าราชการครูภาษาอังกฤษที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 197 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนประเมินตนเองโดยภาพรวมว่า ปฏิบัติพฤติกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก 2) สภาพปัญหาของครูผู้สอน ได้แก่ ครูผู้สอนไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนและจัดสิ่งแวดล้อมที่ปลุกเร้าใจผู้เรียน เนื่องจากจำนวนคาบสอนมาก สอนหลายรายวิชา และสอนหลายระดับชั้น นอกจากนั้นยังมีการะงานที่ได้รับมอบหมายมาก บางโรงเรียนไม่สามารถจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้ เนื่องจากปัญหาในด้านอาคารสถานที่ ส่วนการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลนั้นทำได้ยาก เนื่องจากจำนวนนักเรียนต่อห้องมาก การจัดสิ่งแวดล้อมที่ปลุกเร้าใจและการใช้สื่อการสอนในการฝึกคิด ฝึกแก้ปัญหา และฝึกปรับปรุงตนเอง ทำได้อย่างจำกัด เนื่องจากขาดความพร้อมด้านงบประมาณ ส่งผลให้การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปอย่างไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน เป็นไปได้ยากเนื่องจากมีปัญหาในเชิงบริหารจัดการ สภาพปัญหาที่พบทุกขนาดโรงเรียน ได้แก่ ข้อจำกัดในเรื่องแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกโรงเรียนได้ และยังเป็นที่ยากที่จะจัดกิจกรรมใช้แหล่งการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเชื่อมโยงกับชีวิตจริง

อารีย์ ปรีดีกุล. การศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสตอรีไลน์สำหรับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2544. 228 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรีไลน์สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม และเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ 2 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ที่กำลังเรียนรายวิชา การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 40 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้ววิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้โดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีสตอรีไลน์และวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้วิธีสตอรีไลน์มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ

ศิลปศึกษา
ดนตรี
นาฏศิลป์
การงานอาชีพ

สุธน โรจนตระกูล. การประยุกต์ดนตรีพื้นบ้านม้งคละเป็นดนตรีสากล. ลพบุรี : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม, 2543, 46 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาบทเพลงที่นิยมบรรเลงกันอยู่ทั่วไปสำรวจดนตรีพื้นบ้านม้งคละ และจัดทำบทเพลงเป็นโน้ตสากลใช้สำหรับบรรเลงกับวงโยธวาทิตจำนวน 38 เพลง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แถบบันทึกเสียง วิทยุทัศน์ และแบบบันทึกโน้ตเพลง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเกตและหาความสัมพันธ์กับเครื่องดนตรีสากล เรียบเรียงเสียงประสานตามหลักทฤษฎีดนตรีสากล แล้วพิมพ์ออกมาเป็นโน้ตสากล นำไปให้วงดนตรีบรรเลง

ผลการวิจัยพบว่า บทเพลงที่วงดนตรีม้งคละทั่วไปนิยมบรรเลงกันทุกวงโดยถือเป็นเพลงไหว้ครู คือเพลงไม้สี่ จำนวนวงดนตรีม้งคละที่สำรวจได้มีประมาณ 16 วง ซึ่งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลกมากที่สุด ส่วนจังหวัดใกล้เคียงมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และจากการที่นำโน้ตเพลงไปให้วงดนตรีโยธวาทิตบรรเลงจริงนั้น จะได้อรรถรสของเพลงม้งคละไม่แพ้กัน และเมื่อนำเทปเพลงไม้สี่ให้นักดนตรีฟังจริง ๆ จะพบว่านักดนตรีวงโยธวาทิตจะบรรเลงได้ดีและได้อรรถรสที่ดีมากกว่าเดิม

สุภัทรา นิมทอง. การแก้ปัญหาเด็กขาดทักษะการทำงานกลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ โดยเน้นกระบวนการกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ. ชัยภูมิ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2542. 259 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาเด็กขาดทักษะในการทำงาน ให้เด็กทำงานได้สำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ แขนงงานประดิษฐ์และงานช่าง โดยเน้นกระบวนการกลุ่ม ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเขว้าศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการสอนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) บรรยากาศในชั้นเรียนควรเอื้อแก่การปฏิบัติงาน ห้องไม่ควรคับแคบจนเกินไป ให้ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ได้สะดวกและปลอดภัย ครูเอาใจใส่ใกล้ชิดเป็นกันเอง 2) ประเมินการส่งงานหลังการเรียนการสอนของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ปรากฏว่า ร้อยละ 100 ส่งงานทันตามกำหนด 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ปรากฏว่า ร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

สุขศึกษา
พลศึกษา
กิจกรรม

นรินทร์ สุทธิศักดิ์. เกณฑ์ 'ปกติการวิ่งระยะสั้นของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มภาคกลาง.
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง, 2543. 61 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างเกณฑ์ 'ปกติและศึกษาผลการวิ่งระยะสั้นของนักศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษากลุ่ม
ภาคกลาง จำนวน 425 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 325 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 100 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกณฑ์ 'ปกติการวิ่งระยะสั้นของนักศึกษาชาย ระยะทาง 50 เมตร
100 เมตร 200 เมตร และ 400 เมตร อยู่ในระดับดีมาก และต่ำมาก ดังนี้ 5.79 วินาที
12.55 วินาที 27.34 วินาที และ 1:02.12 นาที ลงมาอยู่ในระดับดีมากตามลำดับ และ
7.87 วินาที 16.19 วินาที 35.21 วินาที และ 1:25.02 นาที ขึ้นไปอยู่ในระดับต่ำมาก
2) เกณฑ์ 'ปกติการวิ่งระยะสั้นของนักศึกษาหญิง ระยะทาง 50 เมตร 100 เมตร 200 เมตร และ
400 เมตร อยู่ในระดับดีมาก และต่ำมาก ดังนี้ 6.87 วินาที 15.60 วินาที 32.46 วินาที และ
1:13.20 นาที ลงมาอยู่ในระดับดีมากตามลำดับ และ 9.67 วินาที 21.04 วินาที 47.47 วินาที
และ 1:46.84 นาที ขึ้นไปอยู่ในระดับต่ำมากตามลำดับ 3) นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของการวิ่ง
ระยะสั้นในระยะทาง 50 เมตร 100 เมตร 200 เมตร และ 400 เมตร เท่ากับ 6.72 วินาที
13.58 วินาที 29.29 วินาที และ 1:08.11 นาที ตามลำดับ 4) นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของ
การวิ่งระยะสั้นในระยะทาง 50 เมตร 100 เมตร 200 เมตร และ 400 เมตร เท่ากับ 8.37 วินาที
16.60 วินาที 36.56 วินาที และ 1:27.61 นาที ตามลำดับ

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. การศึกษากีฬาพื้นบ้านและกีฬาไทย. สมุทรสาคร :
วิทยาลัยพลศึกษา, 2542. 206 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และ
วิวัฒนาการของกีฬาพื้นบ้าน และกีฬาไทย 6 ชนิด ในสมัยต่างๆ จนถึงปัจจุบันเพื่อจัดรวบรวม
เป็นเอกสารและตำราไว้สำหรับศึกษาค้นคว้าและอ้างอิง ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแหล่งข้อมูลจาก
วิทยานิพนธ์ หนังสือประวัติศาสตร์ ประวัตินักบุคคลสำคัญ วารสาร เอกสารทางวิชาการ บันทึก
ระเบียบคำสั่งต่างๆ ของทางราชการและจดหมายเหตุ รวมทั้งการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับ
ความเป็นมาของกีฬาพื้นบ้านและกีฬาไทย แล้วเรียบเรียงเป็นรายงานการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า กีฬาพื้นบ้านและกีฬาไทย 6 ชนิดใหญ่ ๆ ที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของชาติ ได้แก่ 1) กระบี่กระบอง เป็นเครื่องมือหรืออาวุธที่ใช้สำหรับต่อสู้ป้องกันตัว เพื่อการอยู่รอดมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีจนถึงกรุงศรีอยุธยา พม่าในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ก็ได้เปลี่ยนรูปแบบไป นอกจากนี้ยังจัดให้เป็นเกมกีฬาที่มีการแข่งขันและมีการแสดงโชว์ลีลาการร่ายรำ แพร่หลายและเจริญอย่างสูงสุดในสมัยรัชกาลที่ 5 2) การแข่งเรือเป็นเกมกีฬาที่นิยมมาตั้งแต่สมัย สุโขทัยจนถึงปัจจุบัน สืบเนื่องมาจากการใช้ลำนํ้าเป็นทางสัญจรไปมาในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะในการทำบุญ ทอดกฐินของประชาชนในเทศกาลต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ครึกครื้น จึงได้จัดให้มีการแข่งขันขึ้น เป็นที่นิยมแพร่หลายมากโดยเฉพาะในสมัยรัชกาลที่ 5 3) ตะกร้อ เริ่มตั้งแต่สมัย กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี นิยมเล่นเพื่อความสนุกสนานและในยามว่างเว้นจากศึกสงครามและแข่งขัน ตามเทศกาลต่าง ๆ จนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ได้เป็นที่นิยมและรู้จักแพร่หลายมากขึ้นมาถึง สมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการบรรจุวิชาตะกร้อไว้ในหลักสูตรพลศึกษาจนถึงปัจจุบัน 4) มวยไทย เป็น ศิลปะในการต่อสู้ป้องกันตัว แข่งขัน และออกกำลังกาย ที่มีลีลาที่อ่อนช้อย สวยงาม และดุเดือด เริ่มตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยมาถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาปรากฏหลักฐานชัดเจนมากกว่ามวยไทยได้รับความนิยม อย่างแพร่หลายคือ มีกฎหมายเกี่ยวกับการชกมวยเกิดขึ้น และในสมัยนี้มีนักมวยฝีมือดีเกิดขึ้นหลายคน พอ ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มวยไทยก็ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในสมัยรัชกาลที่ 5 5) วัวไทย เกิดขึ้นแน่นอนในสมัยใดไม่ปรากฏหลักฐาน สันนิษฐานว่าได้แบบอย่างมาจากชาว อินเดีย กษัตริย์ไทยที่นิยมเล่นวัวคือ พระร่วงแห่งกรุงสุโขทัย เรื่อยมาจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา และ กรุงรัตนโกสินทร์ ก็ได้มีการดัดแปลงการเล่นวัวเรื่อยมา วัวไทยที่นิยมกันมากคือ วัวจุฬา และ วัวปักเป้า 6) หมากกรุกไทยตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่าได้แบบอย่างมาจากประเทศอินเดีย เป็นกีฬาที่จำลองแบบของการสงครามนำมาเล่นกัน เป็นกีฬาที่พัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคมได้เป็นอย่างดี อุปกรณ์ในการเล่น มีกระดานตารางสี่เหลี่ยมและตัวหมากคือ เบี้ย เม็ด โคน ขุน ม้า และเรือ ถือเป็นกีฬาในร่มที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมากในปัจจุบันนี้

ฉัตรชัย วิเทศน์. ผลของการใช้แผนการสอนกิจกรรมแนะแนวที่เน้นนักเรียน เป็นศูนย์กลางที่มีต่อมโนภาพแห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สรรพวิทยาคม. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และ การวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 156 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลของการใช้แผนการสอนกิจกรรมแนะแนวที่เน้น นักเรียนเป็นศูนย์กลางที่มีต่อมโนภาพแห่งตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนสรรพวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ปีการศึกษา 2543 จำนวน 28 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายชั้นจากผู้ที่มีคะแนนมโนภาพแห่งตน ต่ำกว่า 75% แล้วทำการสุ่มจำแนกเพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบทดสอบวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนกิจกรรมแนะแนวที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีมโนภาพแห่งตนสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนการสอนกิจกรรมแนะแนวที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางมีมโนภาพแห่งตนหลังการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรมพลศึกษา. ความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กรมพลศึกษา, 2541. 249 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษาและอายุของนักเรียน สถานที่ตั้งของโรงเรียน (ภาค) สถานภาพของบิดา-มารดา ผู้ที่นักเรียนพักอาศัยด้วย ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ปีการศึกษา 2541 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ทั่วประเทศ 24 จังหวัด 96 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวน 5,851 คน เป็นนักเรียนชาย 2,911 คน นักเรียนหญิง 2,940 คน โดยสุ่มแบบหลายชั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่มีอายุแตกต่างกันและมีที่พักอาศัยแตกต่างกันมีความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนแตกต่างกันมีความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพแตกต่างกัน และนักเรียนที่มีบิดามารดามีสถานภาพแตกต่างกัน การศึกษา อาชีพ แตกต่างกัน มีความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สื่อ
นวัตกรรมการเรียนรู้

กรมวิชาการ. รายงานผลการใช้สื่อชุด **We are APEC : Thailand** เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในกิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษ. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 233 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้หนังสือสำหรับนักเรียนและวิดิทัศน์ชุด **We are APEC : Thailand** ที่เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษา ความรู้ ความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านการคิดวิเคราะห์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยผ่านการจัดกิจกรรมชุมนุมวิชาการในสถานศึกษา จำนวน 13 โรงเรียน ใน 7 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ปัตตานี สตูล ยะลา นราธิวาส เชียงใหม่ และเชียงราย จากครูทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดกิจกรรม 13 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้าร่วมกิจกรรมในชุมนุมภาษาอังกฤษ จำนวน 348 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง และการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบประเมิน แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสัดส่วน ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาทักษะทางภาษา นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนช่วยเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากในทุกด้าน คือ การฟัง ($\bar{X} = 3.91$) การอ่าน ($\bar{X} = 3.86$) การเขียน ($\bar{X} = 3.80$) และการพูด ($\bar{X} = 3.75$) 2) ความรู้ ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นไทย นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ มากกว่าร้อยละ 70 ได้รับความรู้ความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตความเป็นไทย อีกทั้งมีส่วนช่วยเสริมสร้างความรู้สึภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมไทยมาก ($\bar{X} = 4.09$) 3) คุณลักษณะด้านการคิด วิเคราะห์ ครูผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดกิจกรรมฯ 5 ใน 8 (8 ราย) ให้ความคิดเห็นว่านักเรียนได้พัฒนาการคิด วิเคราะห์ในระดับมาก 4) การนำแนวการจัดกิจกรรมใช้กับหนังสือสำหรับนักเรียนและวิดิทัศน์ชุด **We are APEC : Thailand** ไปใช้กับการจัดกิจกรรมในวิชาอื่นๆ ครูผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดกิจกรรมฯ 7 ใน 10 (9 ราย) เห็นว่าสามารถนำไปใช้กับวิชาสังคมศึกษาและภาษาไทยได้ เพราะมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติและคิดด้วยตนเองมากขึ้น และเนื้อหาสาระสามารถนำไปใช้กับวิชาดังกล่าวได้

นภาพร สิงห์หัต. การพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2542. 42 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย หาประสิทธิภาพของสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับผู้เรียนที่เรียนโดยวิธีการตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 กลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนตามปกติ 12 คน และกลุ่มทดลองเรียนจากสื่อคอมพิวเตอร์ (CD-Rom) 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย สื่อคอมพิวเตอร์ แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 และค่า t (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายบุคคลเท่ากับ 76/56 และประสิทธิภาพรายกลุ่มเท่ากับ 75/53 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศุภร เสาวัง, อุบล พงสุวรรณ และสุคนธ์ แสงสุข. บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง การสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัย การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมของ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 381 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง การสร้างสื่อ CAI สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทย และศึกษาผลการใช้บทเรียนแบบโปรแกรม กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 จำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ บทเรียนโปรแกรมแบบทดสอบและแบบสอบถามความคิดเห็น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม แบบหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนโปรแกรมการสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 89.80/81.66 คะแนนที่ได้จากการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียนโปรแกรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย

ของผู้ใช้บทเรียนที่เรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรม คิดเป็นร้อยละ 78.43 และครูมีความเห็นว่าบทเรียนดังกล่าวมีคุณภาพเหมาะสมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้ในระดับมาก

กองวิจัยทางการศึกษา, กรมวิชาการ. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544. 113 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา และแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษาไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากผู้บริหารโรงเรียน 52 คน ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 605 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 15,031 คน และชุมชน 919 คน ได้ผลดังนี้

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษาของโรงเรียน

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 98.08 ระบุว่าโรงเรียนมีนโยบายด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยนำมาใช้ในด้าน การเรียนการสอน (ร้อยละ 90.19) การบริหารจัดการ (ร้อยละ 84.39) และการบริการข้อมูล (ร้อยละ 80.39) มีโครงการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเป็นโครงการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (ร้อยละ 90.19) การพัฒนาสื่ออุปกรณ์ (ร้อยละ 84.31) และการพัฒนาระบบสารสนเทศ (ร้อยละ 82.35) โรงเรียน ร้อยละ 96.15 มีการสนับสนุนงบประมาณด้านนี้ สำหรับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้มากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.29$) โดยทุกโรงเรียน (ร้อยละ 100) มีการใช้คอมพิวเตอร์ และนำมาใช้มากในการจัดทำโปรแกรมการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 2.96$) การเงิน ($\bar{X} = 2.86$) และการจัดทำฐานข้อมูล ($\bar{X} = 2.85$) ส่วนการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเพื่อให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลประกอบการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ใช้เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้ค้นคว้าหาความรู้/เตรียมการสอน มีการนำมาใช้น้อย ($\bar{X} = 2.43$ 2.34 และ 2.31 ตามลำดับ)

1.2 ครูให้ความเห็นสอดคล้องกับผู้บริหารโรงเรียนว่า โรงเรียนมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำระบบข้อมูลของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.75$) ส่วนในกระบวนการเรียนการสอนยังมีการนำมาใช้น้อย ($\bar{X} = 2.40$) โดยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้มากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 2.57$) และเห็นด้วยมากกว่าคอมพิวเตอร์มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 3.29$)

1.3 สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่นักเรียนนำมาใช้ทั้งในและนอกสถานศึกษาสูงสุดใน 3 อันดับแรก คือ โทรศัพท์ (ร้อยละ 82.17) วิทยุ (ร้อยละ 72.24) และคอมพิวเตอร์

(ร้อยละ 70.95) สื่อที่นักเรียนใช้น้อยคือ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 38.77) และดาวเทียมสื่อสาร (การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม) (ร้อยละ 30.42) และเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์มากคือทำให้รอบรู้อย่างกว้างขวาง ทันต่อโลก ทันต่อเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.36$) เกิดความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.27$) และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.16$)

2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา

นักเรียนมีเจตคติในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$) ต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา โดยเห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์ต่อการเรียน ($\bar{X} = 3.42$) การเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ($\bar{X} = 3.38$) และเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน ($\bar{X} = 3.33$)

3. แนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษาไปพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.1 ผู้บริหารโรงเรียน เสนอแนวทางว่าควรมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุน และจัดสรรงบประมาณ พัฒนาเทคโนโลยีให้สามารถใช้งานในโรงเรียนได้อย่างเพียงพอและต่อเนื่องพัฒนาบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ และจัดให้มีการนำไปใช้ในระบบบริหารจัดการและจัดการเรียนการสอน

3.2 ครู เสนอแนวทางที่ควรดำเนินการมากที่สุด คือ ให้ใช้คอมพิวเตอร์ในการรวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆ ของสถานศึกษา จัดสภาพห้องเรียนคอมพิวเตอร์ พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ และพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้กับครูทุกคน

3.3 นักเรียน เสนอแนวทางที่ควรดำเนินการมากที่สุดคือ ควรให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย จัดให้นักเรียนเรียนคอมพิวเตอร์ทุกคน และควรมีการปรับปรุงและพัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์อย่างต่อเนื่อง

3.4 ชุมชน เสนอแนวทางว่าควรจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ให้เพียงพอ จัดให้นักเรียนทุกคนได้ศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างทั่วถึง ให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการศึกษาให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน จัดให้มีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถให้ความรู้แก่ครูและนักเรียน และควรกำหนดมาตรการในการป้องกันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทางที่ไม่เหมาะสม

กนก คล้ายมุข. การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง ทักษะการปฏิบัติ
 ชล้วยเพียงออ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขยาย
 โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ :
 กรณีศึกษา โรงเรียนวัดโสภณเจติการาม สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และ
 การวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2542. 147 หน้า

การวิจัยเชิงทดลองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง ทักษะ
 การปฏิบัติชล้วยเพียงออ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดโสภณเจติการาม
 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียน
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนวัดโสภณเจติการาม ปีการศึกษา 2542 จำนวน 30 คน
 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 8 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่แบบทดสอบก่อนเรียน
 และหลังเรียน แบบสังเกตภาคปฏิบัติระบบเสียงชล้วยเพียงออ แบบสังเกตภาคปฏิบัติการปฏิบัติ
 ชล้วยเพียงออเพลงที่กำหนด และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและการจัดกิจกรรม
 การเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.67/89.11 นักเรียนกลุ่ม
 ตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่อง ทักษะการปฏิบัติชล้วยเพียงออ มีพัฒนาการด้านความรู้ความ
 เข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01 ผลคะแนนทักษะการปฏิบัติชล้วยเพียงออเพลงที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.11 เป็นไป
 ตามเกณฑ์ที่คาดหวังคือ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติชล้วย มีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ. การพัฒนาคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ทักษะ
 การเรียนสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัย
 การศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 52 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ทักษะการเรียน
 สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบทักษะการเรียน
 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ทักษะการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง ทักษะการเรียนรู้ 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการถาม ทักษะการจำ และทักษะการสอน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องทักษะการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพใช้สูตร $E1/E2$ ใช้ค่าสถิติ t เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน และใช้ค่าดัชนีเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องทักษะการเรียนรู้ทั้ง 5 ทักษะ มีประสิทธิภาพเรียงตามลำดับดังนี้ 79.10/81.48 80.55/84.44 81.55/81.10 83.88/84.80 และ 72.27/80.60 2) ทักษะการเรียนรู้หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ทักษะการเรียนรู้ ในส่วนของปัจจัยนำเข้า ผลลัพธ์ และผลกระทบอยู่ในระดับ “มาก” ส่วนกระบวนการอยู่ในระดับ “มากที่สุด”

สุภัทลศิริ อ้นแพ และผจณ รุ่งอรุณเลิศ. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “โครงสร้างของดอก” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคงทองวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2544. 64 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง “โครงสร้างของดอก” ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ และศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนคงทองวิทยา จำนวน 160 คน โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ กลุ่มละ 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test และ z -test

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

โดยนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ ส่วนนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ 95.27 และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “โครงสร้างของดอก” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90.10 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนและศึกษาด้วยตนเองได้

ชวนชัย เชื้อสาธุชน. สภาพการใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอนของ
อาจารย์และนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏ
อุบลราชธานี, 2544. 127 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้คอมพิวเตอร์ และทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นสำหรับอาจารย์และนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์สถาบันราชภัฏอุบลราชธานีที่ปฏิบัติราชการอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 110 คน และนักศึกษาของสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 2,703 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์ของอาจารย์และนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ และค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า การใช้คอมพิวเตอร์ของอาจารย์ โดยภาพรวมพิมพ์เอกสารมากที่สุด รองลงมาใช้งานจัดการข้อมูลพื้นฐาน (Data bases) และใช้งานพรีเซนเทชั่น (Presentation) ตามลำดับ และความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์เอกสาร เช่น การใช้ Microsoft Word จำเป็นมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูล และการใช้ E-mail ตามลำดับ ในส่วนของนักศึกษาโดยภาพรวมใช้คอมพิวเตอร์ในการฟังเพลงมากที่สุด รองลงมาเป็นงานอื่นๆ และใช้พิมพ์เอกสาร และโดยภาพรวมนักศึกษาเห็นว่าความสามารถในด้านการพิมพ์เอกสาร เช่น การใช้ Microsoft Word จำเป็นมากที่สุด รองลงมา ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาข้อมูล และด้านการใช้ E-mail ตามลำดับ

การนิเทศ
ติดตาม
ประเมินผล

สนใจ วีระกุล. การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา โดยใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวง ศึกษาธิการ, 2543. 175 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองพัทลุง ในปีการศึกษา 2542 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 6 คน ครูสอนชั้นอนุบาล 1-2 จำนวน 12 คน นักเรียนชั้นอนุบาล 1-2 ที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 266 คน นักเรียนชั้นอนุบาล 1-2 ที่เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 197 คน กลุ่มทดลอง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายใน ส่วนกลุ่มควบคุมผู้บริหารโรงเรียนใช้วิธีนิเทศตามปกติ การทดลองใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Control-Group Pretest- Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย เอกสารชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ 80.00/83.00 แบบทดสอบความรู้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่มีความเชื่อมั่น .84 แบบประเมินพฤติกรรมการจัดประสบการณ์ของครูที่มีความเชื่อมั่น .86 แบบประเมินพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่มีความเชื่อมั่น .98 แบบทดสอบพัฒนาการด้านสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาล 1-2 ที่มีค่าความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ทุกชุด รวม 7 ชุดๆ ละ 5 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ผลการประเมินพฤติกรรมของครูและผู้บริหารโรงเรียน ใช้ค่า Sign - test ผลการทดสอบความรู้ครูและผู้บริหารโรงเรียนและผลการทดสอบพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของนักเรียน ใช้ค่า t - test และผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียน ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า 1) เอกสารชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.00/81.00 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) หลังการใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษาก้าวหน้าขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษาก้าวหน้าขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) หลังการใช้ชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียน ครูผู้สอนชั้นอนุบาลมีพฤติกรรมการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษาก้าวหน้าขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) หลังการทดลอง

นักเรียนชั้นอนุบาล 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพัฒนาการทางด้านสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นอนุบาล 2 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพัฒนาการทางด้านสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 5) หลังการทดลองผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอใจในการใช้เอกสารชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียนโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.79 และครูผู้สอนมีความพึงพอใจในการใช้เอกสารชุดนิเทศทางไกลเสริมการนิเทศภายในโรงเรียน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.19

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบแผ่สาขาโดยวิธีการพัฒนานวัตกรรม. พัทลุง : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง, 2543. 344 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนในโรงเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจกระบวนการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ จนสามารถพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนของตน และพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการสอนของครู กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเอกสารความรู้ประกอบการดำเนินงานพัฒนา แบบการเขียนแผนพัฒนาการเรียนการสอน แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่สมัครเข้าร่วมโครงการ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูแกนนำ แบบประเมินการประชุมอบรม ปฏิทินปฏิบัติงาน แบบบันทึกการนิเทศ และสื่อนิเทศทางไกล ชุดฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อโครงการนิเทศแบบแผ่สาขาโดยวิธีการพัฒนานวัตกรรมเชิงบวกทุกด้านในระดับมากที่สุด และระบุว่าได้รับความรู้จากการอบรมอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง ยกเว้นแนวทางการพัฒนาโรงเรียนและสถิติเพื่อการวิจัยที่ได้รับความรู้ในระดับมากที่สุดและปานกลางตามลำดับ ได้รับความรู้จากการทบทวนผลการปฏิบัติงานทุกเรื่องในระดับมาก ยกเว้นการเขียนแผนการสอนได้รับในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานโครงการทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นที่ว่า ครูมองเห็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน อย่างเป็นระบบ และครูสามารถวิเคราะห์และวินิจฉัยกระบวนการเรียนการสอนได้ดีขึ้น และสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเป็นระบบเท่านั้นที่อยู่ในระดับมาก ผลของโครงการส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นและสนใจการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ส่วนครูมีความกระตือรือร้นต่อการศึกษาค้นคว้า

นวัตกรรม เพื่อนำมาแก้ปัญหการเรียนรู้การสอน และรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถแก้ปัญหการเรียนรู้การสอนได้ และจากผลการดำเนินงานของครูที่ผ่านการอบรม ตามโครงการรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 จำนวน 27 เรื่อง ปรากฏว่า เป็นผลงานการพัฒนาในระดับ ชั้น ป.1 มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 29.62) โดยมุ่งพัฒนาสมรรถภาพหลักเกณฑ์ทางภาษามากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 29.62) ส่วนรุ่นที่ 3 และรุ่นที่ 4 จำนวน 47 เรื่อง เป็นผลงานการพัฒนาในระดับ ชั้น ป.1 มากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 31.91) โดยมุ่งพัฒนาสมรรถภาพทุกด้านมากที่สุด (คิดเป็นร้อยละ 40.43)

นุชลี อุปภัย. ปัญหาและรูปแบบของความช่วยเหลือที่นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต้องการจากอาจารย์ที่ปรึกษา. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2543. 95 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและรูปแบบของความช่วยเหลือที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีในศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยเหลือ รวมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและรูปแบบของความช่วยเหลือที่นักศึกษาต้องการ ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษา จำนวน 2,058 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามของ Gibson และคณะ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด และได้วิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ การจัดอันดับ และ Crosstab

ผลการศึกษาพบว่า 1) การศึกษาปัญหาและรูปแบบของความช่วยเหลือที่นักศึกษาต้องการจากอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ปัญหา 3 อันดับแรกได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลาให้ การขาดข้อมูลเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน ปัญหาด้านการเงิน ในส่วนของรูปแบบของความช่วยเหลือที่นักศึกษาต้องการจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การแสดงความสนใจและใส่ใจในตัวนักศึกษา ความสามารถให้คำปรึกษาและให้ข้อชี้แนะที่ดี การเข้าใจในตัวนักศึกษา สำหรับด้านการช่วยเหลือที่พึงประสงค์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ การให้คำปรึกษาแนะนำที่เหมาะสม การให้หรือปฏิบัติตามที่นักศึกษาขอร้อง การให้ข้อมูลที่นักศึกษาต้องการ ส่วน 3 อันดับแรกของการช่วยเหลือที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การไม่สนใจ ไม่เต็มใจในการช่วยแก้ปัญหา การดูว่า และการปฏิเสธไม่ช่วยเหลือ 2) การวิเคราะห์ Crosstab ระหว่างปัญหาและรูปแบบของความช่วยเหลือที่นักศึกษาต้องการจากอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ปัญหาการขาดความสามารถในการเรียน การมีผลการเรียนที่ตกต่ำ และการไม่ทราบวิธีการเรียนและการปรับตัว นักศึกษาต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความสามารถในการให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะที่ดี และไม่ต้องการให้แสดงความไม่สนใจ หรือไม่เต็มใจช่วยเหลือมากกว่าการช่วยเหลือรูปแบบอื่นๆ

ต่อศักดิ์ บุญเสือ. สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2541. 75 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี ในด้านแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านพัฒนาหลักสูตรในระดับท้องถิ่น และด้านการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี ประจำปีการศึกษา 2542 จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับสถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t-test ผลการวิจัยพบว่า มีการดำเนินการด้านแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 58.00 ด้านการพัฒนาหลักสูตรในระดับท้องถิ่น ร้อยละ 60.03 และด้านการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ร้อยละ 19.36 และมีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในด้านแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการพัฒนาหลักสูตรในระดับท้องถิ่น และด้านการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า สถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกัน มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรมวิชาการ. ผลของการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ ที่มีต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2543. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2543. 59 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ที่มีต่อนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากรูปแบบการคัดเลือกฯ ที่กำหนดให้สอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้ง และการพิจารณานำผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ส่วนหนึ่งของคะแนนเพื่อการคัดเลือกฯ ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543 ตามภูมิภาคต่าง ๆ จำนวน 300,000 คน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) โดยภาพรวม ฝ่ายแนะแนวโรงเรียนเป็นแหล่งข้อมูลที่นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกมากที่สุด เมื่อพิจารณาตามสถานที่ตั้งโรงเรียนพบว่า นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกฯ จากฝ่ายแนะแนวมากที่สุด ขณะที่นักเรียนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จะรับข้อมูลจากผู้ปกครองและสื่ออื่นๆ 2) ผลที่เกิดกับนักเรียน จากการสอบวัดความรู้ปีละ 2 ครั้ง พบว่า ผลที่เกิดกับนักเรียนในระดับสูง เป็นผลทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนซึ่งถือว่าเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ และสนองตอบจุดมุ่งหมายของการคัดเลือกฯ 3) ผลที่เกิดกับนักเรียนจากการนำผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ในการคัดเลือกฯ พบว่า ก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างนักเรียนในโรงเรียนที่ต่างกัน และสร้างความเครียดให้เกิดขึ้น 4) ผลจากการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนซึ่งอยู่ในโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้งต่างกัน แผนการเรียน และระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน พบว่า ผลที่เกิดขึ้นในด้านต่างๆ ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน

ชัยชนะ โพธิ์วาระ. การประเมินการใช้ระบบสารสนเทศของสำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2543. 102 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลการใช้และการให้บริการระบบสารสนเทศ พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรคในการใช้และการให้บริการระบบสารสนเทศของสำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต ปีการศึกษา 2542 จำนวน 1,588 คน จากการสุ่มอย่างง่าย เจ้าหน้าที่ที่ทำงานในสำนักวิทยบริการจำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในการใช้บริการระบบสารสนเทศของสำนักวิทยบริการในระดับปานกลาง และผู้ให้บริการมีความพึงพอใจในการให้บริการอยู่ในระดับปานกลาง โดยทรัพยากรสารสนเทศที่ให้บริการมีความพอเพียงในการบริการ และมีความทันสมัยของทรัพยากรที่ให้บริการ ส่วนปัญหาอุปสรรคสำคัญในการใช้และให้บริการคือ อาคารสถานที่ซึ่งคับแคบและไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทุกปี

คณินิจ พาจรทิศ. การประเมินผลการรับรู้การวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรโรงเรียนเอกชน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักงานศึกษาธิการอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่, 2544. 98 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบระดับการรับรู้ และความสามารถในการนำไปใช้พัฒนากระบวนการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรโรงเรียนเอกชน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรศึกษาคือ บุคลากรโรงเรียนเอกชน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 27 คน ที่เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมิน แบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญ ค่าที-เทสต์ (T-test) ของสมมติฐาน

ผลการวิจัยในภาพรวมของการอบรมเชิงปฏิบัติการการวิจัยในชั้นเรียนของบุคลากรโรงเรียนเอกชน พบว่า บุคลากรโรงเรียนเอกชนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับที่ค่าเฉลี่ย 2.94 และจากการนิเทศ ติดตามผลงานการวิจัยในชั้นเรียน โดยการสังเกต สัมภาษณ์ และประเมินผลงาน โดยคิดค่าเฉลี่ยพบว่า บุคลากรโรงเรียนเอกชนได้จัดทำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ผลดียิ่งขึ้นที่ค่าเฉลี่ย 3.58

มณีวรรณ ชลัย และพาณี จิตต์ภักดี. คุณภาพของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543. 127 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมยิ่งขึ้น โดยทำการศึกษาด้านภาระงานของอาจารย์ ด้านการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 และด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของคุรุสภา พ.ศ. 2539 ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ อาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 เป็นประชากรที่เป็นผู้บริหารจากวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ๆ ละ 5 คน รวม 85 คน สำหรับอาจารย์ได้ทำการสุ่มโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของดาร์วิน เฮนเดล ที่ช่วงเชื่อมั่น 99% แล้วใช้วิธีสุ่มแบบโควตาแต่ละวิทยาลัย แห่งละ 20 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ 340 คน ส่วนนักศึกษานั้นได้ทำการเลือกแบบชั้นภูมิแต่ละภาควิชา/โปรแกรมวิชาทุกหลักสูตรในแต่ละระดับ ทำการสุ่มเฉพาะนักศึกษาระดับชั้นสูงสุด ของแต่ละระดับกำหนดเป็นโควตานักศึกษาแต่ละแห่ง ระดับละ 50 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาทั้งสิ้น 850 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 3 ชุด แบบสอบถาม อาจารย์ผู้สอน ผู้บริหาร และนักศึกษา แล้วทำการวิเคราะห์ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ แล้วทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นด้วยค่าที และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว

การวิจัยสรุปผลได้ดังนี้คือ 1) ด้านภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา พบว่าจำนวน ชั่วโมงที่สอนโดยเฉลี่ยแต่ละภาคเรียน 19.63 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีภาระงานอื่นตามภารกิจของวิทยาลัย รวมภาระงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาเฉลี่ย 40.11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งเมื่อเทียบกับเกณฑ์กรมพลศึกษากำหนดไว้เฉลี่ย 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จึงนับว่าปัจจุบันอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษามีภาระงานค่อนข้างหนัก 2) ด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่าคุณภาพการสอนของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาโดยรวม และแต่ละรายการอยู่ในระดับดี ยกเว้นเรื่องเนื้อหาวิชาที่สอนทันสมัย วิธีการสอนส่งเสริมให้คิดวิพากษ์วิจารณ์ และการเปิดโอกาสให้ซักถามปัญหานอกห้องเรียนที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละระดับและแต่ละวิทยาลัยมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน 3) ผลการศึกษาคุณภาพของอาจารย์ จากการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า 3.1 อาจารย์และผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและแต่ละรายการและอยู่ในระดับดี 3.2 อาจารย์ที่มีเพศและประสบการณ์สอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาไม่แตกต่างกัน 3.3 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาไม่แตกต่างกันและผู้บริหารชายและหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของอาจารย์ในข้อ 8 การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และข้อ 10 การร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน 4) ผลการศึกษาคุณภาพของอาจารย์จากการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา พบว่า 4.1 อาจารย์และผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษามีการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและทุกรายการอยู่ในระดับดี ยกเว้นเรื่องการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งวิชาและจิตใจ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4.2 อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน และมีประสบการณ์สอนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาโดยรวมและแต่ละรายการไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการปฏิบัติตนในบางข้อ เช่น รักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์

โดยเสนอหน้า 4.3 ผู้บริหารชายหญิง และผู้บริหารที่มีประสบการณ์บริหารที่แตกต่างกัน มีความคิดต่อการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณครูของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาทั้งโดยรวมและแต่ละรายการ ไม่แตกต่างกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อ

การปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2543, 73 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนใน 5 ด้าน คือ การกำกับดูแล การส่งเสริม สนับสนุน การให้บริการ การประสานงาน และการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษาพร้อมทั้งเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับความพึงพอใจของผู้รับบริการในส่วนภูมิภาคที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด/สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน 1,153 คน และครูโรงเรียนเอกชน 9,638 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน และประชาชน 574 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 1.1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค ร้อยละ 77.50 ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการ มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นครูใหญ่ และส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี รองลงมา คือ มีประสบการณ์ 10-19 ปี 1.2) ครูโรงเรียนเอกชน เป็นครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 28.60 และครูโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาค ร้อยละ 71.40 ซึ่งมีหน้าที่เป็นครูผู้สอน มากที่สุด รองลงมาคือ บุคลากรสนับสนุน/ปฏิบัติหน้าที่อื่น และส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 6 ปี รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 6-10 ปี 1.3) ประชาชนเป็นประชาชนในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 12.70 และประชาชนในส่วนภูมิภาค ร้อยละ 87.30 ซึ่งส่วนมากมีอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียน นักศึกษา และมีเรื่องเข้ามาติดต่อขอรับบริการจากหน่วยงานของรัฐประมาณ 1-2 ครั้ง มากที่สุด 2) ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยผู้รับบริการประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ครูโรงเรียนเอกชน และประชาชน ผลปรากฏว่า 2.1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอยู่ในระดับปานกลาง 2.2) ครูโรงเรียน

เอกชน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อยู่ในระดับปานกลาง 2.3) ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในด้านการให้บริการอยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง 3) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้รับบริการในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับความพึงพอใจของผู้รับบริการในส่วนภูมิภาคที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด/สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ พบว่า 3.1) ความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด/สำนักงานศึกษาธิการอำเภอทั้งโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการให้บริการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3.2) ความพึงพอใจของครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับความพึงพอใจของครูโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด/สำนักงานศึกษาธิการอำเภอโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ด้านการส่งเสริมสนับสนุน และด้านการให้บริการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการประสานงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.3) ความพึงพอใจของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนกับความพึงพอใจของประชาชนในส่วนภูมิภาคที่มีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด/สำนักงานศึกษาธิการอำเภอในด้านการให้บริการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิจัยอื่นๆ

สุพจน์ พึ่งพุ่มแก้ว. การศึกษาความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติของครูที่เลี้ยงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กในศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในวัดและมัสยิดในสังกัดกรมการศาสนา. เชียงใหม่ : สำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 8, 2543. 82 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติของครูที่เลี้ยงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดและมัสยิด และเพื่อหาแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กที่เหมาะสมของครูที่เลี้ยงในศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดและมัสยิด กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่เลี้ยงที่ปฏิบัติงานในศูนย์เด็กก่อนเกณฑ์ในวัดและมัสยิด จำนวน 242 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของจังหวัดที่ตั้งของเขตการศึกษา 12 เขต และ กทม. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าสถิติที ค่าสถิติเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพทั่วไปของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดและมัสยิดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี 2 ห้องเรียน รูปแบบจัดรวมเป็นชั้นเดียว ใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีแผนการจัดประสบการณ์ของศูนย์ การส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารศูนย์อยู่ในระดับมาก และการส่งเสริมสนับสนุนจากองค์กรในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ข้อมูลพื้นฐานของครูที่เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 31.67 ปี มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สถานภาพสมรส เคยศึกษาดูงานจากศูนย์อื่น เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย มีความพึงพอใจในการทำงานในระดับมาก ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาเด็กมีผู้ผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 50 คือ เรื่องการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยและศูนย์เด็ก การสอน/สื่อ/การวัดผล และมวลประสบการณ์ที่จัดให้แก่เด็ก ส่วนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ถึงร้อยละ 50 ได้แก่ กิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัย บทบาทของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาเด็กปฐมวัยสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติจำแนกตามเพศพบว่า ด้านความรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติจำแนกตามการเคยศึกษาดูงาน รวมทั้งการเคยเข้ารับการอบรมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับการเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติจำแนกตามระดับความรู้ พบว่า ในด้านความรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านทักษะคิดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการปฏิบัติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติจำแนก

ตามสถานภาพสมรส พบว่า ด้านความรู้และด้านการปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านทัศนคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติของครูพี่เลี้ยงมี 3 ประการ คือ ความรู้ ทัศนคติและการเคยศึกษาดูงาน สำหรับปัญหาการดำเนินงานของศูนย์ ได้แก่ สื่อที่มีไม่เพียงพอ สถานที่คับแคบ ขาดสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่น ครูขาดความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็ก สื่อวัสดุที่ซื้อไม่ตรงกับความต้องการ เป็นต้น

สุทธิพรรณ ทวีวรดิกล. คุณลักษณะของครูปฐมวัยที่เป็นจริงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลในสังกัดสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2541. 65 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของครูปฐมวัยที่เป็นจริงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสาธิตอนุบาลสังกัดสถาบันราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์” ในด้านต่างๆ 7 ด้าน ดังนี้ ด้านคุณลักษณะการสอน ความมีมนุษยสัมพันธ์ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านบุคลิกลักษณะ ด้านสุขภาพกายและจิต ด้านพลเมืองในสังคมประชาธิปไตย และด้านการพัฒนาตนเองเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสาธิตอนุบาลในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตอนุบาลสังกัดสถาบันราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ 2 แห่ง จำนวน 210 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างของหน่วยประชากร ร้อยละ 20 ของจำนวนผู้ปกครองในแต่ละสถาบัน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะของครูปฐมวัยที่เป็นจริงอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณลักษณะของครูปฐมวัยที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) คุณลักษณะของครูปฐมวัยที่เป็นจริง และพึงประสงค์ในทุกๆ ด้านมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กรมสามัญศึกษา. การศึกษาภูมิหลังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน. กองแผนงาน, กรมสามัญศึกษา, 2543. 225 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันและเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและสูงในด้านตัวนักเรียน ครอบครัว และโรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20,641 คน ใน 97 โรงเรียน 25 จังหวัด 13 เขตการศึกษาทั่วประเทศ และวิเคราะห์ข้อมูล 2 รูปแบบ แบบแรกวิเคราะห์ที่ละตัวแปรอย่างเป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย และแบบที่ 2 วิเคราะห์ร่วมกันทุกตัวแปร ซึ่งคำนึงถึงความสัมพันธ์กันโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า 1. ภูมิหลังของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยในประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปรที่ละตัวอย่างเป็นอิสระต่อกัน 1.1) ภูมิหลังเกี่ยวกับตัวนักเรียน พบว่า กลุ่มอ่อนมีฐานนิยมเป็นเพศชาย ส่วนกลุ่มกลางและเก่งมีฐานนิยมเป็นเพศหญิง ด้านความพอใจต่อแผนการเรียน กลุ่มอ่อนมีฐานนิยมที่ระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มกลางและเก่งมีฐานนิยมที่ระดับมาก ด้านผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่ 2.01-2.99 ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ 3.00 ขึ้นไป ด้านความสนใจการเรียนและด้านสมาธิในการเรียน กลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่ระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ระดับมาก ด้านความต้องการในการประกอบอาชีพ กลุ่มอ่อนมีฐานนิยมที่อาชีพรับราชการ ส่วนกลางและกลุ่มเก่งมีฐานนิยมอยู่ในการเป็นเจ้าของกิจการ 1.2) ภูมิหลังเกี่ยวกับครอบครัว นักเรียนกลุ่มอ่อน กลุ่มกลาง และกลุ่มเก่ง มีฐานนิยมแตกต่างกันในด้านรายได้ของบิดา และมารดา ซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มกลาง มีฐานนิยมที่รายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่รายได้ต่อเดือน 10,000-24,999 บาท ด้านอาชีพของบิดามารดาซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่อาชีพหลักของบิดาเป็นเกษตรกรและของมารดาค้าขาย ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่อาชีพหลักของบิดารับราชการและของมารดาค้าขาย 1.3) ภูมิหลังเกี่ยวกับโรงเรียน นักเรียนกลุ่มอ่อน กลุ่มกลาง และกลุ่มเก่ง มีฐานนิยมแตกต่างกันในด้านขนาดของโรงเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่ ซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มกลางมีฐานนิยมอยู่ที่โรงเรียนขนาดกลาง ส่วนกลุ่มเก่งมีฐานนิยมอยู่ที่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ด้านที่ตั้งของโรงเรียน ซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีฐานนิยมที่ภาคใต้ ส่วนกลุ่มกลางมีฐานนิยมอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการให้กำลังใจจากเพื่อนซึ่งกลุ่มอ่อนมีฐานนิยมที่ระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มกลางและเก่งมีฐานนิยมที่ระดับมากด้านการช่วยแก้ปัญหาจากเพื่อน ซึ่งกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง

มีฐานนิยมที่ระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มกลางมีฐานนิยมที่ระดับมาก 2. ความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำและสูง สรุปได้ว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อนและเก่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 10 ตัวแปร เป็นตัวแปรเกี่ยวกับตัวนักเรียน 8 ตัวแปร ซึ่ง 5 ตัวแปรแรก กลุ่มเก่งมีมากกว่ากลุ่มอ่อนได้แก่ ความพอใจต่อแผนการเรียน ความสนใจในการเรียน ความต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สมาธิในการเรียน และการทบทวนการเรียน ส่วนอีก 3 ตัวแปร กลุ่มเก่งมีน้อยกว่ากลุ่มอ่อน ได้แก่ ปัญหาการเรียน ความพอใจต่อโรงเรียนและแรงจูงใจในการเลือกอาชีพ นอกจากนี้มีตัวแปรเกี่ยวกับโรงเรียน 2 ตัวแปร คือ ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาจากเพื่อน ซึ่งกลุ่มเก่งมีมากกว่ากลุ่มอ่อน และความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาจากอาจารย์ซึ่งกลุ่มเก่งมีน้อยกว่ากลุ่มอ่อน

ชาญวิทย์ ทับสุพรรณ และนางลักษณ์ ยุทธสุทธิพงศ์. การรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของครูและบุคลากรทางการศึกษา เขตการศึกษา 11. เขตการศึกษา 11, 2543. 83 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ของครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตการศึกษา 11 และเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนานโยบายในเรื่องดังกล่าว ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู และผู้บริหารการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมาที่ผ่านการอบรมปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 537 คน และบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และเขตการศึกษา 11 ที่ผ่านการประชุมสัมมนาการปฏิรูปการศึกษา จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูและผู้บริหารสถานศึกษา มีการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.37$) 2) บุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสำนักงานระดับอำเภอ จังหวัด และเขตการศึกษา 11 มีการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$) 3) ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา เมื่อผ่านการอบรมหรือประชุมสัมมนาในเรื่องนี้แล้ว ปรากฏว่า มีการรับรู้ในทุกหมวด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$ และ $\bar{X} = 2.91$ ตามลำดับ) 4) วิทยากรผู้ให้การอบรม จะต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะเรื่อง และมีความเข้าใจต่อการปฏิรูปการศึกษาเป็นอย่างดี จึงจะส่งผลให้ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นอย่างดียิ่ง

วโร เพ็งสวัสดิ์. การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครู. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร, 2543. 166 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ
นักศึกษา โดยศึกษาปัจจัยที่สำคัญ 8 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์
ด้านการสอน เจตคติต่ออาชีพครู คุณลักษณะความเป็นครู การคบเพื่อนของนักศึกษา การเอาใจใส่
ของอาจารย์พี่เลี้ยง การเอาใจใส่ของผู้บริหารโรงเรียนฝึกประสบการณ์ และกระบวนการนิเทศและ
ติดตามผลของสถาบัน วิธีการวิจัยมี 2 ขั้นตอน คือ 1. การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์และ
สามารถพยากรณ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูป ภาคปกติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 สถาบันราชภัฏสกลนคร
จำนวน 166 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ
แบ่งออกเป็น 8 ตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะความเป็นครู กระบวนการนิเทศ
และติดตามผลของสถาบันราชภัฏ การเอาใจใส่ของผู้บริหารโรงเรียนฝึกประสบการณ์ การเอาใจใส่
ของอาจารย์พี่เลี้ยง เจตคติต่ออาชีพครู และการคบเพื่อนของนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) คุณลักษณะความเป็นครู
และกระบวนการนิเทศและติดตามผลของสถาบันราชภัฏสามารถพยากรณ์การฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเจตคติต่ออาชีพครู และการคบเพื่อนของ
นักศึกษา สามารถพยากรณ์วิชาชีพครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. การศึกษาเพื่อ
แสวงหาวิธีการพัฒนาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผลการวิจัย
พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้มี 4 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยด้าน
คุณลักษณะความเป็นครู 2) ปัจจัยด้านกระบวนการนิเทศและติดตามผลของสถาบันราชภัฏ
3) ปัจจัยด้านเจตคติต่ออาชีพครู และ 4) ปัจจัยด้านการคบเพื่อนของนักศึกษา มาจัดทำ
แบบสอบถาม วิธีการพัฒนาปัจจัยแต่ละตัวไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้ข้อคิดเห็นในการกำหนดวิธี
การพัฒนา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยคณะบดีครุศาสตร์และรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการในสถาบัน
ราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 สถาบัน จำนวน 16 คน และอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
จำนวน 4 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน ผู้เชี่ยวชาญส่งแบบสอบถามกลับคืนมา 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1) วิธีการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นครูของนักศึกษาตามความคิดเห็น
ของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพด้านความเป็นครู 2) วิธี
การพัฒนากระบวนการการนิเทศ และติดตามผลของสถาบันราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
มากที่สุดได้แก่ การสัมมนาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และกระบวนการนิเทศของสถาบัน

ราชภัฏ 3) วิธีการพัฒนาเจตคติต่ออาชีพครูของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด ได้แก่ การเชิญวิทยากรมาบรรยายอาชีพครูก่อนรับเข้าศึกษา และการจัดระบบการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู 4) วิธีการพัฒนาการคบเพื่อนของนักศึกษาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด ได้แก่ สำนักกิจการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอนทุกคนให้การอบรมนักศึกษาในด้านการคบเพื่อน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. การศึกษาสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2543, 127 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสถานภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชน จำแนกตามประเภทของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน ระดับการศึกษา/หลักสูตรที่เปิดสอน และการรับอุดหนุนด้านการเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชน โดยสุ่มมาจากประชากรด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 89,855 คน จากโรงเรียน 1,009 โรง จำแนกเป็นผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา 71,738 คน จากโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา 835 โรง และผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา 18,117 คน จากโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา 174 โรง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ สภาพทั่วไป สถานภาพทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางสังคม ความต้องการรับความช่วยเหลือในการศึกษาจากรัฐ และการรับรู้เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนเอกชนของรัฐ

ผลการศึกษา พบว่า 1) สภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียน ส่วนมากเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 30-39 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป โดยบุตรหลานศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และเหตุผลที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ส่วนมากคือ มีการเดินทางสะดวก ใกล้ที่พักอาศัย 2) สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า รายได้ประจำของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเอกชนส่วนมากน้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ผู้ปกครองนักเรียนไม่มีรายได้พิเศษ และรายได้ของคู่สมรสของผู้ปกครองนักเรียนน้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือนเช่นกัน ส่วนมากมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ และกลุ่มที่ไม่มีหนี้สินมากกว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน ส่วนสาเหตุของการมีหนี้สินของผู้ปกครองนักเรียนเกิดขึ้นในรายการอื่นๆ ที่มีได้มีสาเหตุจากค่าใช้จ่ายการศึกษาของบุตรหลาน เช่น ประสบความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น และแหล่งหนี้สินของผู้ปกครองนักเรียน ส่วนมากเป็นหนี้สินกับญาติ หรือเพื่อน และส่วนใหญ่ไม่มีการเก็บออม 3) สถานภาพ

ทางสังคมของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากสมรสแล้วส่วนมากอยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า โดยมีที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเองหรือเช่าซื้อ และไม่เป็นสมาชิกองค์กรต่างๆ

4) ความต้องการรับความช่วยเหลือในการศึกษาจากรัฐ พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการช่วยเหลือมากกว่าไม่ต้องการ โดยมีความต้องการในด้านค่าเล่าเรียน ด้านหนังสือแบบเรียนและแบบฝึกหัด ด้านเครื่องแบบนักเรียน ด้านอาหารกลางวัน และด้านบริการรถรับส่งนักเรียน

5) การรับรู้เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนเอกชนของรัฐ พบว่าผู้ปกครองส่วนมากมีการรับรู้เกี่ยวกับการให้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักเรียน การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ประสบภาวะวิกฤต และการให้เงินอุดหนุนโรงเรียนเป็นเงินรายหัวนักเรียน

กฤษฎา กุณ ล. ปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. สถาบันราชภัฏยะลา, 2543. 11 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยประชาชนและข้าราชการที่นับถือศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม จำนวน 581 คน โดยมีตัวแปรอิสระคือสถานภาพ ศาสนาและประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตามคือปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC+ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละตัวแปร การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัจจัยด้านข้าราชการ ด้านประชาชน ด้านการใช้ข้อมูล และกระบวนการติดต่อ ด้านนโยบายและด้านองค์การ โดยปัจจัยด้านทรัพยากรมีความสำคัญน้อยที่สุดในด้านประชากรและข้าราชการที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าปัจจัยสำคัญสามอันดับแรก คือ ปัจจัยด้านข้าราชการ ด้านประชาชนและด้านการใช้ข้อมูลและกระบวนการติดต่อตามลำดับ ส่วนข้าราชการที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 0-10 ปี และตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าปัจจัยสำคัญสามอันดับแรกที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัจจัยด้านประชาชน ด้านข้าราชการ และด้านนโยบายตามลำดับ ส่วนข้าราชการที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 11-16 ปี มีความคิดเห็นว่า

ปัจจัยสำคัญสามอันดับแรกได้แก่ ปัจจัยด้านข้าราชการ ด้านประชาชน และด้านการใช้ข้อมูลและกระบวนการติดต่อตามลำดับ

นวนน้อย วิจิตรกุล. การเปรียบเทียบการเห็นค่าในตนเองของเด็กวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. อุบลราชธานี : ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2544. 105 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าของตนเองของวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกัน รวมทั้งเพศชายและเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา 7 จังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวนนักเรียนชายและหญิง เพศละ 90 คน โรงเรียนขนาดเล็กสุ่มจากนักเรียนชายและหญิง เพศละ 70 คน รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้ SPSS/FW Version 10

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบให้ความสำคัญคุ้มครองจะมีคะแนนการเห็นค่าในตนเองสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย รักตามใจและปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนวัยรุ่นชายจะมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกับวัยรุ่นหญิง ในการอบรมเลี้ยงดูทุกรูปแบบโดยวัยรุ่นชายจะมองเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าวัยรุ่นหญิง

ดำรง พ่อคำ. เจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด. ตราด : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองใหญ่, 2542. 48 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด และเปรียบเทียบเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวโดยการจำแนกเปรียบเทียบระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ภูมิลาเนาที่อยู่อาศัย และประเภทของแหล่งน้ำที่ใช้เป็นประจำทุกวัน โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำ จำนวน 1 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า การอนุรักษ์น้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.01 มีเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำอยู่ในระดับที่ดี และระหว่างนักเรียนเพศชายกับเพศหญิง นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตสุขาภิบาลกับอยู่นอกเขตสุขาภิบาล และนักเรียนที่ใช้น้ำประปาเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำบ่อทุกวัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำอยู่ในระดับที่ดี และไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้นักเรียนที่ใช้น้ำประปาเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำจากแม่น้ำ ลำคลอง ลำธารทุกวัน และนักเรียนที่ใช้น้ำประปาเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำจากบ่อน้ำบาดาลทุกวัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำอยู่ในระดับที่ดีและไม่แตกต่างกันเช่นกัน ส่วนนักเรียนที่ใช้น้ำประปาเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำจากน้ำฝนที่กักเก็บไว้ทุกวัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำอยู่ในระดับที่ดี และดีมาก นอกจากนี้นักเรียนที่ใช้น้ำบ่อเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำจากแม่น้ำลำคลอง ลำธาร ทุกวัน และนักเรียนที่ใช้น้ำบ่อเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำจากบ่อน้ำบาดาลทุกวัน หรือใช้น้ำจากน้ำฝนที่กักเก็บไว้ มีเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำอยู่ในระดับที่ดี และไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้นักเรียนที่ใช้น้ำจากแม่น้ำ ลำคลอง ลำธารเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำจากบ่อน้ำบาดาลหรือใช้น้ำฝนที่กักเก็บไว้ทุกวัน และนักเรียนที่ใช้น้ำจากบ่อน้ำบาดาลเป็นประจำทุกวันกับใช้น้ำฝนที่กักเก็บไว้ทุกวัน มีเจตคติต่อการอนุรักษ์น้ำอยู่ในระดับที่ดี และไม่แตกต่างกัน

วิชิต เรืองแป้น. อิทธิพลของคุณภาพน้ำต่อ periphyton ในแม่น้ำปัตตานี
 ศึกษาวิทยานิพนธ์ : พื้นที่ผ่านเทศบาลนครยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา.
 สถาบันราชภัฏยะลา, 2543. 180 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอิทธิพลของคุณภาพน้ำต่อ periphyton ในแม่น้ำปัตตานี ศึกษาวิทยานิพนธ์ : พื้นที่ผ่านเทศบาลนครยะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำทุก ๆ เดือน รวมการเก็บข้อมูล 12 ครั้ง จากจุดเก็บน้ำหลัก 6 พื้นที่ ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณเฉลี่ยตลอดปีของมลสารและ periphyton ที่ตรวจพบ ออกซิเจนที่ละลายน้ำเท่ากับ 5.9296 ± 0.26 ส่วนในล้านส่วน ค่าบีโอดีเท่ากับ 3.4747 ± 0.60 ส่วนในล้านส่วนอุณหภูมิของน้ำเท่ากับ 26.8289 ± 0.19 องศาเซลเซียส ความเป็นกรด-เบส 6.1937 ± 0.09 ความกระด้าง 30.1340 ± 2.22 ส่วนในล้านส่วน ความเป็นเบส 113.1750 ± 3.28 ส่วนในล้านส่วน ปริมาณตะกอนแขวนลอย 83.30 ± 4.92 ส่วนในล้านส่วน ปริมาณไนโตรเจน ไนโตรเจน 173.9104 ± 15.70 ส่วนในพันล้านส่วน ปริมาณแอมโมเนีย ไนโตรเจน 206.1772 ± 43.39 ส่วนในพันล้านส่วน ปริมาณฟอสฟอรัสรวม เท่ากับ 37.2539 ± 10.14 ส่วนในพันล้านส่วน ชนิดของ periphyton 3 division 4 sub - order 15 family และ 29 species ค่าเฉลี่ยตลอดปี 8.6403 ± 1.30 Species พบไดอะตอมทุกจุดเก็บความหนาแน่นของ periphyton ในพื้นที่ตลอดปี 10.4394 ± 1.170

cells/mm₂ ซึ่งความแตกต่างของมัลลัสและ periphyton ตามฤดูกาลพบความแตกต่างอย่างมาก ($P\text{-value} = 0.001$) คือ ออกซิเจนละลายน้ำ บีโอดี ไนเตรท-ไนโตรเจน แอมโมเนีย-ไนโตรเจน และปริมาณตะกอนแขวนลอยพบความแตกต่าง ($P\text{-value} = 0.003$) ส่วนอุณหภูมิของน้ำ ความเป็นกรด-เบส ความกระด้าง ชนิดของ periphyton และความหนาแน่นของ periphyton ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ และความสัมพันธ์ของคุณภาพน้ำต่อความหนาแน่นของ periphyton มีมัลลัสที่มีอิทธิพลอย่างเด่นชัด คือ ค่าบีโอดี ($P\text{-valu} = < 0.05$)

พรพิมล อรุณรุ่งโรจน์. การยอมรับคุณค่าและบทบาทผู้สูงอายุของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพะเยา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543. 78 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการยอมรับคุณค่าและบทบาทผู้สูงอายุของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพะเยา รวมทั้งเปรียบเทียบการยอมรับคุณค่าและบทบาทผู้สูงอายุระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีและไม่มีผู้สูงอายุอยู่ในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตจังหวัดพะเยา จำนวน 355 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง รวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบความแตกต่างโดยใช้ค่าที่

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับคุณค่าผู้สูงอายุ ยอมรับบทบาทผู้สูงอายุต่อครอบครัวและยอมรับบทบาทผู้สูงอายุต่อชุมชนหรือสังคมอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 99.2 69.2 และ 81.7 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบการยอมรับคุณค่า และบทบาทผู้สูงอายุ ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง การยอมรับคุณค่าและบทบาทผู้สูงอายุระหว่างนักเรียนที่มีผู้สูงอายุอยู่ในครอบครัวกับนักเรียนที่ไม่มีผู้สูงอายุอยู่ในครอบครัว ไม่มีความแตกต่างกัน

สุวัฒน์ มั่งหา. รายงานการวิจัย ทักษะคิด และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับศีลห้าของชาวพุทธ. มหาวิทยาลัยมกุฏราชกุมารวิทยาลัย, 2542. 142 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทักษะคิดและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับศีลห้าของชาวพุทธ โดยศึกษากับกลุ่มประชากรในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 481 คน ใช้แบบวัดทักษะคิดและแบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะคิดเกี่ยวกับศีลห้าของชาว

พุทธมีความแตกต่างกันตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ จำนวนครั้งที่ไปวัด/เดือน จำนวนครั้งที่ทำบุญ/เดือน จำนวนครั้งที่ฟังเทศน์/เดือน และจำนวนครั้งที่ไปร่วมกิจกรรมทางศาสนา/เดือน 2) แนวปฏิบัติเกี่ยวกับศีลห้าของชาวพุทธมีความแตกต่างกันตามอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ จำนวนครั้งที่ไปวัด/เดือน จำนวนครั้งที่ทำบุญ/เดือน จำนวนครั้งที่ฟังเทศน์/เดือน และจำนวนครั้งที่ไปร่วมกิจกรรมทางศาสนา/เดือน 3) ทศนคติเกี่ยวกับศีลห้าของประชากรขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่ทำบุญ/เดือน จำนวนครั้งที่ไปวัด/เดือน จำนวนครั้งที่ฟังเทศน์/เดือน ระดับการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ในชุมชน 4) แนวปฏิบัติเกี่ยวกับศีลห้าของประชากรขึ้นอยู่กับ จำนวนครั้งที่ไปวัด/เดือน จำนวนครั้งที่ไปร่วมกิจกรรมอื่นๆ ทางศาสนา/เดือน ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในชุมชน และอาชีพ และ 5) ทศนคติและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับศีลห้าของประชากรมีความสัมพันธ์กัน

บุญิตย์ ศรีพุทธางกูร และคณะ. การศึกษารูปแบบการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ประชาชน ในชนบทศึกษาเฉพาะกรณี. พระอาจารย์สุบิน ปณีโต. เขตการศึกษา 12, 2541. 80 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินงานของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ และผลกระทบต่อชุมชน โดยการเปรียบเทียบระหว่างผู้เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ โดยมุ่งให้ได้ข้อมูลไปใช้ประกอบการพัฒนากลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ ของหมู่บ้านทับทิมสยาม 01 ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น การรวมกลุ่มของประชาชนในการพึ่งตนเอง สำหรับท้องถิ่นอื่นนำไปปรับใช้ และเป็นการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้เป็นที่แพร่หลาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษารูปแบบการดำเนินงานของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ ได้แก่ กรรมการบริหารกลุ่ม จำนวน 10 กลุ่มๆ ละ 5 คน รวม 50 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาผลกระทบต่อชุมชน ได้แก่ ประชาชนในหมู่บ้านทับทิมสยาม 01 ที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์กลุ่มละ 50 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง ใช้ในการศึกษารูปแบบการดำเนินงานของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ และใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่อชุมชน โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการดำเนินงานของกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ 1) ความศรัทธาต่อโครงการกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ กล่าวคือ เห็นว่ากลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์มีประโยชน์ต่อคนในหมู่บ้านมากกว่ากลุ่มออมทรัพย์อื่นๆ ส่วนใหญ่ไม่ทราบความสำเร็จในการดำเนินงานกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์มาก่อน แต่แน่ใจว่ากลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์สามารถแก้ปัญหาความยากจนได้ กลุ่มสัจจะ

สะสมทรัพย์จะทำให้ประชาชนในหมู่บ้านมีคุณธรรมและสร้างสามัคคีได้ และมั่นใจในการดำเนินงานมากขึ้นเมื่อได้รับคำชี้แจงจาก พระอาจารย์สุบิน ปณีโต 2) การเข้าร่วมโครงการกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ ส่วนใหญ่เข้าร่วมเพราะเห็นประโยชน์ของการเป็นสมาชิก 3) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กล่าวคือ การดื่มสุรามีผู้ดื่มสุราร้อยละ 50 ไม่ดื่มร้อยละ 48 พฤติกรรมการดื่ม จะดื่มตามเทศกาลต่างๆ เหตุผลในการดื่มเพื่อคลายความอ่อนเพลียและเจริญอาหาร การสูบบุหรี่ ไม่สูบบุหรี่ถึงร้อยละ 76 มีผู้สูบบุหรี่ร้อยละ 20 บุหรี่ที่สูบส่วนใหญ่เป็นยาเส้นร้อยละ 82 เหตุผลในการสูบบุหรี่เพราะต้องการคลายความเครียด 4) ด้านการเล่นการพนัน กล่าวคือ มีการเล่นการพนันถึงร้อยละ 74 เล่นมากที่สุดคือ การเล่นหวย เหตุผลที่เล่นก็เพื่อหวังรวย 2. ผลกระทบต่อชุมชนในการจัดตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ โดยการเปรียบเทียบระหว่างผู้เป็นและไม่เป็นสมาชิกกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์ ในด้านการพึ่งตนเอง การเสียสละ และการลด ละ เลิกอบายมุข พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พิมลพรรณ อิศระภักดี.

ทัศนคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของเยาวชน
ในชนบท. สถาบันวิจัยทางสังคมและประชากร มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543. 105 หน้า.

การวิจัยนี้เขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษชื่อว่า SEXUAL ATTITUDES AND EXPERIENCE OF RURAL THAI YOUTH และได้สรุปย่อเป็นภาษาไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะอธิบายลักษณะทางประชากรและสังคมของประชากรวัย 15-24 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท รวมทั้งความคิดเห็นและประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ การคุมกำเนิด การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการของเยาวชนชาย รวมทั้งศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นและพฤติกรรมเหล่านั้น

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลจากโครงการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ โอกาสในการตั้งครรภ์และการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มเยาวชนชนบท ซึ่งได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยจากองค์การอนามัยโลก โดยเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทภาคเหนือ 3 จังหวัด และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 จังหวัด รวมประชากรตัวอย่าง 1,228 คน จำแนกเป็นเยาวชนที่ไม่เคยแต่งงานชาย 577 คน หญิง 517 คน และเยาวชนชายและหญิงที่แต่งงานแล้วจำนวน 46 คน และ 88 คน ตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้กรอกข้อความเอง และได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจัดสนทนากลุ่มอีก 8 กลุ่ม

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ลักษณะของเยาวชนและเครือข่ายทางสังคม กว่าครึ่งหนึ่งไม่ได้เรียนในโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่จบการศึกษาเพียงการศึกษาคณะบังคับเท่านั้น สำหรับเยาวชนที่กำลังเรียนอยู่นั้นเกือบทั้งหมดเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้วส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตรกรรมและงานรับจ้าง ส่วนผู้ที่ยังเรียนหนังสืออยู่ มีเพียงจำนวนไม่มากนักที่ทำงาน

2) ความคิดเห็นและประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มีความเห็นว่า ทั้งผู้ชายและผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน นอกจากนี้เยาวชนอีก 1 ใน 3 ยังมีความคิดเห็นที่เป็นทวิมาตรฐาน เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน กล่าวคือ เห็นว่าผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของชายนั้นเป็นที่ยอมรับได้ 3) เยาวชนชายจะมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในทุกๆ ด้านในสัดส่วนที่สูงกว่าเยาวชนหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เยาวชนชายที่ยังไม่ได้แต่งงานครึ่งหนึ่งตอบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนเยาวชนหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน มีเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 6 เดือนก่อนการสำรวจ (ร้อยละ 70) มีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทใดประเภทหนึ่ง อีกร้อยละ 30 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป การมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ในกลุ่มเยาวชนชายและหญิงที่แต่งงานแล้ว มีผู้ที่ตอบว่าภายหลังแต่งงานแล้ว เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นซึ่งไม่ใช่คู่สมรส ร้อยละ 21 และร้อยละ 3 ตามลำดับ

4) เยาวชนรู้จักวิธีการควบคุมกำเนิดหลายประเภท โดยวิธีที่รู้จักมากที่สุดคือ ยาเม็ดคุมกำเนิด รองลงมาคือ ยาฉีด การทำหมัน ถุงยางอนามัย ห่วงอนามัย และยาฝังคุมกำเนิด โดยเยาวชนหญิงรู้จักวิธีการคุมกำเนิดวิธีต่างๆ มากกว่าผู้ชาย ยกเว้นในเรื่องถุงยางอนามัยเท่านั้น ที่เยาวชนชายจะรู้จักมากกว่าเยาวชนหญิง 5) เยาวชนชายประมาณร้อยละ 45 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ อายุระหว่าง 13-22 ปี และเยาวชนชายมีความรู้ว่าถุงยางอนามัยมีประสิทธิภาพดีในการป้องกันการตั้งครรภ์และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่เยาวชนชายจำนวนไม่น้อยที่เห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยนั้นเหมาะสำหรับใช้เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการเท่านั้น ส่วนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า เยาวชนชายมีความรู้ในเรื่องชื่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่าเยาวชนหญิง

ยุพา เสงจำรัส และคณะ. การศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา. สมุทรสาคร : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร, 2543. 193 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สถานการณ์การใช้ยาเสพติด 2) พฤติกรรม การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับยาเสพติด 3) ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และ 4) ทศนคติเกี่ยวกับยาเสพติด

ของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 908 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* เพื่อหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) สถานการณ์การใช้ยาเสพติดของนักเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์เคยใช้ยาเสพติด เรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้คือ สุรา บุหรี่ กัญชา ยาบ้า สารระเหย ยาไอ ยาเค ยาเลฟ และเฮโรอีน นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุระหว่าง 18-21 ปี เป็นนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลักสูตรระดับปริญญาตรี มีผลการเรียนระหว่าง 2.01-3.00 มีรายได้เป็นค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ 1,001-2,000 บาท โดยเป็นนักศึกษาที่พักอยู่กับเพื่อนในหอพักเอกชนและบ้านเช่าเป็นส่วนมาก 2) พฤติกรรมการใช้ยาเสพติด นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดตั้งแต่มานานก่อนเข้าศึกษาในวิทยาลัย โดยเริ่มใช้ครั้งแรกในช่วงอายุ 16-20 ปี สาเหตุที่ใช้คือ อยากลอง สถานการณ์ที่ใช้ครั้งแรกคือ ไปเที่ยวสังสรรค์กับเพื่อน กลุ่มที่ปัจจุบันยังใช้ยาเสพติดอยู่ส่วนใหญ่จะใช้เมื่อมีโอกาสนานๆ ครั้ง ยกเว้นบุหรี่และเฮโรอีนที่ส่วนใหญ่ใช้ทุกวัน สาเหตุที่ยังคงใช้ยาเสพติดอยู่คือ ทำให้คลายเครียดและเพื่อความสนุกสนานครั้นแรก สถานที่ที่ใช้มากคือ บ้านเพื่อน หอพัก ส่วนกลุ่มที่เคยใช้แต่เลิกแล้ว พบว่าส่วนใหญ่เคยใช้บ่อยๆ แต่เลิกได้ โดยเลิกได้ด้วยตัวเอง 3) พฤติกรรมการป้องกันการติดยาเสพติด นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการป้องกันการติดยาเสพติดอยู่ในระดับดี 4) ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่เคยใช้ยาเสพติดแต่เลิกได้กับนักศึกษาที่ไม่เคยใช้ยาเสพติดมีความรู้ดีกว่านักศึกษาที่ยังใช้ยาเสพติดอยู่ 5) ทักษะคติเกี่ยวกับยาเสพติด นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ยาเสพติดเป็นสิ่งอันตรายต่อร่างกาย ก่อให้เกิดโรคร้ายแรง เป็นคนที่น่ารังเกียจ ไม่ควรคบหาด้วย และไม่เห็นด้วยว่าการใช้ยาเสพติดจะทำให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี นอกจากนี้ยังเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ยาบ้าเป็นยาเสพติดที่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคม แต่การสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ และการดื่มสุราก็ทำให้เกิดความสนุกสนานครั้นแรก

กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา. การศึกษาสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543. 168 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาอัตราการใช้ยาบ้าของนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาทั่วประเทศ 2) เพื่อศึกษาสถานภาพเศรษฐกิจของสังคมของนักเรียนที่มีผลต่อการเสพหรือจำหน่ายยาบ้าในสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาแบบแผนการมีพฤติกรรมร่วมกับผู้ที่เสพ

ยาบ้า และ 4) เพื่อศึกษารูปแบบการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มนักเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับชั้นประโยควิชาชีพชั้นปีที่ 3 สายอาชีพทุกภาคของประเทศ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratisfied Random Sampling ออกเป็น 5 ภาค ทั้งหมดรวม 15 จังหวัด จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5,250 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนโดยการสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์ 5,123 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.58

ผลการวิเคราะห์กลุ่มนักเรียนทั้งหมด พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาบ้าในอัตราประมาณ 1: 10 เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างชายต่อหญิง แล้วพบว่ามียอัตรา 5 : 1 ของจำนวนผู้มีประสบการณ์ในการเสพยาบ้า กลุ่มอายุที่เสพยาบ้ามากที่สุดมีอายุมากกว่า 18 ปี นักเรียนสายอาชีพมียอัตรการเสพยาบ้ามากกว่านักเรียนสายสามัญ และเป็นนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมากกว่าสังกัดอื่น นักเรียนกว่า 1 ใน 4 ได้ค่าใช้จ่ายไปโรงเรียนระหว่าง 101-200 บาทต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่กล่าวว่าจำนวนเงินดังกล่าวเพียงพอ นักเรียนมากกว่าครึ่งเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเงิน คือไม่พอใช้ นักเรียนจะขอจากบิดามารดา นักเรียน 3 ใน 4 พักอาศัยกับบิดามารดา และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักเรียนมากกว่าครึ่งมารดาเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและดูแลนักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาใดๆ จะขอคำปรึกษาหรือไม่เคยขอคำปรึกษาจากมารดาเลย นักเรียนกว่าครึ่งบิดามารดาดูแลนักเรียนมากเกินไป ความต้องการครั้งแรกที่มีส่วนกดดันให้นักเรียนตัดสินใจเสพยาบ้าก็คือ กลุ่มเพื่อน ปริมาณยาบ้าที่เสพแต่ละครั้ง 1 เม็ด วิธีการเสพโดยการใช้ไฟลน สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเสพยาบ้าในครั้งต่อมาก็คือ เป็นความต้องการของนักเรียนเอง และอยากรู้ฤทธิ์ยา แหล่งที่นักเรียนสามารถหายาบ้าได้คือ เพื่อนในโรงเรียน รองลงมาคือเพื่อนบ้าน ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อยาบ้า นักเรียนส่วนหนึ่งจะนึกถึงว่าเป็นยาเสพติด และทำให้สมองเสื่อมโทรม และมีนักเรียนบางส่วนพูดถึงยาบ้าแล้วจะนึกถึงทำให้ตาสว่าง และเพิ่มกำลังวังชา สถานที่ลักลอบเสพยาบ้าได้ดีที่สุดคือ บ้านเพื่อน

ประกาศ พวงขึ้น. การศึกษารูปแบบการฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสำหรับสาขาช่างยนต์ : กรณีศึกษาจังหวัดระยอง. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า, 2542. 203 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสำหรับสาขาวิชาช่างยนต์จังหวัดระยอง จำแนกตามประเภท และขนาดของโรงงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เจ้าของสถานประกอบการ/ผู้จัดการ/ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ผู้มี

ส่วนจัดฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนรวมทั้งสิ้น 455 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ 1) รูปแบบการฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรมโดยภาพรวม มีนโยบาย/เป้าหมายการฝึกอบรมเพื่อฝึกงานตามเทคโนโลยีและตามสภาพการทำงานที่แท้จริง ในสถานประกอบการ และมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะปฏิบัติแก่พนักงาน สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการฝึกอบรม คือ พนักงานก่อนประจำการ ซึ่งหลักสูตรการฝึกอบรม ประกอบด้วยทฤษฎีปฏิบัติพื้นฐาน และการฝึกงานในโรงงานอุตสาหกรรม และความรู้ทั่วไปที่ใช้ฝึกอบรม คือมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน สถานที่จัดและดำเนินการฝึกอบรมควรเป็นศูนย์ฝึกอบรม เฉพาะที่ไม่ได้อยู่ในโรงงาน ผู้รับผิดชอบการเตรียมวัสดุฝึกและเครื่องมือ คือ โรงงานอุตสาหกรรม ร่วมกับสถาบันการศึกษา การฝึกอบรมจัดปีละ 2-3 ครั้ง จำนวนผู้เข้ารับการอบรมครั้งละมากกว่า 10-20 คน ระยะเวลาการฝึก 1-7 วัน วิธีการสอนของครูฝึกใช้วิธีบรรยาย และพิจารณาคัดเลือก ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยคำนึงถึงความรู้เดิม ประสบการณ์เดิมเป็นสำคัญ มีการวัดและประเมินผล การฝึกอบรมโดยทดสอบทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ 2) เมื่อจำแนกตามประเภทของกิจการ และขนาดของ โรงงานอุตสาหกรรม ปรากฏผลที่ไม่สอดคล้องกันในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ 2.1) โรงงานอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวข้องกับงานสาขาช่างยนต์โดยตรง จะเน้นเนื้อหาในหลักสูตรทางด้านมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน ผู้รับการฝึกอบรมเป็นพนักงานก่อนประจำการต้องมีประสบการณ์ทำงาน 1-3 เดือน จำนวนผู้ฝึก มากกว่า 5-10 คน หรือมากกว่า 20-30 คนต่อครั้ง สถานที่จัดฝึกและสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สถาบัน การศึกษาร่วมกับโรงงานอุตสาหกรรม 2.2) โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานสาขาช่างยนต์ โดยอ้อม เห็นควรให้การจัดฝึกอบรมเป็นความสนใจของโรงงาน เนื้อหาในหลักสูตรเน้นความ ปลอดภัยในการทำงานคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ผู้รับการฝึกอบรมคือพนักงานระหว่างประจำการ ไม่ต้อง มีประสบการณ์ในการทำงาน ไม่จำกัดอายุ ฝึกอบรมระหว่างจันทร์-ศุกร์ เวลา 08.00-16.00 น. จำนวนผู้ฝึกมากกว่า 10-20 คนต่อครั้ง สถานที่จัดฝึกและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นศูนย์ฝึกอบรม เฉพาะภายนอกโรงงาน 2.3) โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีนโยบาย/เป้าหมาย เพื่อเตรียม กำลังแรงงานให้พร้อมทำงานและยกระดับฝีมือ แต่ไม่เห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีพัฒนาทักษะ เพราะเพิ่มภาระทำให้ต้นทุนการผลิตสูง การสอนใช้วิธีการสร้างสถานการณ์จำลอง 2.4) โรงงาน อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ยินดีที่จะเป็นผู้出ค่าใช้จ่ายในการฝึก เนื้อหาในหลักสูตรเน้นความ สามารถในการปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐาน ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นและเน้นให้ผู้ผ่านการฝึ กอบรมได้รับการรับรองวิทยฐานะจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือบริษัทที่จัดอบรม

คณะผู้ดำเนินงาน

ที่ปรึกษา

อธิบดีกรมวิชาการ (นายประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์)
รองอธิบดีกรมวิชาการ (นางอารีรัตน์ วัฒนสิน)
รองอธิบดีกรมวิชาการ (นายประสาธ สอ้านวงศ์)
ผู้อำนวยการกองวิจัยทางการศึกษา (นายธำรง ชูทัพ)

คณะผู้จัดทำ

นางจิตรา	สิริภูบาล
นายนพดล	บุญทอง
นางสาวอรอนงค์	สิริเสถียร
นางกฤษณา	นกแก้ว

รวบรวมและเรียงเรียง

นางจิตรา	สิริภูบาล
----------	-----------

ผู้ตรวจชั้นต้น

นายบัญชา	อึ้งสกุล
นายรวีวัตร์	สิริภูบาล

ผู้ตรวจชั้นสุดท้าย

ผู้อำนวยการกองวิจัยทางการศึกษา (นายธำรง ชูทัพ)

ผู้ประสานงาน/พิมพ์ต้นฉบับ

นางสาวรัตยา	หวังผล
นางสาวชลฤทัย	ผลวาทิต
นางสาวทรรคนีย์	ถนนอมจิตร
นางสาวรัตนา	คลองเพชร

ออกแบบปก/รูปเล่ม

นางจิตรา	สิริภูบาล
นายนพดล	บุญทอง

